

Sisällys

PUHEENJOHTAJAN TERVEHDYS	11
TEKIJÄLTÄ	12
NIMITYSTEN KIRJO	14
INVALIDILIITTO RY	16
LIVESÄÄTIÖ	17
SOSIAALIHUOLLOSTA	18
VANTAA	22
UUSMAALAISTEN LAULU	25
1970-LUKU	26
HELSINGIN MAALAIKUNNAN	28
INVALIDIT RY	28
Otteita säännöistä	31
VANTAAN INVALIDIT RY	35
Alkutaival	35
Toimitilat	37
Markkula, pysyvä koti	38
Veli Tuomainen, puheenjohtaja 1970–1972	41
Eino Ilonen, puheenjohtaja 1973	42
1980-LUKU	43
Perustajajäsen Elvi Oinonen	45

YHDISTYKSEN KASARILUKU	47
RAHOITUS	49
TIEDOTUS	51
KERHOT JA TOIMIKUNNAT	54
Askartelutoimikunta	54
Kädentaidoista:.....	54
”Yhdistyksen sydän”	55
Urheilutoimikunta	57
Liikunnasta:	57
Harjoitus tekee mestarin	59
Retkeily- ja huvitoimikunta	63
Matkailusta:	63
Retkiä ja hupia	63
Taidepiiri	64
Tiistaikerho	65
Valava	65
Aluejaostot	65
Uusia toimintoja	66
Hengellinen piiri	66
VISU	67
1990-LUKU	69
LAMAN KOURISSA	71
”Olipas laskiaistiistai!”	75

Onnistumisia	77
Taisto Ojansivu, puheenjohtaja 1974–1997	79
Omin sanoin	79
KERHOSTA EDUNVALVOJAKSI	81
LÄNSI-VANTAAN JAOSTO 10 VUOTTA	82
Terveiset Länsi-Vantaalta	83
VUOSISATA LOPUILLAAN	84
MILLENIUM	86
”MONESSA MUKANA”- teemavuosi	89
Ansiomerkit ja huomionsoitukset	90
”LINKKI MAHDOLLISUUKSIIN” -teemavuosi	93
Menestysmatka	94
”LINJA-AUTOSSA ON MYÖS TUNNELMAA...”	96
Kari Ovaskainen, puheenjohtaja 1998–2002	97
Puheenjohtajalta	98
ALUETOIMINNASTA	99
TERVEYDEKSI	100
Erkki Heikkilä, puheenjohtaja 2003–2008	102
VAMMAISTEN VUOSI	103
Esteittä eteenpäin	103
KIRJE	106
PARHAASSA TOIMINTAIÄSSÄ	108
VISUN JUHLAA	109

<i>"Työpaikka, johon on mukava tulla aamuisin"</i>	111
VISULAISTA MIETISKELYÄ	112
HAIKEAA MIELTÄ	113
KIINNI ELÄMÄSSÄ	114
On aika kiitoksen	115
Tilintarkastajien puheenvuoro	115
JÄSENTUTKIMUSTA	116
KULTAA JA KUNNIAA	117
IN MEMORIAM	119
RETKI TYYKIKKAUPUNKIIN	120
NUORISOTOIMINTAA	121
NAISVOIMAA	122
2010-LUKU	124
JUHLAHUMUA JA KIITOSTA	127
MUISTELUJA	128
LÄIKÄYKSIÄ	129
ONNELLISIN MAA	137
YKSINÄISYYS	138
VAPAAEHTOISTYÖ	139
Tekemisen meininkiä	140
NAISTEN KULTTUURIPÄIVÄ	141
AUNE MENNAN VANIN-MUISTOJA	142
"STAHANOVIN TIPU"	145

KERHOJEN KATSAUKSET 2014	146
Tiistaikerho	146
Käy lämmin henkäys talvisäässä...	146
Askartelutoimikunta	148
ATK-kerho	149
Hengellinen piiri	149
Kuvataidekerho	150
Nahkapalloille kyytiä	153
Jouko Lumme	154
Länsi-Vantaan jaosto	155
Matkailu- ja retkeilytoimikunta	156
Matkailu avartaa	156
Syksyinen retki Pärnuun	156
Naistoimikunta ja Naisryhmä	158
Minna Tervo	159
UUSI LOGO	161
Eeva Pitkänen	163
TILANNEKATSAUKSIA	165
Yhdistyksen kehittäminen	166
SUOMI 100	168
Jouni Kaukonen	169
JOUNIN MUISTOJA	170
KULJETUSPALVELUSTA	172

2020-LUVULLE	175
KORONATAISTELU.....	176
YHDISTYKSEN KORONA-AIKA.....	178
Lasse J. Eva, puheenjohtaja 2020–2022.....	181
VERTAISTUKI.....	182
INFOA	183
Heikki Kautiainen, varapuheenjohtaja 2024–2025.....	185
SOTE	187
Eki Pesonen, puheenjohtaja 2025–	190
Pitääkö olla huolissaan?	191
JOKAPÄIVÄ	193
ARVON MEKIN ANSAITSEMME.....	194
YHDISTYKSEN JOHTOELIMET 1970–2025.....	197
JÄSENMÄÄRÄ.....	207
JÄSENMAKSU	208
EDUSTUKSET.....	209
TOIMIKUNNAT JA JAOSTOT	212
LÄHDEAINEISTO.....	218

PUHEENJOHTAJAN TERVEHDYS

Liittyessäni kolme vuotta sitten Vantaan Invalidit Vanin ry:n jäseneksi minulla ei ollut juurikaan tietoa yhdistyksen historiasta ja tapahtumista. Oli paljon opittavaa. Mutta sanotaanhan, että oppimiseen ei voi olla koskaan liian vanha. Kun olin aikani osallistunut ja pyrkinyt perehtymään yhdistyksen toimintaan, minun katsottiin sopivan puheenjohtajaksi.

Matkan varrella olen todennut, että Vantaan Invalidit ry -nimiselle yhdistykselle oli 55 vuotta sitten selkeä tilaus. Yhdistys on aina elänyt vahvasti ajan hengessä. Nyt, toimivana puheenjohtajana, tunnen kunnioitusta ja kiitollisuutta kaikkia aikaisempia toimijoita kohtaan. He ovat määrätietoisesti kehittäneet yhdistystä ja sen toimintatapoja ja onnistuneet työssään loistavasti.

Hallituksen tehtävä on luoda edellytyksiä toiveiden ja resursien mukaan, mutta jäsenistö on kuitenkin yhdistyksen voimavara. Suurimman menestyksen yhdistykselle ovat tuoneet harrastus- ym. toiminnoissa aktiivisesti mukana olleet jäsenet.

Olen kokenut, että eri toiminnoissa yhteistyö ja positiivisuus ovat valttit, joita voi käyttää kaikissa tekemisissä. Toivon saavani omalla esimerkilläni ja vahvalla sitoutumisella yhdistykseen uusia jäseniä ja innokkaita tekijöitä mukaan toimintaan. Toivon myös, että hyvä ja rento henki näkyy ja tuntuu.

Sosiaalinen yhdessäolo ja yhteisöllisyys ovat kantavia peruspilareita niin yhteiskunnassa kuin yhdistystoiminnassakin. Yhdessä siis eteenpäin!

Tervehtien!

Eki

TEKIJÄLTÄ

Älä ajattele: Kuinka tekisin tämän toisin. Ajattele: Miten tekisin tämän oikein.

Jäätyäni eläkkeelle aloin harrastaa sukututkimusta ja kirjoitin pari sukuhistoriaa sekä kyläkirjan. Yhdistysten historiikkeja ryhdyin tekemään, kun lähdin mukaan yhdistyselämään. Tämä kaikki on antanut paljon sisältöä elämäni ja koko joukon uusia ystäviä ja tuttavია.

Lupauduin taas uuteen koitokseen, kun Tikkurilan Eläkkeensaajat ry:stä tuttu Heikki Kautiainen soitti ja kertoi Vantaan Invalidit Vanin ry:n suunnittelevan 55-vuotisen kunniakkaan historiansa saamista kansien väliin. Se yhteishenki ja tekemisen palo, joka yhdistyksellä oli alusta lähtien ravintolatoimintoineen ja työkeskuksineen, on hämmästyttävää. Sellaista asennetta toivoisi olevan edelleen niin tässä kuin muissakin yhdistyksissä.

Olen yrittänyt löytää pöytäkirjoista, vuosikertomuksista ja eri dokumenteista sekä *Invaviest*-lehdistä Vantaan Invalidien Vanin ry:n tärkeimmät tapahtumat. Lisäksi olen valottanut lyhyesti eri vuosikymmenten merkittävimpiä tapahtumia, koska kaikki liittyy kaikkeen. Pyrin kirjoittamaan aineistosta mahdollisimman mielenkiintoisen ja helppolukuisen tekstin ilman pitkiä luetteloita, jotta historiikin lukeminen ei tuntuisi tylsältä.

Historiikkityöryhmän panoksella oli suuri merkitys kirjan valmistumiseen. Kiitos haastateltaville, kirjoittajille ja kaikille projektiin osallistuneille henkilöille! Toivon, että Teidän historiikistanne tuli kiinnostava ja elävä teos, jonka parissa viihdytte.

Toivotan Teille kaikkea hyvää tulevina vuosina!

Leena Heikkilä

NIMITYSTEN KIRJO

Invaliditeetti (vammainen) tarkoittaa Suomen vammaislainsäädännössä vamman tai sairauden aiheuttamaa fyysistä, kognitiivista, psyykkistä, sosiaalista tai aisteihin liittyvää toimintarajoitetta.

Vammaisista on aikojen saatossa käytetty erilaisia nimityksiä, kuten ”vaivainen” ”raajarikko”, ”raajainvalidi” ja ”rampa”, mutta termit ovat onneksi jääneet vanhanaikaisina pois käytöstä. Väärä nimitys saattaa aiheuttaa ikäviä reaktiota, joten asiasta puhuttaessa täytyy olla mahdollisimman neutraali.

Alun perin latinasta juontuvaa englannin kielen ”invalid”-sanaa alettiin käyttää 1930-luvulla. Sanan merkityksestä käytiin tuolloin kiivaita väittelyitä, sillä kansalaissodassa haavoittuneet invalidit eivät halunneet antaa muiden käyttöä liittonsa termiä. Invalidiliitto ry erosi omalla nimellään alkuperäisestä Suomen Siviili- ja Asevelvollisuusinvalidien Liitosta vuonna 1938.

Invalidi-sanan synonyymi vammainen tuli käyttöön 1960-luvulla. Invalidi-termi kuulostaa vammaista virallisemmalta, ja sitä käytetäänkin nimissä ja asiateksteissä, kuten Invalidiliitto, Invalidisäätiö, invaliditeettiaste, invalidialennus ja niin edelleen. Sana vammainen esiintyy monissa yhteyksissä, esimerkiksi vammaistuki, vammaispalvelulaki ja vaikeavammainen.

Vammaistutkimuksen professori Simo Vehmas on sanonut, että yhteiskunnan päätöksentekoa ja muita toimintoja varten joku termi on oltava. ”Voiko vammaisista puhua yhtenä ryhmänä, kun ottaa huomioon, miten erilaisia ihmisiä siihen joukkoon sisältyy”, Vehmas pohti.

Kuurojen Liiton kehitysjohtaja Kaisa Alanteen mielestä vammaainen on korrekti ilmaisu oikein käytettynä.

Melkein kaikesta puhuttaessa täytyy olla nykyisin mahdollisimman neutraali. Mikään ei saisi aiheuttaa reaktiota. Invalidi- ja vammaisuus -sanojen paremmuutta on puitu paljon Internetin keskustelupalstoilla. Kysytään ja vastataan:

”Onko vammaainen-sanasta tullut osa suomalaista puhekulttuuria?”

”Aika on muuttunut, vuosia sitten vammaainen oli loukkaava sana ja oli korrekta käyttää virallista sanaa invalidi, kuten invalidisäätiökin itsensä nimeää. Ilmeisesti tänä päivänä on loukkaavampaa sanoa invalidi.”

”Invalidi sanan käyttäminen ei ole paras mahdollinen valinta. Hyvä, että tuli tämäkin selvemmäksi, ettei vahingossa loukkaa henkilöitä, joilla on jonkun asteen vamma.”

Invalidiliiton Hämeenlinnassa vuonna 2022 järjestettyjen ”Hyvin sanottu” -festivaalien pop up -keskustelijat päättivät, että vammaainen on hyvä sana erityisesti silloin, kun sillä halutaan täsmentää vaikka fyysinen vamma tai cp-vamma. Keskustelijat uskoivat, että kukaan ei halua olla tarkoituksella ilkeä.

Nuorten mielestä vammaainen-termi on haukkumasana. Sitä käytetään usein ajattelemattomasti kouluissa ja kaduilla, eikä ymmärretä, mikä on väärin. Sosiaalipsykologi ja psykoterapeutti Virpi-Ilona Hongiston mielestä vammaainen ei ole haukkumasana, eikä se yleisesti loukkaa ketään.

”On tietysti hyvä, että tietynlaiset termit ovat jääneet historiaan, mutta onko liika ”hyssyttely” hyvä asia?”, Vantaan Invalideissa vuonna 2017 projektityöhön osallistunut Maaria kysyi blogikirjoituksessaan.

”Vammaisten ihmisten elämässään kohtaamat ongelmat ovat uutisotsikoissa jatkuvasti. Niitä lähemmin tarkastelemalla huomaamme, ettei vammaisuus ole mikään vähäpätöinen

kysymys, vaan sitä koskevat määrittelyt liittyvät keskeisiin kansalaisen ja valtion suhdetta koskeviin linjanvetoihin”, valtiotieteen maisteri Heli Leppälän sanoo väitöskirjassaan.

INVALIDILIITTO RY

Yleismaailmallinen ihmisoikeuksien julistus:

Kaikki ihmiset syntyvät vapaina ja tasavertaisina arvoltaan ja oikeuksiltaan.

”Ihmiset, jotka syntyvät vammaisina tai vammautuvat myöhemmin elämänsä aikana kohtaavat päivittäin sen tosiasian, että tämä julistus ei heidän kodallaan toteudu. Vammainen ihminen kohtaa tarpeettomiakin esteitä, jotka estävät itsenäistä suoriutumista ja täyttä osallistumista yhteisön toimintaan. Vamma sinänsä ei tee häntä eriarvoiseksi muihin ihmisiin nähden, vaan sen tekevät järjestelyt ja rakenteet, jotka ovat muotoutuneet vammattomien ihmisten tarpeiden mukaan”, Invalidiliitto ry:n puheenjohtaja Pekka Tuominen sanoi tervehtiessään Vantaan Invalidit ry:tä yhdistyksen julkaisemassa 25-vuotishistoriikissa.

Invalidiliitto ry on fyysisesti vammaisten ihmisten valtakunnallinen vaikuttamisen ja palvelutoiminnan monialajärjestö. Invalidiliitossa on noin 24 000 henkilöjäsentä. Perusarvoja ovat ihmisarvo, luotettavuus, rohkeus, avoimuus ja uudistuminen. Tavoitteena on yhdenvertainen ja esteetön Suomi. Liitto toimii fyysisesti vammaisten ja toimintaesteisten henkilöiden edunvalvojana, tarjoaa kuntoutusta, koulutusta ja asumispalveluja sekä kehittää jäseniensä mahdollisuuksia osallistua, liikkua ja elää täysipainoista elämää. Invalidiliiton 141 jäsenyhdistystä

tarjoavat neuvontaa ja tietoa, koulutuksia, vertaistukea sekä yhdessäoloa, tärkeää sosiaalista kanssakäymistä.

Invalidiliitto julkaisee kahdeksan kertaa vuodessa ilmestyvää IT Invalidiliitto -lehteä. Toimintaansa se rahoittaa lahjoituksilla ja tuotemyynnillä.

Päättävävaltaa liitossa käyttää 57-jäseninen liittovaltuusto, joka valitaan neljän vuoden välein. Liittovaltuusto valitsee liittohallituksen, johon kuuluu puheenjohtaja, kaksi varapuheenjohtajaa ja kymmenen muuta jäsentä. Invalidiliitto ry on SOSTEN, Suomen sosiaali ja terveys ry:n jäsenjärjestö.

Oy Mobility Finland Ab on Invalidiliitto ry:n omistama hallinnollinen yhtiö, joka tuottaa liiton tytäryhtiöille yhteisiä palveluja. Mobility Finlandin tytäryhtiöitä ovat: Invalidiliiton Asumispalvelut Oy, Invalidiliiton Kuntoutus Oy, Lapin Kuntoutus Oy ja kannatustuotteita markkinoiva Invatieto Oy.

LIVESÄÄTIÖ

Invalidisäätiö perustettiin vuonna 1940 talvisodassa vammautuneiden hoitoa, kuntoutusta ja ammatillista koulutusta varten. Säätiöllä on alusta alkaen ollut tärkeä rooli terveydenhuollon ja kuntoutustoiminnan kehittämässä. Säätiön sairaalassa on luotu täysin uusia hoitokeinoja.

Vuonna 2021 Invalidisäätiön nimi muutettiin Live-säätiöksi. Se yhdistää säätiön ja sen palvelut yhdeksi kokonaisuudeksi. Säätiö pyrkii toiminnallaan luomaan hyvinvointia ja merkitystä yksilöiden elämään ja ehkäisemään yksinäisyyttä. Se tekee työtä myös työelämän ja yhteiskunnan tarpeisiin. Live-säätiö pyrkii luomaan entistä tasa-arvoisemman yhteiskunnan, jossa jokainen yksilö on arvokas. Suomen kolmanneksi suurin sekä pää-

kaupunkiseudun suurin erityisammattioppilaitos Live auttaa erityistukea tarvitsevia opiskelijoita löytämään koulutuksen, valmennuksen ja ammattilaisten avulla sopivan työn, jotta nämä voivat elää itsenäisesti ja toimia yhteiskunnan täysipainoisena jäsenenä.

SOSIAALIHUOLLOSTA

Sosiaalihuoltoa toteutettiin 1800-luvun Suomessa ruotuihin perustuvana vaivaishoitjärjestelmänä. Ruoduksi sanottiin maa-seudulla kahden–kuuden talon muodostamaa ryhmää, joka veloitettiin järjestämään vaivaishoito köyhille, eläteille ja vaivaisille. Ruodussa kuljettaminen tarkoitti hoidettavien siirtämistä talosta toiseen. Jotkut hoidokit saattoivat pysyä samassa talossa elämänsä loppuun saakka, jos isäntäperhe niin halusi. Huutulaisjärjestelmän eli elätehoidon syrjäytettyä ruotuhoidon erityistä hoitoa ja huolenpitoa tarvitsevat ihmiset sijoitettiin vaivaishuutokauppojen kautta vuodeksi kerrallaan niille talollisille, jotka antoivat heistä halvimmat tarjoukset. Järjestelmää paheksuttiin yleisesti ja ”orjamarkkinoiden” pito kiellettiin vuonna 1891.

Suomessa eläketurvan järjestämiseksi tehtiin esityksiä jo 1860-luvun valtiopäivillä. Vuonna 1879 säädettiin vaivaishoitolaki. Sen perusteella kunnat saivat mahdollisuuden rakentaa vaivaistaloja, joihin sijoitettiin suuri osa jatkuvaa hoitoa tarvitsevista.

Sosiaalivakuutusjärjestelmän tarve ja sen kehittäminen oli Euroopassa, pohjoismaissa ja myös Suomessa akuutti kysymys. Suomessa ehdotukset jäivät kuitenkin mietinnöiksi, koska

maastamme puuttui parlamentarismi. Säädettyjä lakeja ei saatu hyväksytyiksi autonomian loppuaikana.

Sosiaaliministeriö ryhtyi 1920- ja 1930-luvuilla kehittämään 1800-luvulla suunnitteilla ollutta sosiaalivakuutusjärjestelmää, mutta vasta vuonna 1937 hyväksyttiin koko väestöä koskeva kansaneläkejärjestelmä. Vuonna 1939 voimaan tulleen lain toimeenpanoa varten perustettiin eduskunnan valvoma, itsenäinen Kansaneläkelaitos. Kansaneläkelaki tarjosi vakuuteuille eläketurvan vanhuuden ja työkyvyttömyyden varalle. Työkyvyttömyyseläkkeitä alettiin maksaa vuonna 1942 ja vanhuuseläkkeitä vuonna 1949.

Eläketurvassa oli kuitenkin paljon puutteita, joten sitä oli ryhdyttävä uudistamaan. Vuonna 1956 aikaansaadussa uudessa laissa edut olivat osittain samansuuruiset kaikille, osittain ne määräytyivät arvioidun huollon tarpeen mukaan. Tämäkään järjestelmä ei täyttänyt kansalaisten tarpeita, sillä työelämästä pois siirtyneistä tuli väliinputoajia.

Myös invalidihuoltolakia kritisoitiin, koska se kohteli eri vammaisryhmiä eriarvoisesti. Vaikeavammaisten ja kehitysvammaisten kuntoutuksen ja koulutuksen sekä työelämään osallistumisen epääminen ei ollut oikeudenmukaista. Nuoren vammaisen tilanne 1960-luvun loppupuolella ei ollut kehuttava. Moni sijoittui laitokseen tai sairaalaan, mikä etäännytti heitä yhteiskunnasta.

Työeläkkeet ja sairausvakuutus 1960-luvun sosiaaliturva-uudistuksessa toivat invalideille ilman työtulojakin välttävän toimeentulon ja muuttivat vammaisten elinoloja, invalidihuollon tavoitteita ja myös asenteita.

Eläke-etuja on täydennetty 1980-luvulle saakka. Nykyinen lakisääteinen eläketurva muodostuu työeläkkeestä ja Suomessa asumiseen perustuvasta kansaneläkkeestä, joka turvaa perus-

toimeentuloa niille, joilla ei ole riittävää työeläkettä, sekä takuueläkkeestä.

Toisen maailmasodan jälkeen, 1946–1962, maassamme oli jälleenrakennuksen aika. Suomen oli asutettava siirtolaisia, rintamamiehiä, sotainvalideja, -leskiä ja -orpoja. Rakennuksia, teitä ja teollisuutta oli kunnostettava, mutta työvoimasta oli pula.

Kansallisarkiston tietokannan mukaan sodissa oli kuollut 95000 henkilöä ja pysyvästi vammautuneita oli 96000. Näin suuren sotainvalidijoukon huoltoon ei ollut osattu varautua. Ongelman poistamiseksi tarvittiin valtion tukea ja vapaaehtoista huoltoa. Sodassa vammautuneiden auttamisesta tehtiin päätös sosiaaliministeriössä.

Vuonna 1940 perustetut Sotainvalidien Veljesliitto ja Invalidisäätiö työskentelivät sotainvalidien fyysisten vammojen korjaamiseksi ja vammautuneiden työkuuntoon saattamiseksi.

Vuonna 1946 säädetyn invalidihuoltolain tavoitteena oli saattaa lääkinnällisen kuntoutuksen, ammattikoulutuksen sekä työhuollon avulla fyysisesti vammaiset ihmiset täysivaltaisiksi yhteiskunnan jäseniksi ja samalle lähtöviivalle terveiden kanssa. Invalidiliitto perusti neljä erityisammattikoulua ja kuntoutuslaitoksen Käpylään. Liitto hoiti myös työnvälitystä.

Valtio ja kunnat saivat nyt kodeille kuluneita tehtäviä: valtio hoiti invalidihuollon, ja kunnat pitivät rekisteriä alueensa invalideista. Järjestöihin kuulumattomille vammaispiireille invalidihuoltolaki antoi mahdollisuuden aktivoitua ja kasvattaa järjestöjen jäsenmäärää.

Kun sotainvalidien koulutukset oli hoidettu 1950 loppuun mennessä, alkoivat siviili-invalidit saada ammattikoulutusta, ja sairausinvalidit hyväksyttiin invalidikäsitteen piiriin. Vaikeavammaisille, jotka jäivät huollon ulkopuolelle työkykyisyyden tavoitteen vuoksi, valtio korvasi invalideitesta aiheutuneita kustannuksia invalidirahalla.

Sosiaalilainsäädäntöä kehitettäessä 1960-luvulla sosiaalisesta toimintakyvystä tuli käsite. Vammaispalvelu ja kuntoutus eivät olleet enää sama asia. Sairaanhoidon tilalle tuli kuntoutushoito. Ammatinvalinnanohjauksesta säädettiin laki, mutta kuntoutuskomitean ehdotus kuntoutuslaista hylättiin. Kuntoutusta alettiin myöntää niille vammaisille, jotka eivät voineet osallistua vapaille työmarkkinoille. Suojatyö eli työllistäminen työkeskuksiin lisättiin invalidihuoltolakiin vuonna 1970.

1970-luvun alussa alettiin valmistella Valtava-nimistä sosiaalihuollon lainsäädännön kokonaisuudistusta. Tarkoitus oli ottaa huomioon vammaisten näkökulmat rakennusten ja ympäristön suunnittelussa. Vammaishuollon kokonaisuudistus toteutui vuoden 1987 vammaispalvelulain myötä.

Kuntien tuli ottaa huomioon vammaisten yksilölliset tarpeet ja laatia palvelusuunnitelma kunkin vammaisen kanssa tämän tarvitsemista palveluista. Vammaisten henkilöiden palvelut järjestetään sosiaalihuoltolain mukaan. Jos palvelut eivät ole riittävät tämän tai muun lain mukaan, ne järjestetään vammaispalvelulain ja asetuksen mukaan.

”Vammaispalvelulaille edistetään vammaisen henkilön edellytyksiä elää ja toimia muiden kanssa yhdenvertaisena yhteiskunnan jäsenenä ja ehkäistään ja poistetaan vammaisuuden aiheuttamia haittoja ja esteitä.”

”Uusi vammaispalvelulaki tuli voimaan 1.1.2025. Sen tavoitteena on:

- Toteuttaa vammaisen henkilön yhdenvertaisuutta, osallisuutta ja osallistumista yhteiskunnassa ja poistaa esteitä, jotka rajoittavat näiden asioiden toteutumista.
- Tukea vammaisen henkilön itsenäistä elämää ja itsemääräämisoikeuden toteutumista.
- Turvata vammaisen henkilön yksilöllisen tarpeen mukaiset, riittävät ja laadultaan hyvät palvelut.”

VANTAA

Kampakeraamisten löytöjen perusteella Vantaan alue on ollut asuttuna jo kivikaudella. Varhaisella rautakaudella Uudenmaan alue oli laajaa ja karua korpimaata ja pysyi asumattomana aina 800-luvulle saakka. Vähäistä asutusta alkoi tulla Salpausselän takana eläneiden hämäläisten eränkävijöiden ryhtyessä kalastamaan Vantaanjoen kalaisissa koskissa, metsästämään Uudenmaan koskemattomissa metsissä ja myymään turkiksia etelärannikon kauppapaikoilla. Vantaan alueella on asutuksen jäänteitä ajoitettu 900-luvulle saakka.

Suomenlahti oli kauppareitti itään vuosina 800–1050. Viikinkilaivat purjehtivat Viipurinlahden, Vuoksen ja Laatokan kautta Novgrodiiin kuljettaen rantojen asukkaille ja venäläisille muun muassa suolaa, turkiksia, rautaa ja aseita. Isoja jokia myöten viikingit pääsivät tekemään kauppoja myös sisämaahan.

Toisen ristiretken jälkeen ruotsalaiset uudisasukkaat tunkeutuivat etelärannikon ja hämäläisen asutuksen väliin jääneille metsästysmaille. Maahanmuuttajat antoivat paikalla virtaavalle joelle nimen Helsingaa, Helsinginjoki, mutta sen alkulähteillä asuvat hämäläiset nimittivät jokea Vantaanjoeksi alueella sijainneiden Vantaanjärven ja Vantaankylän mukaan. Nimi vakiintui 1500-luvulla. Vantaankosken länsipuolella on ollut myös Vanda-niminen kylä.

Vantaanjoki sai alkunsa Hausjärven Lallujärvestä mannerjäiden väistyttyä noin 12000 vuotta sitten. Vesimassat löysivät tiensä Salpausselän läpi ja lähtivät laskeutumaan muutaman pienen kosken kautta kohti suurempia kuohuja päätyen Vantaan alueen kautta Helsingin Vanhankaupungin lahteen.

Ensimmäinen kirjallinen merkintä Helsingin pitäjän alueen piispankymmenysten suorittamisesta on vuodelta 1331. Vuonna 1351 Ruotsin kuningas Maunu Eerikinpoika antoi virolaiselle Padisten luostarille lohenkalastusoikeudet Helsingaan-jokeen ikuisiksi ajoiksi. Oikeudet päättyivät, kun Vantaanjoen suistoon saapuneet ruotsalaiset siirtolaiset ja sisämaan erämetsistä etelään muuttaneet hämäläiset uudisasukkaat eivät antaneet jalansijaa vieraille kalastajille. Ruotsalaisten uudisasukkaiden maahanmuutto jatkui. Kaksisataa vuotta myöhemmin enemmistö Helsingin pitäjän väestöstä olikin ruotsalaisia.

Vuonna 1865 uuden kunnallishallinnon myötä muodostettiin Helsingin pitäjämästä Helsingin maalaiskunta. Vuoden 1946 alueliitoksessa 1/3 maalaiskunnasta ja 2/3 asukkaista siirtyi osaksi Helsinkiä. Maalaiskunnan hallintoa hoidettiin Malmilta käsin, kunnes vuonna 1953 kunnanvaltuusto muutti Tikkurilaan, maalaiskunnan suurimpaan kylään. Helsingin maalaiskunnasta tuli kaupala vuonna 1972.

Vantaa, pääkaupunkiseutuun kuuluva, Suomen neljänneksi suurin kaupunki, perustettiin vuonna 1974. Vuonna 2025 sen väkiluku oli noin 252000. Kaupunki on kehittynyt maalaiskunnan ajoista nykyiselleen maaltamuuton ja hyvien liikenneyhteyksien ansiosta.

Vantaalle ovat ominaisia esikaupunkimaiset lähiöt. Pyhän Laurin kirkko, Helsingin pitäjän kirkonkylän vanhin rakennus, on seudun itseoikeutettu valtias. Vuonna 1952 avattu Helsinki-Vantaan lentokenttä on Suomen suurin ja Pohjois-Euroopan johtava kaukoliikennekenttä. Sen kautta kulkee suurin ja nopein reitti Euroopan ja Aasian välillä.

Uutta Tikkurilaa.

UUSMAALAISTEN LAULU

*Missä maat on mainiommat, vetreämmät veet,
sadat saartaa niemet, lahdet rakkaampata rantaa!*

*Missä virrat viehkeämmät, salmet seljänteet,
maa ja meri aulihimmin aarteitansa antaa!*

*Uusmaa Suomen kruunussa on helmi kirkkahin,
täällä kukkaan puhkeaapi tiede, taidekin,
tääll' on Suomen pää ja sydän, into hehkuvin,
lempi lämpöisin.*

*Jäykkänä ja pystypäin, kuin luoto meressä,
ajan aallokossa seisoo uusmaalainen kansa;
vapauden tunto sykkii lasten veressä,
valppahana vainon torjuu, oikeus turvanansa.*

*Suomen siskosarjassa on nuorin Uusimaa;
parhaan työmme, lempemme ja laulumme se saa.*

*Uusmaa, nimes uljahana kannan aikain taa,
meidän Uusimaa.*

(Sävel: Jean Sibelius)
(Sanat: Kaarlo Terhi)

1970-LUKU

Suomi oli seitsemänkymmentä luvulla voimakkaasti kasvava yhteiskunta. Edellisellä vuosikymmenellä alkanut muuttoliike maaseudulta suuriin kaupunkeihin kasvatti väkilukua varsinkin pääkaupunkiseudulla, ja asumalähiöitä nousi tiuhaan tahtiin. Puolet noin neljästä ja puolesta miljoonasta asukkaasta asui kaupungeissa. Erikoistuneiden ammatinharjoittajien ja yhteiskunnan toimesta Suomi alkoi muuttua palveluyhteiskunnaksi.

Presidentti Urho Kekkosen aikaa oli eletty vuodesta 1956 lähtien. Neuvostoliiton kanssa vuonna 1948 allekirjoitettua YYA-sopimusta ystävyyydestä, yhteistyöstä ja avunannosta, jatkettiin vuonna 1970 kahdellakymmenellä vuodella. Vuonna 1973 eduskunta hyväksyi poikkeuslain, jolla Urho Kekkonen valittiin jatkamaan tointa seuraavat neljä vuotta. Hän tuli valituksi vielä seuraavallekin kaudelle, mutta syyskuussa 1981 presidentti joutui eroamaan virasta sairauden takia. Kirjailija Sylvi Kekkonen, tasavallan presidentin puoliso ja maan äiti, kuoli joulukuussa 1974.

Suomi pyrki saamaan tunnustusta puolueettomuudelleen ja edistämään liennytyistä solmimalla diplomaattisuhteet molempien Saksojen kanssa vuonna 1972. Seuraavana vuonna Suomi solmi vapaakauppasopimuksen Euroopan talousyhteisö EEC:n kanssa. Neuvostoliiton johtoporras ei ollut sopimuksesta tyytyväinen, koska se pelkäsi lännen vaikutusvallan lisääntyvän Suomessa. Neuvostoliitto ei kuitenkaan tyrmännyt sopimusta presidentti Kekkosen politiikan takia ja saadakseen länsimaisia tuotteita ja raaka-aineita. Idänkaupalla oli Suomelle tärkeä merkitys. Suomen kieleen tuli uudissana: suomettuminen.

Euroopan turvallisuus- ja yhteistyökokoukseen (ETYK), joka pidettiin kesällä 1975 Alvar Aallon suunnittelemassa Finlandia-talossa, osallistuivat kaikki Euroopan valtiot Albaniaa lukuun ottamatta. Myös Yhdysvallat ja Kanada olivat mukana. Kokous sai runsaasti kansainvälistä huomiota. Alettiin puhua ”Helsingin hengestä.”

Taloudellinen kehitys 1970-luvulla oli epätasaista. Inflaatio oli lähes koko vuosikymmenen ajan noin kymmenen prosenttia. Markka devalvoitiin useita kertoja. Vuonna 1975 presidentti julisti maahan kansallisen hätätilan, koska vienti romahti, ja kansantalous kääntyi punaisen puolelle. Suuri joukkotyöttömyyskausi 1970-luvun lopulla jätti pahimmillaan työttömäksi yli 200000 henkilöä. Öljykriisejä koettiin kaksin kappalein. Vuonna 1977 Suomi siirtyi ydinvoimaan ensimmäisen ydinvoimalayksikön valmistuttua Loviisaan.

1970-luku oli myös vahvaa yhteiskunnallisen järjestöyden aikaa. Nykyinen yhdistystoimintamalli, jossa yhdistykset ovat julkisen sektorin yhteistyökumppaneita, on 1980-luvulta.

”Järjestötoiminta on tehty ihmisten hyvistä aikomuksista ja konkreettisista teoista. Sitä tehdään yhteisöissä ihmisten kesken ja ihmisten ja yhteisöjen hyväksi.”

Vapaaehtoistyön varassa toimivilla järjestöillä on suuri merkitys jäsenistöjensä etujen valvojina, harrastusmahdollisuuksien tarjoajina sekä monien erilaisten kansaa kiinnostavien asioiden toteuttamisessa. Lukuisat järjestöt keskittyvät jäsenistönsä fyysisen ja psyykkisen kunnon ylläpitämiseen sekä mahdollistavat sosiaalisen kanssakäymisen yksinäisyyden tunteen torjumiseksi.

Satojen 1970-luvulla perustettujen yhdistysten joukossa oli myös Vantaan Invalidit ry.

HELSINGIN MAALAIKUNNAN INVALIDIT RY

Helsingin maalaiskunnan invaliditoimintaa hoidettiin pitkään vuonna 1938 perustetun Helsingin Invalidien yhdistyksen toimesta. Maalaiskunnan alueella oli ennen alueliitosta toiminut Malmin seudun Invalidiyhdistys ry, mutta sen toiminta oli kuihtunut sotien aikana. Vuonna 1947 Helsingin Invalidien yhdistyksen jäsenmäärä oli 2000. Suuri osa jäsenistöstä oli Helsingin esikaupunkialueilta. Jäsenmäärän kasvaessa yhdistys ei voinut enää tarjota tuttavallista ja henkilökohtaista palvelua, kuten pienemmät yhdistykset, joten syntyi tarve alaosastoille.

Helsingin maalaiskunnan asukasmäärä kasvoi nopeasti: vuoden 1950 asukasluku 15000 nousi vuoteen 1970 mennessä 72000:een. Maalaiskunta oli hyvillään uusista veronmaksajista, mutta sen sosiaalipalveluissa oli parantamisen varaa. Monet Helsingistä Tikkurilaan muuttaneet invalidiperheet totesivat oman edunvalvontaelimen tarpeellisuuden, koska Helsingin Invalidien yhdistys oli liian kaukana, eikä pystynyt palvelemaan kaikkia vammaisia tasapuolisesti.

Lokakuussa 1968 Helsingin yhdistys ryhtyi valmistelemaan alaosastoasiaa ja päätti perustaa johtokunnan alaisuudessa toimivia, askartelu-, retkeily- tai urheilujaostoihin rinnastettavia aluejaostoja. Niinpä tammikuun 26. päivänä vuonna 1969 toimikunta, johon kuului alueella asuvia Helsingin yhdistyksen jäseniä, kutsui maalaiskunnan alueella asuvia siviili-invalidi- ja aluejaoston perustavaan kokoukseen. Maalaiskunnan aluejaosto perustettiin Helsingin Invalidiyhdistyksen johtokunnan säättämällä säännöillä. Puheenjohtajaksi valittiin Erkki Lehtonen ja

toimikuntaan Ida Erika ja Eero Kauneela, Eino Ilonen, Reijo Törmänen, Teuvo Oinonen ja Arvid Fransman.

Toimikunta kokoontui vuorotellen jäsenten kotona, koska vakituista toimitilaa ei ollut. Tikkurilassa toimiva sotainvalidiyhdistys auttoi antamalla kokoustilaa urheilukioskistaan. Toimintilan etsiminen ja uimahallivuoroista neuvottelemine olivat aluksi tärkeimmät prioriteetit. Invalidiliittoon ja maalaiskuntaan muodostuneet yhteydet kehittyivät hyväksi, ja invalidihuollosta vastaavat henkilöt tulivat tutuiksi näiden käydessä esitelmöimässä kunnan terveys- ja hoitopalveluista, invalidirahasta ja suojatyömuodoista. Jaosto sai kunnalta viidensadan markan toiminta-avustuksen.

Toiminnan tärkeimmät päämäärät olivat edunvalvonta ja sosiaalinen yhdessäolo. Ensimmäisenä vuonna jaostoon liittyneet 34 jäsentä kokoontuivat askarteluiltoihin valmistelemaan joulumyyjäisiä. Käsitöiden tuotolla tehtiin jaoston ensimmäinen retki Hevossalmeen, Helsingin invalidiyhdistyksen lomakotiin.

Keskustelukerho ja Työväen Sivistysliiton alaiset opintokerhot alkoivat toimia keväällä 1970. Invalidiyhdistyksissä urheilutoiminnan järjestämisellä oli suuri merkitys. Koneelistumisen ja sisätöiden takia liikunnan tarve oli lisääntynyt. Liikuntaan jäi myös enemmän aikaa työaikojen lyhennyttyä.

Toisena toimintavuonna jaosto alkoi pohtia oman yhdistyksen perustamista, mutta jatkoi kuitenkin yli viidenkymmenen jäsenen aluejaostona. Koska jaoston olemassaolon aikana oli saatu kokemusta käytännön toiminnoista, niin vuoden 1970 syyskokous päätti yksimielisesti perustaa oman yhdistyksen.

Perustava kokous pidettiin 22. marraskuuta 1970 Tikkurilan työväenyhdistyksen tiloissa 29 henkilön voimalla. Perustajajäseniä ovat: Sirkka Allén, Esko Lauri, Aune ja Pauli Halme, Ida Erika Kauneela, Elvi Oinonen, Taisto Ojansivu, Erkki Pulkkinen, Matti Puro, Onni Rissanen, Ellen Teckenberg, Veli

ja Laina Tuomainen sekä Reijo Törmänen. Yhdistyksen puheenjohtajaksi valittiin Veli Tuomainen ja varapuheenjohtajaksi Taisto Ojansivu sekä jäseniksi Teuvo Oinonen, Maire Silvast, Sirkka Allén, Eino Ikonen, Eero Kauneela, Arvid Fransman, Matti Lauranto ja Laina Tuomainen.

Uuden yhdistyksen nimeksi ilmoitettiin Helsingin Maalaiskunnan Invalidit ry. Se hyväksyttiin Suomen Siviili- ja Asevelvollisuusinvalidien Liitto ry:n jäseneksi 11.12.1970. Toimikunnan nimi muutettiin johtokunnaksi ja kerhoja alettiin kutsua toimikunniksi. Käytännön toiminnot eivät muuttuneet. Päämäärät olivat jo olemassa: yhdessäolo, edunvalvonta, jota hoiti johtokunta, ja yhteydet sisaryhdistyksiin ja kuntaan.

”Perustettavalle yhdistykselle on syytä toivottaa myötätuulta sen toiminnoissa alueensa jäsenistön hyväksi. Merkit viittaavat siihen, että tästä yhdistyksestä tulee osallistumishaluinen ja erittäin kehityskelpoinen yhdistys, joka samalla pyrkii luomaan hyvät kontaktit niin paikallisiin viranomaisiin samoin kuin sisaryhdistyksiinsä ja keskusliittoon”, Väinö Mäntymäki, Siviili- ja Asevelvollisuusinvalidien liiton osastopäällikkö sanoi.

Helsingin maalaiskunnan muututtua kauppalaksi ja edelleen yli sadantuhannen asukkaan Vantaan kaupungiksi Helsingin Maalaiskunnan Invalidit ry päätti muuttaa nimensä Vantaan Invalidit ry:ksi helmikuussa 1972.

Aluejaoston puuhamiehen ja yhdistyksen ensimmäisen jäsenkirjan haltijan Teuvo Oinosen mielestä Vantaan Invalidit ry on ollut tavallaan olemassa jo vuodesta 1969 eli aluejaoston perustamisesta lähtien. Yhdistys on paikkakunnalla uranuurtaja, joka on vaikuttanut vammaisten elinolosuhteisiin.

Otteita säännöistä

Yhdistyksen tarkoituksena on:

- a) toimia henkisesti terveiden invalidien yhdysseitinä toimialueella;
- b) valistus- ja kasvatustyön avulla kohottaa invalidien henkistä tasoa ja yhteiskunnallista vastuuntunnetta;
- c) herättää invalideissa harrastusta omatoimisuuteen ja edistää heidän tähän tähtääviä pyrkimyksiään;
- d) kohottaa invalidien ammattitaitoa ja tukea heidän työhönsijoituspyrkimyksiään ja parantaa heidän työ- ja palkkausolojaan;
- e) muutenkin tukea heitä henkisesti ja taloudellisesti jälempänä mainituilla tavoilla.

Tarkoituksensa toteuttamiseksi yhdistys järjestää jäsenilleen mahdollisuuksiensa mukaan:

a) luentoja, kursseja, juhlia ja illanviettoja. Järjestää asiansa tunnetuksi tekemiseksi esitelmätilaisuuksia ja levittää invalidien asiaa käsitteleviä julkaisuja ja kirjallisuutta sekä invalidien että yleisön keskuuteen;

b) tukee jäsentensä kerho-opiskeluharrastuksia sekä pitää yllä ompelukehoja, työverstaita ja muita niihin verrattavia yrityksiä, joissa invalidit voivat totuttautua työntekoon ja joiden mahdollinen tuotto kokonaisuudessaan lankeaa yhdistykselle sen tarkoitusperien toteuttamiseksi;

c) järjestää ammattikasvatusta tai täydennysoppia niiden tarpeessa oleville jäsenille ja avustaa heitä muiden järjestöjen ja laitosten kursseille;

d) edistää virkistysmahdollisuuksien avulla invalidien työ- kuntoisuuden sekä henkisen ja ruumiillisen terveyden säilymistä;

- a) avustaa ja opastaa invalideja laki-, talous- ym. asioiden hoitamisessa valtion ja kuntien virastoissa;
- f) jakaa avustuskassalain sallimia avustuksia puutteeseen samatapaisin tavoin heidän toimeentulomahdollisuuksiensa helpottamiseksi.

Yhdistyksen varsinaiseksi jäseniksi pääsee jokainen invalidi, jonka työkyvyn aleneminen pysyväisesti on vähintään 10 % ja joka hyväksyy yhdistyksen tarkoituserät.

Kannatusjäseneksi, joilla ei kuitenkaan ole äänioikeutta yhdistyksen vuosi- ja ylimääräisissä kokouksissa, pääsee jokainen Suomen kansalainen ja rekisteröity yhdistys, joka haluaa tukea tai edistää yhdistyksen toimintaa. Yhdistys voi kutsua kunniajäseneksi henkilön, joka on ansiokkaalla tavalla työskennellyt yhdistyksen tarkoituserien toteuttamiseksi.

Sekä varsinainen että kannattajajäsen voidaan erottaa yhdistyksestä, jos tämä on jättänyt maksamatta jäsenmaksut kuutta kuukautta pidemmältä ajalta tai on toiminnallaan yhdistyksessä tai sen ulkopuolella aiheuttanut huomattavan vahingon yhdistykselle tai toiminut vastoin yhdistyksen tarkoituseriä.

Vuoden 2008 liittokokouksen sääntömuutoksia:

”Yhdistyksen varsinaiseksi jäseneksi voidaan hyväksyä henkilö joka luotettavalla tavalla osoittaa, että hänellä on pysyvä fyysinen vamma, joka aiheuttaa toimintarajoitteen. Lisäksi hän hyväksyy yhdistyksen tarkoituksen ja säännöt.”

Jäsen katsotaan eronneeksi, jos jäsenmaksut ovat jääneet maksamatta yli kaksi vuotta. Vaihtaessaan jäsenyhdistystä jäsenen tulee itse erota ja huolehtia ilmoittamisesta.

Kuka tai ketkä säännöissä olevan määräyksen perusteella ovat oikeutetut merkitsemään yhdistyksen nimen sekä heidän kotipaikkansa ja toimensa yhdistyksessä: 10 §. ✓

Yhdistyksen nimen kirjoittaa puheenjohtaja Tuomainen, Veli Armas Helsingin mlk. ja varapuheenjohtaja Ojansivu, Taisto Einari Sipoon mlk. yhdessä tai jompikumpi yhdessä johtokunnan keskuudestaan valitseman jäsenen Ilonen, Eino Veli Helsingin maalaiskunta, kanssa.

Yhdistyksen hallituksen varsinaisten ja varajäsenten täydelliset nimet ja kotipaikkakunnat on aina ilmoitettava yhdistystä rekisteriin merkittäväksi ilmoitettaessa (Huom! Puheenjohtaja kuuluu aina varsinaisiin jäseniin):

✓ Varsinaiset:

Tuomainen, Veli Armas, puheenjohtaja	Helsingin mlk.
✓ Ojansivu, Taisto Einari, varapuheenjohtaja	Sipoon mlk.
✓ Ilonen, Eino Veli, sihteeri	Helsingin mlk.
Lauranto, Matti Valdemar, rahastonhoitaja	- " -
Oinonen, Teuvo Juhani	- " -
Tuomainen, Leina Elvira	- " -
Fransman, Arvid Bernhardt	- " -
Silvas, Maire Maria	- " -
Kauneela, Eero Olavi	- " -
Allén, Sirkku Igvyli	- " -

Varajäsenet:

Tikkurilassa marraskuun 22 p:nä 19.70.

Veli Armas Tuomainen
Yhdistyksen hallituksen puheenjohtaja

Mätäkiiventie 86, Korso

828601

Postiosoite

Puh.

VANTAAN INVALIDIT RY

Alkutaival

Vantaan Invalidit ry:n tarkoituksena on toimia alueensa tuki- ja liikuntaelinvammaisten henkilöiden yhdyssiteenä, valvoa heidän yhteiskunnallisia etujaan, sekä edistää heidän mahdollisuuksiaan elää yhteiskunnan tasa-arvoisina ja täysivaltaisina jäseninä samoin heidän toiminnallista ja henkistä vireyttään.

Vantaan väkiluvun kasvaessa uusien asutuskeskusten myötä samalla kasvoi vammaisten määrä. Myös Vantaan Invalidit ry:n jäsenmäärä lisääntyi nopeasti. Jo toisena vuonna yhdistyksen rekisterissä oli yli sata jäsentä. Saadakseen informaatiota kaupungin tarjoamista palveluista uudet paikkakunnalle muuttaneet vammaiset henkilöt kääntyivät yhdistyksen puoleen.

Vantaan Invalidit ry:llä oli kokemusta vammaisten etujen valvonnasta jo aluejaoston ajoilta, ja asema vakiintui 1970-luvulla.

Tasa-arvokeskusteluissa huomattiin vammaisten henkilöiden vaikutusmahdollisuuksien olevan puutteellisia. Kuntasuunnittelussa heidän tarpeitaan ei ollut otettu huomioon. Yksi Vantaan Invalidien tärkeimmistä tehtävistä oli vakuuttaa kaupunginisät invalidikotien tarpeellisuudesta. Yhdistyksen johtokunta kävi kunnan sosiaalitoimistossa puhumassa ongelmista ja yhteistyömuodoista. Vierailu oli molempien osapuolien mielestä tärkeä ja sosiaalitoimiston historiassa ainutkertainen.

Vuonna 1971 Vantaan Invalidit perusti Teuvo Oinosen ja Lauri Eskon johtaman vaikeavammaistoimikunnan järjestämään

kyytejä erilaisiin tapahtumiin ja organisoimaan Katriinan sairaalassa oleville jäsenille kerhotoimintaa. Yhdistys anoi kaupungilta alennuslippuja yleisiin kulkuneuvoihin, mutta asian käsittely venyi vuoteen 1975 saakka. Tuolloin kaupunki myönsi määrärahan vaikeavammaisten kuljetuksia varten ja joitakin vuosia myöhemmin viidenkymmenen prosentin alennuksen invalideille yleisissä kulkuneuvoissa. Invalidien pysäköintilupa-asiasta yhdistys teki liittokokoukselle esityksen, jossa pyydettiin vauhdittamaan lupakäsittelyä.

Vantaan Invalidit ry yritti vuodesta 1971 lähtien saada etenemään Invalidiliiton ja Vantaan kaupungin yhteistä palvelutalohanketta. Raha-automaattiyhdistys myönsi projektille avustusta, mutta tonttikysymyksen selvittelyn takia rakentaminen viivästyi. Vuonna 1977 Korsoon valmistui kuudenkymmenen asunnon palvelutalo, jossa oli osuus myös Vantaan Invalidit ry:llä.

Voidakseen kehittää ja monipuolistaa toimintaa yhdistyksen johtokunta lähetti syksyllä 1973 jäsenistölle kyselyn toiveista.

”Ehkäpä tällä tavoin löytäisimme yhteisen johtolangan, josta vetämällä saisimme murusen virkistystä jokapäiväisen aherruksemme vaihteluksi”.

Vuonna 1976 Vantaa Invalidit osallistui Vantaa-päiville liikuntavammaisten ongelmia esittävällä valokuvanäyttelyllä ja tanssiesityksellä. ”Vammaisen tanssii siinä missä tervekin.”

Suomen ensimmäinen vammaisneuvosto perustettiin vuonna 1976 Jyväskylään. Seuraavana vuonna Vantaan kaupungin elinten ja vammaisjärjestöjen välisessä neuvottelutilaisuudessa käsiteltiin vammaisneuvoston perustamista. Vantaan Invalidien puheenjohtaja Taisto Ojansivu kuului kokouksen nimeämään työryhmään. Vuonna 1979, kun toimintaohjeluonnos valmistui ja kaupunginhallitus sen hyväksyi, Vantaan vammaisneuvosto tuli perustetuksi. Puheenjohtajaksi valittiin Taisto Ojansivu.

Vantaan Invalidit ry:llä oli lähes ratkaiseva rooli Vantaan vammaisneuvoston perustamisessa ja toiminnassa.

Vammaisneuvoston tehtävä on edistää vammaisten oikeuksia kunnallisiin palveluihin, tehdä aloitteita vammaisia koskevissa asioissa sekä edistää yhteistoimintaa kaupungin ja järjestöjen välillä.

Toimitilat

Jäsenmäärän ja toimintojen lisääntyessä myös kokous- ja kerhotilojen sekä pääoman tarve lisääntyivät. Taloustilanteen parantamiseksi johtokunta mietti jonkin oman liiketoiminnan aloittamista.

Vuonna 1972 yhdistys vuokrasi viideksi vuodeksi johtokunnan jäsenen Maire Silvaksen entisen omakotitalon, joka peruskorjattiin talkoovoimin. Kokoukset ja kerhot voitiin nyt pitää samoissa tiloissa. Keskustelua käytiin myös kesäpaikan hankkimisesta. Toive kirjattiin toimintasuunnitelmaan.

Uusille toimitiloille tuli tarve, kun vuokrasopimus oli päättymässä ja huonokuntoinen rakennus saanut purkutuomion. Vantaan Invalidien lähetystö vieraili kaupunginhallituksen luona toivoen saavansa kaupungilta oman tontin tai toimitilat. Anomus jätettiin, mutta kun vuoden sisällä asiasta ei kuulunut mitään, yhdistys otti uudelleen yhteyttä saadakseen vauhtia rattaisiin.

Syksyllä 1976 Vantaan kaupunki osoitti toimitilat Lindgårdin tilalta Satomäessä, Kuriiritien varrelta. ”Satopirtiksi” nimetyssä toimitilassa ilmeni kuitenkin hankaluuksia liikojen rappujen ja vähäisten paikoitustilojen takia. Alueelle oli tulossa myös tie- ja siltatöitä. Uusi toimitila-anomus jätettiin keväällä 1979.

Vantaan kaupunki osti vuonna 1976 Åbo Akademin säätiöltä Tikkurilan Kuninkaalassa sijaitsevan Markusas-nimisen maa-

tilan, joka oli yksi kylän neljästä 1500-luvulta peräisin olevista kantatiloista ja nimetty Markus-nimisen isännän mukaan. Tilaa hallitsi 1850-luvulta viime sotiin saakka Waseliuksen suku. Viimeinen omistaja Ellen Waselius lahjoitti tilan Åbo Akademin säätiölle. Kylässä vuonna 1945 riehunut tulipalo tuhosi päärakennuksen katon ja aitan. Päärakennus rakennettiin uudelleen.

Markkula, pysyvä koti

Kun Vantaan Invalidit ry kuuli Markusasin tyhjillään olevasta rakennuksesta, jota jouduttiin alituisen suojelemaan ilkeiden tekijöiltä, se päätti ottaa talon hoitoonsa ja teki vuonna 1980 sopimuksen kaupungin kanssa. Sisätiloissa ryhdyttiin tekemään oitis korjauksia. Kaupunki uusi puolestaan ovet ja ikkunat ja korjasi ulkolaudoitusta. Remontin jälkeen askartelukerho ja toiminnanjohtaja saivat omat huoneet. Takahuoneet yhdistys sai haltuunsa vuonna 1986. Päärakennuksen lisäksi 6000 neliön puutarhatontilla oli luonnonkivinen maakellari ja aitta. Pitkäaikainen unelma toteutui, kun aitta muutettiin saunaksi Raha-automaattiyhdistyksen tuella. Pihan istumalentopallokentän rakensi kaupunki.

Toiminta uusissa tiloissa alkoi vammaisten vuonna 1981. Kaupungin johtoportaan vierailukäynnillä yhdistys saattoi esitellä toimintaansa ja kertoa silmäkkäin vammaisten kohtamista ongelmista. Laskiaisriehassa ajeltiin hevosella, laskettiin pulkkamäkeä ja kilpailtiin pyörätuoliviessissä. Tapahtumaan osallistui yli kolmesataa henkilöä. Mainos-TV näytti otteita tapahtumasta ”Toivotaan, toivotaan” -ohjelmassa, jolla kerättiin varoja vammaisten lasten kesäleirejä varten.

Vuonna 2005 Markkulan tontin etelälaidalla alettiin harrastaa mehiläistarhausta muutamalla pöntöllä.

Kukkaloistoa Markkulassa.

Markkulasta kirjoitti Vantaan Invalidit ry:n ”Kerhosta edunvalvojaksi” -nimisen 25-vuotishistoriikin tekijä FM Mika Huovinen:

”Markkulan päärakennuksessa on tilava sali, askarteluhuone, pari toimistohuonetta ja keittiö. Ruohikkoisella pihalla on grilli, kukkaistutuksia ja pensaita ja istumalentopallokenttä, jossa voi paitsi harjoitella lentopalloa ja nahkapalloilla pelattavaa sisäbocciaa myös harrastaa tanssia. Joka kerta, kun Markkulaan tulee vieraisille, siellä on tarjolla vähintään kahvia ja tuoreita leivonnaisia. Nyt on oma toimitila sekä toimiva yhdistys, joka valvoo jäsentensä etuja.”

”Vantaan kaupunki on taloudellisesti ja toiminnallisesti pyrkinyt auttamaan yhdistyksen toimintaa vuosien aikana. Tästä esimerkkinä ovat ne toimenpiteet, joilla yhdistyksen käyttöön on saatu Markkula. On ilahduttavaa, että yhdistys on ottanut sen omaksi kodikseen ja hoitanut sitä huolella”, kaupunginjohtaja Pirjo Ala-Kapee sanoi tervehtiessään 25 vuotta täyttävää Vantaan Invalidit ry:tä.

Kiitos arvokkaasta työstä!

Samalla kiitän Teitä, järjestön aktiiviset toimijat vantaalaisten invalidien hyväksi tekemästänne arvokkaasta työstä. Teidän työnne on ollut ihmiseltä ihmiselle. Vantaan kaupungin nimissä minulla on ilo ja kunnia onnitella 25-vuotiasta ja toivottaa myös tuleville vuosikymmenille menestystä.”

Veli Tuomainen, puheenjohtaja 1970–1972

Vantaan Invalidit ry:n ensimmäinen puheenjohtaja, perustajajäsen ja järjestöosaaja Veli Tuomainen oli vahva persoonallisuus, suora ja reilu mies ja hyvä keskustelija. Tuomaisella oli asioista tiukat mielipiteet, mutta hän otti huomioon myös muiden ajatukset. Veli Tuomaisen työ vantaalaisten vammaisten hyväksi oli kunnioitettavaa.

Puheenjohtaja Tuomainen oli mukana kaikessa yhdistyksen toiminnassa. ”Muistan nähneeni hänet lapio kädessä Markkulan saunan viemärimontussa, kun siellä miestä tarvittiin”, Erkki Heikkilä muisteli In Memoriam -kirjoituksessaan.

Eräs yhdistyksen jäsen on sanonut: ”Veli osallistui kaikkeen mahdolliseen yhteiseen toimintaan, mutta kudinta en muista hänellä olleen”.

Yhdessä vaimonsa Lainan kanssa Veli Tuomainen osallistui toimikuntien kokoontumisiin ja yhteisten tapahtumien järjestämiseen. Urheilutapahtumat olivat hänelle tärkeä harrastus- ja virkistysmuoto. Suosikkilaji oli istumalentopallo.

Eino Ilonen, puheenjohtaja 1973

Istumassa vas. Erkki Heikkilä, Eeva Pitkänen, Eila Mulari, Taisto Ojansivu pj, Aino Viitala vpj ja Irja-Maija Kunnas. Seisomassa vas. Teuvo Oinonen, Veli Tuomainen, Esa Tiainen, Kari Ovaskainen ja Martti Laajus siht.

1980-LUKU

Suomessa elettiin 1980-luvulla nopean vaurastumisen aikaa. Hurja talouskasvu oli lähinnä voimakkaan idänkaupan ansiota. Rahamarkkinat avautuivat, ja kansalaiset saattoivat viettää kulutusjuhlaa. Suomen Pankin vapautettua vuonna 1986 yritysten aikaisemmin luvanvaraisena olleen ulkomaisen luotonhaun, alkoi hillitön halvemmän ulkomaisen rahan lainaaminen. Luottokanta tuplaantui, kun pankit vapauttivat luotonannon yksityishenkilöille. Lainarahaa sai kuka tahansa mielin määrin, joten kotitaloudet ja yritykset velkaantuivat. Velkarahoitus synnytti kiinteistö- ja pörssikuplan. Liike-elämässä keinottelivat pörssipelurit, joukko suursijoittajia ja pienempiä yrittäjiä. Talouden ylikuumeneminen aiheutti suuria tappioita pankeille ja sijoitusliikkeille.

Presidentti Urho Kekkonen vetäytyi politiikasta heikentyneen terveytensä takia ja kirjoitti eroanomuksen lokakuussa 1981. Pääministeri Mauno Koivistosta, joka oli hoitanut tehtäviä Kekkonen sairauden aikana, tuli Suomen yhdeksäs presidentti.

Koivisto lupasi jatkaa edeltäjiensä ulkopoliittista perintöä. Hän ei kuitenkaan ollut idänsuhteiden paras asiantuntija, joten epäiltiin, pystyisikö hän hoitamaan idänkaupan ja suhteet Neuvostoliittoon yhtä hyvin kuin Urho Kekkonen. Koiviston hyvin onnistuneen ensimmäisen Neuvostoliittoon tekemän valtiovierailun yhteydessä YYA-sopimuksen voimassaoloa jatkettiin.

Presidentti Mauno Koivisto palautti parlamentarismin. Hän käänsi Suomen ulkopoliittikan painopistettä idästä länteen. Koiviston kaudella Suomi liittyi Euroopan neuvostoon, myös

Euroopan unioniin jätettiin jäsenhakemus. YYA-sopimus ja Pariisin rauhansopimuksen aserajoitukset sanottiin irti Neuvostoliiton hajoamisen yhteydessä vuonna 1991. Urho Kekkonen kuoli vuonna 1986. Mauno Koivisto, suosittu presidentti yli puoluerajojen, valittiin vuonna 1988 toiselle kaudelle.

Vuonna 1983 Euroopan suurkaupungeissa järjestettiin rauhanmarsseja Yhdysvaltojen presidentti Ronald Reaganin ”tähtien sotaa” vastaan – Suomessakin marssi noin kaksisataa-tuhatta ihmistä. Sodan uhka kasvoi Yhdysvaltojen sijoitettua Eurooppaan risteilyohjuksia. Kun Neuvostoliitto ja Yhdysvallat aloittivat ydinase neuvottelut, mielenosoitukset laantuivat.

Neuvostojohtaja Mihail Gorbatšov vieraili Suomessa vuonna 1989. Perestroika ja glasnost olivat nimitykset uudistuspolitiikalle, jonka avulla Gorbatšov yritti korjata sosialismia paremmin toimivaksi ja inhimillisemmäksi. Myös Moskovan huippukokoukseen matkalla ollut Yhdysvaltain presidentti Ronald Reagan poikkesi pikaisesti Suomessa. Kylmän sodan toivottiin loppuvan.

Naiset alkoivat nousta liike-elämän vaikuttajiksi. Esikuvaksi nousi Britannian pääministeri Margaret Thatcher. Näyttääkseen voimansa naiset pukeutuivat ylisuuriin, räikeänvärisiin ja isoin olkatoppauksin varustettuihin takkeihin, lappuhaalareihin ja kivipestyihin farkkuihin. Hiukset krepattiin ja tupeerattiin popmusiikin kuningatar Madonnan tapaan isoiksi ja ilmaviksi tai kasvatettiin takatukka. Miehet puolestaan kasvattivat etutukan tai ”rotanhännän” niskaan ja alkoivat vieroksua harmaata pukua. Elintason nousu sai ihmiset innostumaan ylläsiystavaroista. Öisin ”kelluttiin” myöhemmin epämukaviksi osoittautuneilla vesipatjoilla.

Perustajajäsen Elvi Oinonen

Elvi poistui joukostamme 14.11.2025.

Elvi Oinonen kertoo saaneensa kipinän Helsingin maalaiskunnan Invalidit ry:n perustamiseksi, kun hän totesi Helsingistä Tikkurilaan muutettuaan jäävänsä ilman pientä Invalidirahaa. Niinpä hän lähti selvittämään asiaa sosiaalitoimistoon, jossa ilmoitettiin, että Helsingin maalaiskunnassa rahan saamiseen ei ole oikeutta. Elvi Oinosen mielestä invalidirahan piti olla valtakunnallinen avustus. Saatuaan tietää, että invalidirahan myöntäjä oli sosiaaliministeriö, hän etsi puhelinluettelosta numeron ja päätti soittaa.

”Olipa hyvä, että soititte”, hänelle vastattiin.

Elvi Oinonen otti selvää Helsingin Invalidit ry:stä yhdistyksen perustamisasioista ja alkoi yhdessä miehensä Teuvon kanssa kerätä ihmisiä neuvottelemaan oman invalidiyhdistyksen perustamisesta Vantaalle.

”Siitä se kehittyi”, Elvi sanoo. ”Enhän minä sitä yksin tehnyt, mutta kipinä tuli minulta, ja aina oli ihmisiä, jotka neuvoivat ja auttoivat.”

Teuvo Oinonen oli Helsingin maalaiskunnan Invalidit ry:n perustajajäsen. Hän istui Vantaan Invalidit ry:n johtokunnassa vuodet 1970–1972 ja 1975–1988 ja toimi varapuheenjohtajana vuosina 1976–1980.

Alkuaikoina, kun jäseniä oli vähän, eikä vakituista toimipaikkaa ollut, kokoontumisia pidettiin Oinosten kotona. Jäseniä kuljetettiin omalla autolla. Myös yhdistyksen kirjanpito ja jäsenasiat hoituiivat Oinosten toimesta. Informaatiota invalidien ongelmista annettiin ja edunvalvontaa tehtiin tapaamalla puolueiden puheenjohtajia. Elvi Oinonen oli koko ajan aktiivisesti mukana toiminnassa. Hän perusti Askartelukerhon ja järjesti alkuaikoina myös matkoja. Välillä oli lamakausia, mutta eteenpäin aina mentiin. Nykyiseen toimipaikkaan ja virkistyneeseen toimintaan Elvi on tyytyväinen. Nuorempaa väkeä on alkanut tulla tekemään hommia.

Elvi Oinonen syntyi Keski-Suomen Keiteleellä vuonna 1940. Kansa- ja jatkokoulun lisäksi hän opiskeli ammattikoulussa pukuompelua. Elvi ompeli tikkurilalaisille vaatteita, jopa ilta-pukuja vanhojen tansseihin ja linnan juhliin. Samalla hän hoiti omia ja naapurien lapsia. Kun omakotitalon pitäminen kaikkine töineen kävi raskaaksi aviomiehen kuoltua, siitä oli luovuttava. Elvi sanoo olevansa nyt tyytyväinen nykyiseen kerrostalo-asuntoonsa. Harrastukset ovat jääneet sairauksien takia, mutta hän saattaa poiketa Simonkylän Eläkkeensaajien tilaisuuksissa, koska matka on lyhyt.

Elvi Oinonen sanoo, että hänelle tärkein asia yhdistystoiminnassa on ollut tukea ja auttaa – että pystyy tekemään jotain toisten hyväksi. Vaikka vain yhden ihmisen hyväksi.

”Minulle on jäänyt ihania muistoja.”

YHDISTYKSEN KASARILUKU

Vantaan Invalidit ry totesi 1980-luvun puolivälissä, että invalideille ei ollut enää tarpeeksi suojatyöpaikkoja. Invalidihuoltolakiin vuonna 1970 lisätty suojatyön invaliditeettivaatimus poistettiin valintakriteereistä. Niinpä työnhakijoina oli invaliditeetin takia vajaatyökykyisten ohella henkilöitä, joilla oli vaikeuksia sijoittua avoimille työmarkkinoille. Vantaalla olisi ollut tarve yli neljällesadalle suojatyöntekijälle, mutta kaupunki pystyi järjestämään työtä vain muutamalle.

Vantaan Invalidien johtokunta aloitti neuvottelut kaupungin sosiaalitoimiston kanssa ostopalvelusopimuksesta. Voittoa tavoittelemattoman yhdistyksen tarkoitus oli myydä suojatyöpaikkoja kaupungille, joka osoittaisi työllistettävät ja ostaisi palveluja. Työpiste tuottaisi vajaatyökykyisille työsuorituksia ja kuntoutusta työelämään. Suojatyö toi uuden toimintamuodon Vantaan Invalidit ry:n imagoon.

Vantaan Invalidien Työtuvat aloitti toiminnan vuonna 1986 Tikkurilan sos.dem.Killan tiloissa Hiekkaharjussa. Yhdistyksen järjestösihteeri Osmo Autero ryhtyi työtupien vetäjäksi. Viiden työntekijän työnjohtajana toimi Erkki Heikkilä.

Työt alkoivat kivipuuterirasioiden kokoamisella, pakkaamisella, etikettien liimaamisella ja viimeistelytyöillä. Työt olivat urakkaluontoisia, ja ne hoidettiin ”visusti” eli huolellisesti, täsmällisesti ja tarkasti. Kodikkaita työtupia alettiinkin kutsua nimellä ”Visu”.

Simontien isompiin työ- ja varastotiloihin työpaja muutti vuonna 1989. Uudeksi työnjohtajaksi nimettiin Suoma Pölönen, ja Vantaan Invalidien toiminnanjohtaja Osmo Autero nimettiin

Visun toimitusjohtajaksi. Toiminnan sujumiseksi yhdistys joutui palkkaamaan työvoimaa.

Vuoden 1987 vammaispalvelulaki ei vastannut odotuksia. Varsinkaan tasa-arvolaki ei näyttänyt toteutuneen. Vantaan Invalidien mielestä jotkut kunnan ratkaisut eivät noudattaneet lain henkeä. Laki antoi liikaa tulkintamahdollisuuksia.

Vantaan kaupungin päätös poistaa pitkäaikaissairaiden sairaalahoidon korvauksia sai Vantaan Invalidit ry:n ottamaan leikkauksiin kantaa. Yhdistys järjesti mielenosoituksen muiden vantaalaisten järjestöjen kanssa. Kannanotot eivät kuitenkaan asiaa auttaneet.

Uudenmaan invalidiyhdistysten yhteiset aloitteet toimivat tehokkaammin kuin erikseen tehdyt. Tekemällä Invalidiliitolle aloitteen alueellisen organisaation puuttumisesta liitto ryhtyi kehittämään koko maan kattavaa aluetoimintaa.

Vammaispalvelujen tarpeellisuutta käsiteltiin Vantaan Invalidien ry:n järjestämässä ”Vammaispalvelujen oikeus ja kohtuus” -seminaarissa joitakin vuosia myöhemmin.

Vantaan Invalidien tavoite oli saada Tikkurilan uimahallista uimahallivuoro invalideille. Hallin peruskorjauksesta invalidiystävälliseksi oli puhuttu vammaisneuvoston perustamisesta lähtien. Kaupungille se oli kustannuskysymys, kuitenkin vain pieni osa kokonaisbudjetista. Vantaan Invalidit ry päätti viedä asian opetusministeriöön vedoten tasa-arvokysymykseen.

”Päätäjiä on silloin tällöin oikaistava”, toiminnanjohtaja Martti Laajus totesi.

Kaupunki suostui tekemään Vantaan Invalidit ry:n pyytämät korjaustyöt.

RAHOITUS

Vantaan Invalidit ry:n yhdeksää kerhoa, tiedottamista, kouluttamista ja toimitilojen huoltamista ei voinut pyörittää ilman toimivaa rahoitusta ja pätevää henkilökuntaa. Ensimmäinen oma toimistonhoitaja Hely Salo palkattiin vuonna 1979 hoitamaan juoksevia asioita ja järjestösihteeri Osmo Autero vuonna 1983.

Yhdistyksen toiminnan laajetessa johtokunta totesi, että kaikkea ei enää voida tehdä talkoilla, vaan on keksittävä jokin uusi tulolähde. Kun Tikkurilan terveyskeskuksessa aukesi paikka tulevan kahvion pitäjälle, Vantaan Invalidit lähetti hakemuksen. Tammikuussa 1975 hakemuksen tultua hyväksytyksi solmittiin vuokrasopimus ja palkattiin emännäksi Helvi Manninen. Hänen työpaikkansa olisi vakituinen ja taattu, jos yhdistys saisi kahvilasta tuloja. Yhdistyksen jäsenet auttoivat saamaan kahvilatoiminnan kannattavaksi valmistamalla omatekoisia leivonnaisia, puuroja ja keittoja myyntiin. Kahvio myytiin vuonna 1991 Vantaan Vammaistuki ry:lle, mutta ostettiin takaisin neljän vuoden kuluttua.

Yhdistystoiminnan rahoitus aiheutti paljon keskustelua ja jopa vieraantumista johtokunnan ja jäsenten välillä. Tulot koostuivat lähinnä symbolisista jäsenmaksuista ja kaupungin avustuksista. Kuitenkin tärkein tulolähde ja ylpeyden aihe oli omatoiminen varainhankinta. Taloussuunnitelmat laadittiin 1980-luvun nousukauden hengessä ja liikemaailman mallin mukaan. Toimikunnilta vaadittiin pitkän tähtäimen suunnitelmia ja uusia mahdollisuuksia saada rahaa liiketoiminnan avulla. Kuusijärven uimarannalle harkittiin perustaa kahvila.

Peijas-Rekolan sairaalaan suunniteltiin avata kukkakioski ja kahvila. Ehdolla oli myös matkamuisto- ja koristesinemyymälä. Eniten yhdistyksen päättäjiä puhutti valmisteilla oleva Kauppiastalo – otollinen kohde kahvila-ravintolalle. Aloittamismahdollisuuksia alettiin tunnustella.

Kauppiastalon rakennustöiden viivästyessä hankkeen vastustajat alkoivat epäillä sen olevan yhdistykselle suuri riski. Heidän mielestään olisi parempi keskittyä järjestötoiminnan kehittämiseen kuin varojen hankintaan. Vastustuksesta huolimatta johtokunta kirjoitti varaussopimuksen keväällä 1986, mutta luopui hankkeesta muutaman kuukauden kuluttua todettuaan sen kannattamattomaksi.

Kun Vantaan kaupungintalon ravintolaan etsittiin yrittäjää vuonna 1987, Vantaan Invalidit ry ilmoitti olevansa halukas ottamaan ruokalan hoitoonsa. Tilojen peruskorjauksen jälkeen yhdistyksen liikeidea, lounasravintola ”Yläpaikka”, käynnistyi. Periaatteena oli tarjota kaupungin viraston henkilökunnalle hyvää kotiruokaa ja itse tehtyjä leivonnaisia ”talon sydämessä” sekä hoitaa tilauksesta iltakokousten ja vierailujen tarjoilut.

Keväällä 1994 aloittanut Helsinki-Vantaan lentokentän ulkomaanpostin intiimin henkilöstöravintola ”Herkkupostin” hoito oli Vantaan Invalidien viimeisimpiä ravintolaprojekteja. Viisikymmenpaikkaisessa ravintolassa ruokaili päivittäin noin yhdeksänkymmentä henkeä.

Yhdistyksen johtokunta perusti vuonna 1990 vapaaehtoisen varainhankintatoimikunnan. Sitä johti pitkään varapuheenjohtaja Aino Viitala. Toimikunta osallistui markkinatapahtumiin myymällä kahvia, muurinpohjalettuja ja grillimakkaraa sekä käsitöitä messuilla ja myyjäisissä. Joulun aikaan toimikunta paketoi lahjoja tavarataloissa. Ihmiset maksoivat paketoinnista mielellään, kun tiesivät pennosten tukevan vammaistoimintaa. Vantaan kaupunki tuki yhdistystä vuosittain.

TIEDOTUS

Vantaan Invalidit ry:n jäsenmäärän ollessa vielä 1970-luvulla pieni tiedotus toimi jäsenkirjeiden välityksellä. Ensimmäinen jäsenlehti *Invaviestin* ilmestyi vuonna 1985. Se sisälsi puheenjohtajan palstan, edellisen vuoden toimintakertomuksen, tietoja tulevista tapahtumista ja pohdintaa Vantaan Invalidit ry:n tehtävästä eli jäsenoiminnasta ja edunvalvonnasta.

Invaviestin toimitussihteerinä toimi vuoteen 1989 saakka järjestösihteerinä Osmo Autero. Tämän jälkeen lehden tekoon osallistuivat yhdessä toiminnanjohtaja Antti Rosenberg ja puheenjohtaja Taisto Ojansivu. Toimistonhoitaja Anneli Leinonen hoiti toimitusta vuosina 1990–1991. Tuolloin lehdessä olivat uutta artikkeleita eri vammoista ja vammauttavista taudeista.

Vuonna 1992 päätoimittajaksi tuli Irja-Maija Kunnas. Hän teki lehteä käsipöydällä kotonaan, kunnes toimistoon hankittiin mikrotietokone. Toimituskuntaan kuuluivat Pekka Suutarinen ja Jouni Kaukonen, taittajana toimi Erkki Heikkilä.

Neljä kertaa vuodessa ilmestyvä lehti, painomäärä noin tuhat, oli tärkeä jäsenoimintamuoto ja myös jäsenetu. Sen tekemiseen panostettiin paljon sekä henkilö- että taloudellisia resursseja. Nykyaikaisella tietotekniikalla lehdestä tuli luettavampi, ja se sai visuaalisemman ulkomuodon. Jopa kansilehdet suunniteltiin itse. Kustannuksia pyrittiin kattamaan ilmoitusmyynnillä, mutta se ei onnistunut täysin, sillä mainosten saaminen oli nihkeää.

Tapahtumakalenterin lisäksi lehdessä kerrottiin kulttuuri- ja urheilutapahtumista, matkoista ja toimikuntien työskentelystä sekä niiden taustalla olevista toimihenkilöistä. Ajankohtaisista asioista tiedotti omalla palstallaan päätoimittaja.

INVAVIESTI

VANTAAN INVALIDIT r.y:n jäsenlehti
HELMIKUU, n:o 1/85, 1. vuosikerta

1/85

HYVÄ YSTÄVÄ

Sinulla on nyt kädessäsi yhdistyksen ensimmäinen jäsenlehti, joka korvaa aikaisemmin ilmestyneet kiertokirjeet. Johtokunta on päättänyt tällaiseen ratkaisuun siksi, että yhdistyksen toiminnan laajettua työväara ja kustannukset jäsenkirjeen postittamiseksi useita kertoja vuodessa ovat saavutettuun etuun nähden liian suuret. Jäsenlehden kustannukset voidaan suurelta osin peittää ilmoitustuloin ja siinä voimme myös samalla antaa enemmän ja monipuolisempaa tietoa.

Tämä Invaviesti ilmestyy neljä kertaa vuodessa, joten seuraava numero on jäsenistöllä toukokuun lopussa. Lehdessä ilmestymisten välillä yhdistys tiedottaa Invalidityön, Etelä-Vantaan ja Vantaan Seudun yhdistyspalstoilla, joten seuratkaa niitä viikottain. Toivon, että lehti kuluu lukijoiden käsissä ja että keskiarkeaman tapahtumakalenteri antaa impulsseja osallistua yhdistyksen toimintaan.

Kevään yksi tärkeä tapahtuma on yhdistyksen vuosikokous, josta on ilmoitus toisaalla lehdessä. Sen lisäksi, että kokouksessa käsitellään sääntöjen vuosikokoukselle määräämät asiat, johtokunta esittää yhdistyksen sääntöjen muutosta. Yhdistyksen toiminnan kannalta tärkein muutos on siirtyminen yhden vuosikokouksen sijasta kahteen sääntömääräiseen kokoukseen, kevä- ja syyskokoukseen. Syyskokouksessa päätetään seuraavan vuoden talousarviosta ja toimintasuunnitelmasta sekä valitaan toimihenkilöt seuraavaksi kalenterivuodeksi. Kevätkokouksessa käsitellään edellisen vuoden tilinpäätös ja toimintakertomus sekä päätetään vastuuvapauden myöntämisestä tilivelvoillille.

Käsitykseni mukaan tällä muutoksella kaikilla toiminnan alueilla tehostetaan yhdistyksen toimintaa ja siten myös parannetaan mahdollisuuksia vaikuttaa yhteiskuntaan vammaisten asioissa. Yhdistyksen toiminta nojaa aina voimassaolavaan talousarvioon ja toimintasuunnitelmaan sen sijaan, että tähän asti vuoden ensimmäinen neljännes on toimittu pelkästään johtokunnan päätösten varassa.

Toivon, että jäsenistö osallistuisi runsaslukuisena toimintaan ja senkoin joukoin vuosikokoukseen - siellä jokainen jäsen voi parhaiten vaikuttaa yhdistyksen toimintaan ja päämääriin.

Terveisin *Taisto Ganninen*

Menneitä tapahtumia saattoi muistella Kuva-albumin kautta, ja aivoja harjoittaa kuvaristikon avulla.

”Tänä päivänä saamme olla tyytyväisiä lehtemme: se on varmasti invalidiyhdistysten jäsenlehtien kärkipäässä, jollei paras. Tämä usko perustuu siihen viestiin, mitä ympäri Suomen olemme saaneet: lehtihän menee myös muille invalidiyhdistyksille kautta maan”, Irja-Maija Kunnas sanoi lehden 15-vuotispäivänä.

Vuonna 2001 lehteä alkoi toimittaa Jouni Kaukonen – Irja-Maija Kunnas ja Erkki Heikkilä jäivät taustavoimiksi. Tekninen puoli siirtyi Inva-painon tehtäväksi. Viisitoista vuotta lehteä toimittanut Jouni Kaukonen sanoi ensimmäisessä numerossaan:

”*Invaviestin* tärkeä tehtävä on kertoa tulevista tapahtumista – ei siis vain kerrata mennyttä. *Invaviestin* tulee edelleen olla aikaansa seuraava vantaalainen vaikuttaja, joka palvelee jäsenkuntaansa monipuolisesti.”

Heikki Aulio pääsi tekemään lehteä hyvältä pohjalta tarmokkaan lehtitoimikunnan kanssa vuoden 2016 alussa. Uusiksi viestintämuodoiksi lehden rinnalle olivat tulleet Nettisivut ja Facebook.

Kahden vuoden kuluttua uudeksi päätoimittajaksi nimettiin Jorma Lehmus. Lehti oli kutistunut kuusisivuiseksi, mutta Lehmus toivoi saavansa nuoria mukaan toimintoihin, jotta saataisiin jotain aikaan. Vuoden lopulla, sairauden viedessä voimia, Jorma Lehmus jättäytyi tehtävästä.

Vuoden 2019 alusta tehtävää ryhtyi hoitamaan Jaani Kääpä. Vuonna 2020 päätoimittajana mainitaan hallituksen puheenjohtaja Lasse J. Eva. Puheenjohtajan palstalla numerossa 4/2021 lehden ilmoitettiin olevan viimeinen ja yhdistyksen siirtyvän säästötoimien vuoksi takaisin jäsentiedotteen lähettämiseen.

Virallisesti yhdistys ilmoittaa *Vantaan Sanomissa* sekä Invalidiliiton *IT:ssä*.

KERHOT JA TOIMIKUNNAT

Tunnusomaista alkuaikojen kerhotoiminnalle oli suuri innostus ja toiminnan mallien ja muotojen etsiminen. Ryhmät olivat pieniä, mutta tekeminen oli spontaania ja jäsenten välistä vuorovaikutusta.

Askartelutoimikunta

Kädentaidoista:

Kädentaidot ovat toimintaa, josta syntyy käsin kosketeltavaa tulosta. Käsillä tekemisestä saa hyvän mielen, se rentouttaa ja saa unohtamaan arjen murheet. Käsityö ja askartelu eivät ole pelkästään ajanvietettä, ne ovat myös keinoja tuoda esiin omaa persoonallisuutta.

Käsitöillä voi ilahduttaa toisia ihmisiä. Lämpimien villasukkien tai lapasten vastaanottaja ilahtuu, ja tekijä kokee iloa, kun oma tekele pääsee käyttöön. Eri materiaaleista voi askarrella hienoja teoksia – se on yhtä luovaa puuhaa kuin neulominenkin.

Yhdistysten käsityökerholaiset ovat usein vanhoja tekijöitä, joiden taidot voivat olla peräisin lapsuudenkodista. Joukossa voi olla myös aloittelijoita, joita ryhmä opastaa. He tahtovat oppia uutta, kokeilla neulomista tai askartelua ja nähdä oman kädenjäljen. Onnistumisen tunne nostaa itsetuntoa.

Myyjäiset ovat käsityöntekijöiden koitoksia ja näkyvä tapa tuoda esille yhdistyksen toimintaa. Myyjäistuloilla on suuri merkitys yhdistyksen taloudelle.

Elvi Oinonen runoili yhdistykselle lahjoitetuista kangaspuista:

*Kerhomme on tuumiskellut
askareita muita.
Käyttöön kangaspuita.
Niillä sitten helskyteltäis
kirjokuteet loimeen.
Ryhdyttäiskö siskot
heti tuumasta toimeen.*

”Yhdistyksen sydän”

KÄSITÖIDEN
MYYNTIMESSUT
1.12.-3.12.
TIKSOSA
Unikkotie 17, 01300 VANTAA (HPY:n karttalehti 43/87-57)

**MUKANA ON KYMMENÄ KÄLITYÖNTAITAJIA!
PUFFETUSTA LÄMMINTÄ RUOKAA, SALAATTIA, VOILEIPÄÄ
SEKÄ LUUNITUOREITA LEIVONNAISIA MYÖS KOTIIN VIEMISKÄ!**

OVIMAKSU 5 mk
Alle 12-vuotiaat ilmaiseksi aikuisen seurassa

Tuemme vammaisten lasten ja nuorten harrastustoimintaa

AITO KÄLITYÖ ON ARVOKAS LAHJA

Tiedustelut ja paikkavaraukset yhdistyksen toimistosta puh. (09) 823 4659

Askartelutoimikunta oli Vantaan Invalidien ensimmäinen kerho. Toisena toimintavuonna perustettu ryhmä kokoontui torstaisin Viertolan koululla vetäjänään Erika Kauneela. Omaa kerhotilaa ei ollut, joten toiminta vaati vetäjältä neuvokkuutta niin tilojen kuin välineidenkin osalta. Heti ensimmäisenä vuonna askartelutoimikunta järjesti peräti neljät myyjäiset. Talkoohenki muovasi yhdistyksen tulevaa toimintaa.

Kun yhdistys sai ensimmäisen oman toimitilan vuonna 1972 Murattitieltä, ryhmällä oli hyvät mahdollisuudet valmistella myyjäisiä. Toimikunta järjesti jäsenistölle kädentaitokilpailun, jossa piti askarrella jokin mielikuvituksellinen tuote. Kisoja käytiin myös esiliinon ja kassien suunnittelusta. Askartelukerholaiset saivat opastusta rottinkitöiden teossa ja kipsivalannassa. Illanviettotilaisuuksiin kutsuttiin ulkopuolisia esitelmöitsijöitä ja kädentaitojen asiantuntijoita.

Ajatus käsityömessujen järjestämisestä kumpusi askartelukerhon joulumyyjäisistä, kun ulkopuoliset käsitöiden tekijät kyselivät tuotteilleen myyntitilaa. ”Koemessujen” valmistelut aloitettiin keväällä 1978, ja ne käynnistyivät marraskuussa. Projektia johti Elvi Oinonen. Yhdistys sai tilat Tikkurilan Työväenyhdistykseltä ja vuokrasi näytteilleasettajille kolmekymmentä myyntipöytää. Messuvieraita arvioitiin olleen neljän päivän aikana yli kaksituhatta, ja myyntivoittoa tuli yli 14 000 markkaa. Seuraavana vuonna myyntipöytiä ei riittänyt kaikille halukkaille. Kävijöitä oli yli kolmetuhatta.

Käsityömessut toivat Vantaan Invalidit ry:lle näkyvyyttä Vantaan alueella ja taitavasti tehdyt, kauniit käsityöt euroja yhdistyksen kassaan. Myyjäisistä saaduilla tuloilla tuettiin pääasiassa retki- ja urheilutoimintaa.

Urheilutoimikunta

Liikunnasta:

Liikunta on ihmisoikeus- ja tasa-arvokysymys. Liikuntalain mukaan liikunnan on oltava mahdollista kaikille toimintakyvyn rajoitteista huolimatta. Kaikenlainen liikkuminen tekee hyvää fyysiselle ja psyykkiselle kunnolle. Liikuntaharrastuksen lähtökohtana pitää olla oma motivaatio, ja sen on oltava mielekästä.

Liikuntatieteen erikoislääkäri Jari Parkkari UKK-instituutista on sanonut, että vähäininkin liikunnan lisäys vaikuttaa terveyteen ja että käveleminen ja seisominenkin ovat parempia tapoja kuin nojatuolissa istuminen.

Sykettä nostavaa liikuntaa pitäisi harrastaa viikoittain ainakin tunnista kahteen, ja lihaksia olisi rasitettava kahdesti viikossa. Ajan voi jakaa pienempiin osiin. Arkiliikunnassa jo kahdenkymmenen minuutin liikuntahetki on terveyden kannalta merkityksellinen. Tavoitteita ei kuitenkaan pidä ylimitoittaa.

Soveltava tai erityisliikunta tarkoittaa vammaisten tai pitkäaikaissairaiden toimintakyvyn mukaan sovellettua liikuntaa. Erityisryhmien hyvinvoinnin kohentamisessa liikunnalla on merkitystä. On havaittu, että ennakkoluulot vähenevät, kun erityisryhmiin kuuluvia nähdään liikkumassa yleisillä paikoilla.

Erityisliikunnan tarkoitus on löytää erilaisia mahdollisuuksia toteuttaa liikuntaa. Kannustavia tekijöitä voivat olla:

- Innostava ryhmä tai seura
- Lajien valintamahdollisuudet
- Hyvät ohjaajat
- Liikunnan tuoma hyvä olo
- Onnistumisen kokemukset
- Myönteinen palaute

III ELO-HÖLKKÄ

VANTAALLA

SUNNUNTAINA 21.8.-83 klo 12.00

SIMONKYLÄN YLÄASTEEN KOULULLA, os. Koivukylänt. 52
(puh. luett. s 46, ruutu 57/89) Tiedustelut puh 834659

KILPASARJAT :	MIEHET	yleinen	n. 10 km
		yli 40v	n. 10 km
	POJAT	alle 16v	n. 5 km
		TYTÖT	alle 16v
HÖLKKÄSARJA :	NAISET	kaikki	n. 5 km
		KAIKKI	n. 10 km
JOUKKUEKILPAILU :	MIEHET	4 henk.	n. 10 km
		NAISET	3 henk.

Osanottomaksu aik. 25 mk, alle 16v 15mk oikeuttaa
mitaliin, mehuun ja suihkuun

- ☼ Kilpasarjojen parhaat palkitaan
- ☼ Joukkuekilpailuissa jaetaan kiertopalkinnot
- ☼ Kaikkien loppuunjuosseiden kesken arvotaan palkintoja
- ☼ Kilpailupaikalla myytävänä :
- ☼ ARPOJA ☼ KAHVIA ☼ VIRVOKKEITA
- ☼ ELO-HÖLKKÄ TUNNUKSIIN VARUSTETTUJA T-PAITOJA

Ennakoilmoittautuminen : Nimi, sarja ja osanottomaksu 17.8 mennessä
postisiirtotilillemme 538320-5

Jälki-ilmoittautumisia otetaan vastaan kilpailupaikalla klo 9-11.30
10mk /henk. lisämaksulla

HÖLKKÄTÄEVELIN : VANTAAN
INVALIDIT RY

Harjoitus tekee mestarin

Urheilu on ollut Vantaan Invalidit ry:n tärkeimpiä toimintamuotoja yhdistyksen perustamisesta lähtien. Yhdistys olikin Suomen johtavia vammaisurheiluseuroja 1980-luvulla. MM- ja EM-kisoista sekä olympialaisista voittoja on tuonut kotiin yhdistyksen jäsen Liisa Mäkelä.

Keväällä 1971 Vantaan Invalidit perusti urheilutoimikunnan järjestääkseen vammaisille liikuntamahdollisuuksia. Toimintaa johtivat parisen vuotta johtokunnan jäsen Eero Kauneela ja varapuheenjohtaja Taisto Ojansivu – myöhemmin Matti Puro.

Säännöllisiä lento- ja istumalentopallo harjoituksia pidettiin Simonkylän koulun liikuntasalissa ja yleisurheilulajeja Rekolan koululla. Heittolajeja harjoiteltiin oman toimipaikan pihalla. Markkulan pihapiirissä ja Korson ampumaradalla harrastettiin ilmakivääriammuntaa.

”Käykäämme taistoon julmaan”

Ensimmäinen kilpailulaji oli maastajuoksu. Helsingin Invalidien kanssa oteltiin lentopalloa, ja Tikkurilan sotainvalidien kanssa miteltiin pinnakilpailussa lajeina tikan- ja renkaanheitto, boccia, lentopallo ja kalastus. Kaupunginhallituksen jäsenet haastettiin pulkkahiihtoon ja uuteen, Pohjois-Euroopassa kehitettyyn boccia-tarkkuuspeliin. Kaupungin urheilulautakunnan jäsenet saivat haasteen viestiuintikilpailuun.

Haastekisat lähensivät sisaryhdistyksiä toisiinsa ja loivat uusia kontakteja. Suhteita Invalidiliittoon pidettiin yllä viestihiihtokilpailujen merkeissä. Invalidiliiton järjestämässä ”Läpi Suomen” -viestihiihdossa Vantaan Invalidien osuus oli hiihtää Vantaalta Järvenpäähän.

Vantaan Invalidien 1970-luku oli mitalisateen aikaa. Hiihdon Suomen mestaruuskisoista tuli kolme mitalia, Invalidiliiton

yleisurheilukisoista seitsemän ja Suomen mestaruusuinneista kahdeksan mitalia.

Menestyksen myötä myös odotukset kasvoivat. Vuonna 1980 yhdistys sai tehtäväkseen järjestää valtakunnalliset invalidien talviurheilupäivät. Toimikunnan puheenjohtajaksi valittiin Matti Puron saappaisiin astunut Esa Tiainen. Sadoille osallistujille kisapaikaksi valikoitui Sotungin koulu. Suuri koitos toteutettiin yhteistyössä vantaalaisten urheiluseurojen kanssa. Avajaisissa puhuivat eri liittojen ja yhdistysten puheenjohtajat. Vantaalaiset ottivat kisassa kahdeksan mitalia, joista viisi oli kultaista.

Uusia lajeja, istumalentopalloa ja pyörätuolikoripalloa, alettiin harrastaa 1980-luvulla. Pääkaupunkiseudun pelaajista koottu ”Country Boys” -joukkue oli pelannut koripalloa jo edellisellä vuosikymmenellä, kotiutunut Vantaalle ja liittynyt muutamaksi vuodeksi Vantaan Invalideihin. Vuonna 1989 joukkue voitti Suomen mestaruuden. Vammaisten vuoden 1981 merkeissä ja hölkkäbuumin innoittamana urheilutoimikunta kehitti ”Elo-Hölkän”, jonka kilpa- ym. sarjoihin osallistui noin sata juoksijaa.

”Suomen mestaruudet, pohjoismaiset mestaruudet, ne ovat tuloksia joihin voi liikunnalla päästä, mutta tärkeitä on se yhteishenki, joka vammaisurheilussa näkyy”, Esa Tiainen summasi.

Vantaan Invalidit ry on kuulunut alusta alkaen Suomen Invalidien Urheiluliittoon (SIU), joka sulautui vuonna 2010 osaksi Suomen Vammaisurheilu ja -liikunta VAU ry:tä. Vantaan Invalidien jäsen Arto Pehkonen oli SIU:n puheenjohtaja vuosina 1991–2001 ja toimi myös Suomen Palloliiton puheenjohtajana sekä liittohallituksessa. Vantaan Invalidit on valinnut vuosittain edustajan SIU:n/VAU:n liittovaltuustoon. Puheenjohtaja Kari Ovaskainen on istunut liiton hallituksessa.

”Vuoden liikkuja” on valittu vuosittain jäsenistön joukosta.

Reissuja on tehty lähelle ja kauas. Pyörätuolikaan ei ole ollut esteenä, eikä hidasteena. Kuva Leviltä.

Tiedotusta Vantaan Messuilla.

Retkeily- ja huvitoimikunta

Matkailusta:

Yhdistysten tekemien matkojen suosio perustuu paljolti saman ikäiseen, tuttuun ja turvalliseen matkaseuraan. Yhdessä koetun matkan aikana voi tutustua paremmin toisiinsa ja saada uusia ystäviä. Kotiin on mukava palata virkistynein mielin, paljon uutta nähneenä ja oppineena.

Retkiä ja hupia

Vantaan Invalidien järjestämät retket ja matkat ovat olleet monille jäsenille yhdistyksen tärkein anti. Ryhmämatkailu on varsinkin vaikeavammaisille turvallisempaa.

Kahden ensimmäisen vuoden aikana yhdistys järjesti peräti seitsemän eripituista retkeä. Alkuvuosina matkustaminen toi useasti yllätyksiä, koska vielä tuolloin törmättiin ahtaisiin oviin ja hisseihin, korkeisiin rappusiin ja pieniin WC-tiloihin ja ties mihin hankaluuksiin. Matkalaisten oppaina ja tukena toimivat Laina Tuomainen, Sirkka Allén ja Arvid Fransman.

Monien retkien myötä oma kunta ja lähiympäristö tulivat yhdistyksen jäsenistölle tutuiksi. Matkoja tehtiin myös toisiin invalidiyhdistyksiin, ja sisaryhdistykset vierailivat vastaavasti Vantaan Invalidien luona. Matkojen antiin on sisällynyt kulttuuri monissa muodoissa.

Johtokunnan jäsen Maire Silvaksen järjestämä ensimmäinen ulkomaanmatka suuntautui Sisiliaan ja toinen Espanjan Torremolinokseen varapuheenjohtaja Tellervo Auteron johtamana. Hän otti selvää matkakohteista ja toimi oppaana matkalaisille. Autero järjesti matkoja useita vuosia.

Retkeily- ja huvitoimikunta järjesti myös erilaisia illanvietto- ja juhlatapahtumia. Vantaa-päiville toimikunta varustautui tanssiesityksen ja valokuvanäyttelyn kera. ”Hassujen hattujen ilta” oli eräs toukokuinen kevätjuhla. Erään kerran humpattiin Ragni Malmstenin säestyksen tahdissa. Teatterikäyntejä järjestettiin joka vuosi.

Ulkomaanmatkailu kuului vuosittaiseen ohjelmaan 1980-luvulla. Matkakohteita olivat muun muassa Leningrad, Norja, Italian Garda-järvi, Kreikan Rhodos ja Unkarin Budapest, jonka kuuluisassa Gellert-kylpylässä saunottiin. Unkarin matkalla poikettiin Vantaan ystävyyskaupunki Salgótarjánissa. Vierailu aloitti yhteistyön paikallisen invalidiyhdistyksen kanssa. Vantaan Invalidit ry:n täyttäessä kaksikymmentä vuotta unkarilaiset tulivat onnittelemaan ja tekivät vielä vuonna 1995 kesävierailun. Vantaan Invalidien delegaatio vieraili Unkarissa vuonna 1992.

Taidepiiri

”Taide ja luovuus ovat alueita, joilla toimimista fyysiset ja henkiset toimintarajoitteet eivät estä. Päinvastoin vammaisen ihmisen kohtaamat haasteet jokapäiväisessä elämässä voivat rikastuttaa taidetta sisällöllisesti ja antaa sille ilmaisuvoimaa. Taidetta tekemällä voi kehittää taitojaan ja syventää näkemyksiään, taikka taiteen välityksellä voi liittyä muuhun yhteiskuntaan mielekkäällä tavalla itsestään jotain antaen. Taidetarjontaa seuraamalla voi tarkkailla kulttuuri-ilmiöitä ja pysytellä ajan hermolla”, *Invaviestissä* kannustettiin.

”Terveiden ihmisten mielipiteisiin pitäisi vaikuttaa myös taiteella niin, että he oppisivat ymmärtämään paremmin vammaisia”, vammaisen taiteilija Oili Tilli sanoi ja suostui työväen opintopiirinä toimineen taidepiirin ohjaajaksi. Hän piti

maalaamista tärkeänä terapiana. Kaupungintalossa keväällä 1982 pidetyssä taidenäyttelyssä oli esillä yli neljäkymmentä öljyväriyötä, akvarellia ja hiilipiirrosta.

Tiistaikerho

Yhdistyksen lähes kaikki kerhot toimivat iltaisin ja viikonloppuisin, mutta monilla ei ollut mahdollisuutta iltatoimintaan. Niinpä vuonna 1983 aloitettiin päivätoiminta eli Tiistaikerho, jonka ”äiti” oli varapuheenjohtaja Hely Salo. Kerho auttoi toimikuntia tapahtumien järjestelyissä ja järjesti myös omia tutustumiskäyntejä.

Valava

Syksyllä 1984 Vantaan Invalidit ry otti sosiaaliviraston kautta yhteyttä vammaisten lasten perheisiin lähettämällä 420 kutsukirjettä perustavaan kokoukseen. Ajatuksena oli perustaa vanhempien toimikunta, joka toimisi yhdessä yhdistyksen kanssa. Sen kautta vanhemmat voisivat hengähtää, purkaa tunteitaan ja saada samassa tilanteessa olevilta vertaistukea. Toimikuntaa luotsasi aluksi Irja Lindgren. Parin vuoden päästä toimikunta nimettiin Valavaksi. Se järjesti vammaisille lapsille muun muassa retkiä, uimakoulun ja ratsastusta.

Aluejaostot

Vantaan Invalidit ry:n toiminta keskittyi Tikkurilaan suurelta osin, mutta laajassa kaupungissa se ei ollut ongelmatonta. Aluejaoston perustamista ja toiminnan järjestämistä Martinlaaksoon, Myyrmäkeen tai Varistoon ryhdyttiin miettimään 1970-

luvun puolivälissä. Hanke raukesi, mutta ajatus jäi muhimaan. Länsi-Vantaalle syksyllä 1982 kaupungin kerhotilaan perustettu kortteliklubi jäi väen puuttuessa yritykseksi. Länsi-Vantaan jaosto sai kuitenkin tuulta siipien alle vuonna 1989 johtokunnan jäsen Åke Skogsterin johdolla. Jaosto kokoontui Variston päiväkeskuksessa ja myöhemmin Myyrmäessä. Vieno Antikaisen vetämä Hakunilan jaosto sai alkunsa pari vuotta aikaisemmin. Jaostot järjestivät kerho-, laulu-, runo- ja videoiltoja, luentoja, teatteri- ja muita retkiä ja boccian pelaamista.

Uusia toimintoja

Vantaan Invalideilla kerho- ja tapahtumatarjontaa oli riittävästi, mutta kysyntää ei ollut tarpeeksi – vain vanhat vetäjät järjestivät ja osallistuivat. Aktivoidakseen uusia jäseniä toimintaan johtokunta alkoi järjestää jäsen- ja elokuvailtoja ja kehitti uusia harrastusmuotoja lisätäkseen yhdistyksen jäsenmäärää. Joka-vuotiseksi tapahtumaksi muotoutui lastenvuonna 1984 alkanut laskiaisrieha, jonka tavoitteena oli saada yhteys vammaisiin lapsiin. Kun Paimentien työkeskuksen oppilaat ja henkilökunta saivat kutsun laskettelemaan, pulkkamäki ”kului miltei puhki”.

Hengellinen piiri

Hengellisiä tilaisuuksia ja toivottuja joululauluiltoja järjestänyt Hengellinen piiri perustettiin vuonna 1990. Se toimi yhteistyössä Tikkurilan seurakunnan kanssa johtajanaan johtokunnan jäsen Laina Tuomainen. Seurakunta on avustanut piiriä muun muassa kesäretkien toteuttamisessa, ja papit ovat osallistuneet piiriin hartaushetkiin ja muihin tilaisuuksiin. Erillinen raamattu-piiri alkoi kokoontua vuonna 2006 kerran kuukaudessa.

VISU

Vantaa Invalidien yhdistyksen ylläpitämä suojatyökeskus on tarkoitettu ihmisille, jotka erilaisista syistä ovat vajaakuntoisia. Työpaikkojen tarjoaminen vammautuneille on mahdollista Vantaan kaupungin kanssa solmitun ostopalvelusopimuksen ja eri yritysten ostamien palveluiden ansiosta. Työkeskus auttaa työntekijöidensä siirtymistä työelämään, avoimille markkinoille.

”Suojatyöntekijät otetaan työkeskukseen ensisijaisesti työvoimatoimiston osoittamista työrajoitteisista työnhakijoista. Käyttämättöminä olevat paikat ovat vapaasti myyjän käytettävissä”, ostopalvelusopimuksessa sanotaan.

Sopimuksen mukaan yhdistys varasi ensisijaisesti ostajan käytettäväksi 2500 suojatyöpäivää, joka oli enimmäismäärä vuodessa. Yli viisi tuntia kestävät työpäivät katsottiin suojatyöpäiviksi. Kaupunki suoritti suojatyöpäiviltä vuosittain etukäteen sovitun maksun.

Vajaakuntoisten henkilöiden työllistymistä koskevassa kansallisessa toimintaohjelmassa vuodelta 1995 suojatyö nähtiin keinona ehkäistä työelämästä syrjäytyminen. Työn tekeminen on terapiaa työkeskuksessa työskenteleville ihmisille. Usein se on jopa ammattiterapiaa tehokkaampaa. Jo se, että herää aamulla ja lähtee töihin, saa työntekijän tuntemaan olevansa merkittävä osa yhteiskuntaa. Vaikka työ on kevyttä, kuten pakkaamista ja postittamista, se on työntekijöille tärkeää. Heille maksettava pieni tuntipalkka on myös tulolähde.

”Suojatyötoiminta ei ole ihmisten sosiaalista avustusta vaan palvelumyyntiä. Työkeskuksen ei ole tarkoitus tuottaa voittoa,

vaan tuloilla pyritään peittämään toiminnasta aiheutuneet kustannukset, siksi palvelutkin ovat edullisempia kuin muualla. Suojatyötoiminnalla on sosiaalinen ja kansantaloudellinen merkitys. Kun työ suoritetaan kotimaassa, rahat jäävät tänne”, Visun toimitusjohtaja Martti Laajus sanoi maaliskuussa 1996 *Invaviestin* ”Silppuri”-palstalla.

Helmikuussa 1986 Leinikkitielle perustetun työkeskus Visun kymmenvuotisjuhlaa vietettiin Vantaan kaupungintalossa. Tilaisuuteen osallistuivat Vantaan Invalidien ja Visun johtokunnat sekä asiakkaita. Juhlapuhujina olivat Invalidiliiton vt. kuntoutusjohtaja Varpu Vehmersalo ja kaupungin sosiaalihuollon johtaja Maritta Pesonen. Työntekijät juhlivat päivää kakkukahvein työkeskuksen tiloissa.

Visun työtilanne oli isojen toimeksiantojen ansiosta hyvä. Vakioasiakkaat sekä kaupunki olivat toimintaan tyytyväisiä. Myös työyhteisökyselyn vastaukset olivat positiivisia. Työntekijät viihtyivät pienessä ja mukavassa työympäristössä. Toisin kuin isoissa työkeskuksissa Visussa hoituivat tärkeät sosiaaliset suhteet tuttujen työtovereiden kesken. Keskusteluille sekä ongelmien selvittelylle oli varattu aikaa.

Visun toiminta oli kannattavaa. Tulostase näytti hyvältä, ja monia tarpeellisia hankintoja voitiin tehdä.

”Työkeskus on vakiinnuttanut paikkansa palvelujen tuottajana ja katsoo luottavaisesti ensi vuosituhannen haasteisiin”, johtokunta totesi.

Vuonna 2002 voimaan tulleella sosiaalihuoltolain muutoksella suojatyö siirrettiin vammaispalvelulaista sosiaalihuoltolakiin. Lain mukaan vammaisten henkilöiden työllistymistä tukevalla toiminnalla tarkoitetaan erityisien työhön sijoittumista edistävien kuntoutus- ja muiden tukitoimien järjestämistä.

1990-LUKU

Suomen historian suurin talousahdinko koettiin 1990-luvun alussa. Vaikeudet alkoivat 1980-luvulla tapahtuneesta rahatalouden vapauttamisesta. Valtion 1990 vuoden budjetti ei luvannut mitään hyvää. Ikävintä oli terveydenhoitoon liittyvien maksujen korotukset.

Tuotannon kasvu maassamme pysähtyi kokonaan ja kääntyi miinusmerkkiseksi, ja Suomi ajautui 1930-luvun pula-aikaa pahempaan lamaan. Viennin väheneminen, johon vaikutti merkittävästi Neuvostoliiton kaatuminen vuonna 1991 sekä tuonnin kasvu, aiheutti ulkomaankaupan alijäämän ja ulkomaille velkaantumisen. Markan devalvointi saman vuoden lopulla nosti viennin kasvuun, mutta se ei auttanut vaikeuksissa. Markka jouduttiin devalvoimaan seuraavana vuonna uudelleen.

Työpaikkoja katosi runsaasti. Työttömiä oli pahimmillaan yli viisisataatuhatta. Vaikka viennin elpymisen katsotaan alkaneen vuosikymmenen puolivälissä Nokian matkapuhelimien ansiosta, työttömyysaste pysyi korkealla, ja suuri joukko ihmisiä syrjäytyi tuotantoelämästä ja yhteiskunnan toiminnoista. Vaikein tilanne oli rakennusteollisuudessa. Suurtyöttömyys vähensi verotuloja, minkä takia hallituksen oli pakko leikata menoja ja nostaa veroja. Mutta toimenpiteet estivät kulutusta nousemasta ja samalla laman loppumista. Kierre vain jatkui.

Kulutuksen vähentyessä yritykset joutuivat supistamaan tuotantoaan ja sanomaan irti työntekijöitä. Ennätysmäärä yrityksiä meni konkurssiin. Pankitkin joutuivat vaikeuksiin, joista seurasi vakava pankkikriisi. Lukemattomat yksityishenkilöt velkaantuivat pahasti laman seurauksena.

Suomi jätti jäsenhakemuksen EY:lle vuonna 1992. Presidentti Mauno Koivisto kannusti liittymistä:

”Kun olemme riippuvaisia ulkomaankaupasta, me olemme riippuvaisia myös muualla tehdyistä päätöksistä. Tällöin on parempi, että meillä on ääni siellä, missä päätöksiä tehdään, kuin että ei ole.”

Syyskuussa 1994 autolautta Estonia upposi alle puolessa tunnissa matkalla Tallinnasta Tukholmaan. Noin yhdeksästä sadasta matkustajasta, joista suuri osa oli Ruotsin ja Viron kansalaisia, kuoli 852. Myös kymmenen suomalaista hukkui.

Vuonna 1994 suomalaiset valitsivat presidentin ensimmäistä kertaa suoralla kansanvaalilla. Ehdokkaita oli yksitoista. Toiselle kierrokselle lähtivät SDP:n Martti Ahtisaari ja RKP:n ehdokas, puolustusministeri Elisabeth Rehn.

Kumpikin presidenttiehdokas kannatti Euroopan yhdentymistä ja Suomen EU-jäsenyyttä. Neuvoa antava kansanäänestys Euroopan unioniin liittymisestä järjestettiin vuonna 1994. Jäsenyys tuli voimaan vuonna 1995.

Martti Ahtisaari valittiin 53,9 prosentin kannatuksella ja 1723485 äänellä tasavallan presidentiksi. Kuukausittaisilla maakuntamatkoilla presidentillä oli tilaisuus kuulla kansan ääntä. Ensimmäisen kauden jälkeen Ahtisaari ei lähtenyt kilpailemaan toisesta kaudesta, vaan perusti Crisis Management Initiative -nimisen järjestön, joka ehkäisee ja ratkaisee väkivaltaisia konflikteja.

Martti Ahtisaari toimi ennen presidentin virkaan astumista suurlähettiläänä, YK:n apulais- ja alipääsihteerinä sekä rauhanvälittäjänä eri puolilla maailmaa. Hänellä oli rooli muun muassa Namibian itsenäistymisprosessissa. Vuonna 2008 Ahtisaari sai Nobelin rauhanpalkinnon historian ensimmäisenä suomalaisena.

LAMAN KOURISSA

Kevään 1991 eduskuntavaalit mietityttivät kansalaisia. Mihin suuntaan sosiaalipolitiikka oli menossa? Syyskauden 1992 alkaessa todettiin laman jatkuvan, työttömyyden lisääntyvän ja sosiaaliturvan kiristyvän. Syksyllä 1993 työttömiä oli jo yli puoli miljoonaa. Valtion velka oli kasvanut räjähdysmäisesti.

Yhteiskunnan talousahdingon takia Vantaan Invalidit ry joutui yhdessä vammaisneuvoston kanssa suoritetun edunvalvonnan ja muiden järjestötoimintojen ohella varmistelemaan taloudellista tilannettaan. Maksuvalmiuden kanssa oli ongelmia. Myös edunvalvonta oli hankalaa ja tuloksetonta asenteiden ja solidaarisuuden puutteen takia. Heikompiosaisten elinmahdollisuudet pienenevät kaupungin vähennettyä vammaispalveluja.

”Yhteiskunnasta on tulossa kylmä ja kolkko paikka vammaisille, eläkeläisille ja muille heikko-osaisille”, johtokunta totesi. Ja yhdistyksessä kyseltiin: ”Palautuvatko palvelut ennalleen parempien aikojen koittaessa?”

Vantaan Invalidit järjesti kaupungin päättäjäille ja terveyslautakunnan ja viraston henkilökunnalle ”Vammaispalvelujen oikeus ja kohtuus” -nimisen seminaarin, jossa vaativat muun muassa kuljetuspalveluiden ja muiden vammaisille kuuluvien oikeuksien säilyttämistä lain mukaisina. Vuonna 1993 Helsingin, Espoon ja Vantaan invalidiyhdistykset aloittivat yhteistyön neuvottelemalla kuljetusjärjestelyistä ja -hinnoista ja järjestämällä lasten ja nuorten tapahtumia sekä jäsenristeilyjä.

Yhdistyksen omatoiminen varainhankinta oli aktiivista. Varoja saatiin hankittua tyydyttävästi Inva-arvoilla ja *Invaviestin* ilmoitusmyynnillä.

VANTAAN INVALIDIT ry
25 vuotta 19.11.1995
JUHLAOHJELMA

ALKUSOITTO

Vantaan Musiikkiopiston Jousikvartetti

Anna Huhtunen Iviuku
Satu Ylikorpi II viulu
Ilkka Räsänen alttoviulu
Pavvo Leskinen sello
ohjannut Seppo Rautasuo

"Jan Hinneric"
alankomaalainen kansanlaulu
sov. Sulo Satonen

TERVEHDYSSANAT

Vantaan Invalidit ry:n puheenjohtaja
Taisto Ojansuu

KUOROLAULUA

Rekolan Sekakuoro ry
johtaa Harras Hursti
Kansansävelmä Sodankylästä:
sov. J. Teikoniemi **Rimppamasurkka**
Juho Isovikdan laulsi: **Ah, armain aika**
sov. Eino Hänninen

JUHLAPUHE

Vantaan kaupunginjohtaja
Pirjo Ala-Kapee

YKSINLAULUA

Susanna Linna
säestää Lauri Esko
Erikki Melartin: **Punakylkiset omenat**
Antti Sonninen: **Älä kutsu kukkaseksi**

INVALIDILIITTO ry:n TERVEHDYS

Invalidiliitto ry:n puheenjohtaja
Pekka Tuominen

MUSIIKKIA

Vantaan Musiikkiopiston Jousikvartetti
Sikermä suomalaisia kansanlauluja
- Tuomi on virran reunalla
- On suuri sun rantas autius
- Reppurin laulu
- Löksin minä kesäyönä käymään
- Metsän puita tuuli tuudittaa

ANSIOMERKKIEN JAKO

PÄÄTÖSMUSIIKKI

Rekolan Sekakuoro ry
johtaa Harras Hursti
C.W.Gluck, oopp. Illegeneke Aulissa:
Juhtalaulu
G. Linén:
Kesäpäivä Kangasalla

Varainhankintatoimikunta vastasi kevät- ja joulumyyjäisistä sekä käsityömessuista. Maalaismarkkinoilla myytiin muurin-pohjalettuja ja grillimakkaroitu. Tapahtumat eivät kuitenkaan vetäneet väkeä, kuten aikaisempina vuosina. Pennosia yritettiin kerätä tavarataloissa joululahjoja paketoimalla. Kaupungin avustus ei ollut toivotun mukainen, mutta kaupungintalon ruokalan tulos auttoi taloutta. Länsi-Vantaan Lions Clubin lahjoituksen turvin voitiin suorittaa aittarakennuksen muutostyöt. Myös Vantaan Liikenne Oy tuki jäsenoimintaa.

Lehdistötiedotteessa vuonna 1994 Vantaan Invalidit ry oli huolissaan siitä, miten maksujen korotukset ja palveluiden saannin kiristyminen vaikuttavat etenkin perheisiin, joissa on paljon apua tarvitseva jäsen:

”Vammaisten ihmisten ja heidän omaistensa tavanomaiseen suomalaiseen elämäntapaan kuuluvat työ, lepo, harrastukset ja ihmissuhteet. Ne ovat uhattuna ilman riittäviä palveluita ja tukitoimia. Ei voida puhua täydestä osallistumisesta ja tasa-arvosta, jos edes vammasta aiheutuvia kuluja ja haittoja ei pyritäkään korvaamaan.”

Liiketoiminta vuonna 1994 oli hyvin säästävää mutta jäsenoiminta ja edunvalvonta sen sijaan tehokasta. Yhdistys pystyi vaikuttamaan yhdessä vammaisneuvoston ja vammaisjärjestöjen kanssa Tikkurilan uimahallin peruskorjaukseen niin, että vaikeavammaisten tarpeet otettiin huomioon.

Vuosi 1995 oli Vantaan Invalidit ry:n 25. toimintavuosi. Se näkyi toiminnoissa ja sai runsaasti palstatilaa paikallislehdissä. Pääjuhlassa luovutettiin kymmenen 20-vuotis- ja 24 kappaletta 10-vuotisjäsenmerkkiä ansioituneille jäsenille ja jokaiselle perustajajäsenelle ojennettiin ruusu. Uusi 25-vuotishistoriikki jaettiin jäsenille ja lähetettiin kannattajajäsenille.

Seuraava vuosi oli Invalidiliiton kansainvälisyysvuosi. *Invaviestin* päätoimittaja Irja-Maija Kunnas valittiin liiton

kansainvälisyyskoulutukseen, johon liittyi edustusmatka Englantiin. Kunnas lupasi esitellä brittiläisille Vantaan Invalidien toimintaa.

Markkulassa pidetyssä tilaisuudessa, johon oli kutsuttu kaikki yhdistyksen työntekijät ja johtokunnan jäsenet, muistettiin pitkäaikaisia työntekijöitä Helvi Mannista kahdenkymmenen ja Anneli Leinosta kymmenen vuoden palveluksesta.

Juhlavuoden jälkeen Vantaan Invalidien johtokunta joutui tekemään vaikeita ratkaisuja talouden tasapainottamiseksi. Yhdistyksen lounasravintola- ja kahviotoimintakaan ei tuottanut toivottua tulosta. Hallinnon menoja supistettiin lopettamalla toiminnanjohtajan toimi ja tehtävät siirrettiin johtokunnan jäsenten ja yksikköjen työnjohtajien harteille. Seuraavaa vuotta voitiinkin kutsua vapaaehtoistyön vuodeksi.

Vantaan kaupungin säästötoimet, uimahallin maksujen korotus ja käyttöaikojen supistaminen heijastuivat yhdistyksen toimintaan. Vantaan Invalidit jätti vapaa-ajanlautakunnalle kannanoton luvaten hyväksyä erityisryhmille kaavailun uimahallimaksun, jos tilat olisivat heille auki samaan aikaan kuin muille käyttäjille, eikä vai rajoitetun ajan.

Vuosi 1998 oli vapaaehtoistoimijoille raskas. Astuttuaan Taisto Ojansivun suuriin saappaisiin Vantaan Invalidien uusi puheenjohtaja Kari Ovaskainen totesi, että haasteita on nyt kerrakseen.

”Invalidiliitto ja jäsenyhdistykset tulevat olemaan paljon vartijoita. Asioita seurataan ja tarvittaessa otetaan kantaa”, hän lupasi.

”Vapaaehtoistyötä tekevien järjestöjen odotetaan täyttävän sen aukon, jonka työttömyys ja taloudellinen ahdinko ja toivottomuus ovat saaneet aikaan”, toimintasuunnitelmassa sanottiin. Markkulan tiloja alettiin vuokrata ulkopuolisille tilaisuuksien pitopaikaksi. Vantaan Taiteilijayhdistyksen muutettua naapuriin

yhdistyksen toimintaympäristöön tuli väriä. Yhdistys järjesti Markkulassa jäsen-, teema- ja saunailtoja, elokuiset kuutamotanssit ja lapsille joulujuhlan.

Midgårdin seurantalossa vietetty aikuisten joulujuhla ulkopuolisine esiintyjineen jäi muistojen joukkoon. Juhlassa palkittiin vuoden ahertaja Åke Skogster ja liikkuja Senni Jaatinen. Visun ansioituneet työntekijät Timo Taittonen ja Liisa Lind saivat kunniakirjat ja kukkia

”Olipas laskiaistiistai!”

Tiistaikerhon aloittama laskiaistiistai oli yksi Vantaan Invalidien tärkeimmistä tapahtumista. Kymmenettä laskiaistiistaita juhlistettiin kutsumalla pulkkamäkeen kahdesta päiväkodista kahdeksankymmentä pikkuvierasta hoitotäteineen ja parikymmentä Vantaan sosiaali- ja terveystalouden oppilaitoksen opiskelijaa opettajineen avuksi3W.

Kun mäki ja tarjoilut oli saatu valmiiksi, järjestäjät toivoivat vain hyvää säätä ja tarpeeksi lunta. Mutta kuinka ollakaan! Juuri sinä päivänä iski kaikkien aikojen pahin tuuli ja lumimyrsky, joka ryöpytti tukkoon tiet ja jalkakäytävät.

Järjestäjät alkoivat epäillä, pääseekö kukaan kutsutuista kahlaamaan polvenkorkeiden kinosten läpi Markkulaan. ”Teki mieli kiljua riemusta, kun opiskelijat kaarsivat pihaan”, kerhon vetäjä Hely Salo kertoi. Pieniä mäenlaskijoita hoitotäteineen tuli kuitenkin toistakymmentä, eikä heillä ollut mitään ongelmia.

Mäki oli loistavassa kunnossa ja parani paranemistaan, kun lapset huristivat alas ja kapusivat ylös. Punaposkisille pienille maistuivat tauolla mehu ja laskiaispullat – ja ei kun takaisin mäkeen.

Laskiaistiistai ja pihatapahtuma Markkulassa.

Onnistumisia

Vantaan Invalidien urheilutuloksiin lama-aika ei kuitenkaan vaikuttanut. Yhdistys osallistui hyvällä menestyksellä kisoihin. Kuntoliikuntaa harrastettiin Vantaan kaupungin erityisryhmien vesi- ja salijumpassa. Omia kuntoilutapahtumia olivat tarkkuuskävely, pinnakisa, boccia ja keilailu.

SM-kisat: Vuoden 1994 yleisurheilukisoista kertyi kolme kultaa, kaksi hopeaa ja kaksi pronssia. Penkkipunnerruksessa tuli voitto kotiin, uinnissa saavutettiin kaksi hopeaa ja kelkka-hiihdossa hopea ja kultaa. Istumalentopallon naisten joukkue sijoittui toiseksi. Maajoukkueeseen kuului kaksi pelaajaa.

Vuonna 1995 kelkkahiihdosta tuli kaksi kultamitalia ja voimanostosta kultamitali. Istumalentopallojoukkue oli SM-sarjan toinen. Yleisurheilukilpailuista saatiin kaksi kultaa, viisi hopeaa ja yksi pronssi. Vuoden urheilija oli Kari Ovaskainen.

Vuoden 1996 yleisurheilukisoista Vantaan Invalidit keräsi peräti kymmenen mitalia: kolme kultaista, neljä hopeista ja kolme pronssista. SM-uintien edustajat uivat kulta- ja hopeamitalin ja seuraavana vuonna kolme kultaa ja kaksi hopeaa. Yleisurheilu tuotti kaksi kultaa ja yhden hopean. Vuonna 1998 yhdistyksen edustaja ui Suomen ennätyksen 50 metrin vapaa-uinnissa. Kisa poiki kaikkiaan kolme kultamitalia.

Maailmalla: Berliinin vammaismaratonilla vuonna 1994 yhdistyksen edustaja ylsi pronssimitaliin. Paralympialaisten saalis oli hopea, kaksi pronssia ja pistesija. Vuonna 1995 tehtiin Boccia-matka Islantiin. Kaksi vuotta myöhemmin Mika Markkanen osallistui Suomen joukkueen mukana Atlantassa pidettyihin paralympialaisiin lajinaan kuulutyöntö. Vuonna 1997 yksi jäsen kuului pyörätuolimaajoukkueeseen ja osallistui Espanjan EM-kisoihin. Yksi jäsen polki pyörätuolikelauksen maratonilla kahdessa kisassa.

Kuntoilutapahtumien voittajia:

Tarkkuuskävely	1997	Ilari Koussa
	1998	Liisa Mäkelä
Pinnakisa	1996–1998	Aune Menna
	1999	Erkki Kivilä
		Tarja Vanharanta
		Ilmari Hara
Ulkoboccia/henk.koht.	1996	Reijo Sirén
SM-kisat/hopea	1996	Toini Rissanen
sisäboccia/henk.koht.	1997	Erkki Pulkkinen
ulkobocciamestaruus	1998	Taina Mustonen
ulkoboccia/henk.koht.	1999	Jouko Lumme
sisäbocciamestaruus	1999	Erkki Kivilä
sisäboccia/henk.koht.	1999	Reijo Sirén
Keilailun joukkuekilpailu	1997–1999	Erkki Kivilä

Vuoden 1999 urheilija Liisa Mäkelä.

**Taisto Ojansivu, puheenjohtaja 1974–1997
kunniapuheenjohtaja 1998**

Omin sanoin

”Olen syntynyt 1938 pienessä hirsimökissä silloisessa Tyrvään kunnassa - kuuluu nykyään osana Sastamalan kaupunkiin. Olen asunut vuodesta 1985 Vantaan Korsossa kaksistaan vaimon kanssa. Meillä on kolme lasta – seitsemän lastenlasta ja kahdeksan lastenlastenlasta.

Peruskoulutukseni on kansakoulu ja lisäksi työnantajien koulutuksia sekä varusmiespalveluksen jälkeen puolustusvoimien kanta-aliupseerikoulutus, jossa tehtävässä toimin noin neljä vuotta. Sen jälkeen, vuonna 1961, siirryin tietokonealalle huoltotehtäviin. Silloin vielä suurelta osin tiedot lävistettiin reikäkortteille, joita koneet mekaanisesti luki. Isot tietokoneet tekivät silloin tuloaan tietojen käsittelyyn. Vammauduttuani

1962 jatkoin niissä tehtävissä vuoden 1973 vuoden syyskuun loppuun, jolloin jäin työkyvyttömyyseläkkeelle.

Vantaa Invalidit ry (silloin Helsingin maalaiskunnan Invalidit) perustettiin 1970. Eläkkeelle jäätyäni minut valittiin ko. yhdistyksen puheenjohtajaksi, jota tehtävää hoidin vuoden 1997 loppuun. Sinä aikana toimin myös monissa Invalidiliiton luottamustehtävissä, mm. liiton hallituksessa ja työryhmissä. Olin yhdistyksen edustajana perustamassa Vantaan vammaisneuvostoa ja toimin aluksi myös sen puheenjohtajana. Muissa yhdistyksissä olen toiminut aktiivisesti, lähinnä eläkeläisjärjestön tietokonekerhossa.

VANIN antoi minulle monipuolista ja mielekästä tekemistä, aina talouden- ja liiketoiminnan hoidosta edunvalvontaan ja edustamiseen, paljon sosiaalisia kontakteja sekä ystäviä. Toisin sanoen: teki elämän mielekkääksi.”

Puheenjohtaja Taisto Ojansivu kirjoitti vuodesta 1978 lähtien Invaviestiin ”Taiston kotkotuksia”. Niitä kertyi kaikkiaan 37 kappaletta. Jättäessään puheenjohtajan tehtävät Taisto kirjoitti vuoden 1997 joulunumerossa viimeiset ”kotkotukset”.

Nyt tämä Invaviestissä oleva kirjoitus on viimeinen ainakin allekirjoittaneen toimesta kirjoitettu ”kotkotus”. Kirjoittelenko jollain muulla otsikolla, nähdään sitten aikanaan. Nyt haluan esittää parhaimmat kiitokset lukijoille ja kaikille yhteistyökumppaneille monien vuosien aikana saamastani tuesta ja toivottaa Teille kaikille terveyttä sekä kaikkea hyvää.

HYMYILLÄÄN KUN TAVATAAN!

Taisto

KERHOSTA EDUNVALVOJAKSI

FM Mika Huovinen

”Vantaan yhdistyksen perustanut oma-aloitteinen ryhmä onnistui käynnistämään yhdistyksen lähes tyhjästä. Kahdessa-kymmenessä vuodessa Vantaan Invalideista kasvoi yksi Suomen johtavista invalidiyhdistyksistä.

Ensimmäisille vuosille oli ominaista pieni jäsenmäärä, joka samalla oli hyvin aktiivinen, lähes joka jäsen oli toiminnassa mukana. Tätä aikaa kuvaavat ryhmähenki ja spontaanisuus. Asioita suunniteltiin yhdessä eri kerhojen kokoontuessa, eikä ainoastaan johtoportaan kokouksissa. Jo perustetut kerhot jatkoivat toimintaansa yhä suurempia tempauksia ja pitempiä retkiä järjestäen, mutta harvoin uusia muotoja tuli tuolloin toimintaan mukaan. Vuodet 1972–1979 olivatkin suurta kasvun aikaa. Ihmeteltävää on, että yhdistyksen jäsenet jakoivat edelleen talkoovoimin pyörittää yhä suurempaa organisaatiota.

Vammaisneuvosto, Valtava-uudistus ja vammaispalvelulaki saivat aikaan voimavarojen siirron jäsenoiminnasta edunvalvontaan. Tämä sai aikaan lisääntyneitä menoja. Lisääntynyt varainhankinta toi mukanaan uusia toimintamahdollisuuksia, vain harvat vapaaehtoisyyhdistykset pystyvät Visun kaltaisiin voimannäyttöihin. Yhdistyksen jo olemassa olevat hyvät suhteet kaupungin virastoihin lisäsivät edunvalvonnallisia tehtäviä. Toiminnallaan yhdistys helpotti sosiaaliviranomaisiin kohdistuvaa tiedotuksen painetta.

Tänä päivänä ihmisten innostaminen yhdistystoimintaan on aivan eri asia kuin 20 vuotta sitten. Varsinkin nuorten saaminen mukaan tulee olemaan niin Vantaan Invalideille kuin monien muiden yhdistysten suuria haasteita vuosituhannen vaihteessa.”

LÄNSI-VANTAAN JAOSTO 10 VUOTTA

Länsi-Vantaan jaosto sai alkunsa Vantaan Invalidien silloisen puheenjohtajan Taisto Ojansivun esityksestä. Se oli kova ja jännittävä haaste, sillä kyseistä jaostoa oli yritetty perustaa jo pari kertaa aikaisemmin. Johtokunta oli kuitenkin sitä mieltä, että jos saadaan kasaan hyvä tiimi, uusi yritys saattaisi onnistua.

Kokoontumispaikaksi tarjottiin tilaa Variston päiväkodista. Yhdistyksen kaksikymmentä länsivantaalaista jäsentä kutsuttiin koolle ja heistä valittiin jaoksen vetäjä ja toimikunta. Jäsenet kokoontuivat joka toinen viikko. Vaikka toimihenkilöt tekivät parhaansa saadakseen aikaan tarpeeksi houkuttelevaa ohjelmaa, yleisömäärä alkoi hiljalleen huveta. Kokoontumispaikka sijaitsi hiukan syrjässä, ja liikenneyhteydet olivat huonot, joten ainoa pelastus oli saada uusi tila. Toiminta alkoi vilkastua, kun jaosto pääsi muuttamaan Myyrmäkeen valmistuneeseen vanhusten ja vammaisten palvelutaloon.

Viiden vuoden kuluttua jaosto siirtyi Myyrmäkitaloon, jossa voitiin viettää mukavia yhteisiä iltoja Hakunilan jaoston ja Espoon Invalidien kanssa kotikutoisine ohjelmineen, ja jossa kolmimiehinen musiikkiyhtye Ägelit saattoi harjoitella.

Jaoston toimintaan ovat kuuluneet myös retket, kiinnostaviin kohteisiin tutustumiset ja teatterikäynnit. Boccia-pelin tultua kuvioihin taitoja on pidetty yllä.

Länsi-Vantaan jaoston toimintaa on leimannut lämmin mehenkisyys. Kymmenvuotisjuhlaa vietettiin ylpeinä lokakuussa 1999. Jaoston vetäjä Åke Skogster sanoi juhlapuheessaan, että meitä ei olisi ilman tilaisuuksiin osallistuneita, toimikunnan jäsenten työpanosta sekä ulkopuolisia, jotka ovat ojentaneet auttavan kätensä pyytämättä tai pyydettyä.

Terveiset Länsi-Vantaalta

*Taas kevät keikkuen tulevi
Nyt on kevät tulossa
Lumet suitsuen sulavi
Räystäät tippuu ja
Katuojat juoksee
Linnut heräävät
talviunesta*

*Joutsenet ilakoivat jäällä
Käki kohta kukkuu
On huhtikuu, aurinko lämmittää
Ja sydän pompottaa
Vuokkoset jo kukkii
Nautitaan uudesta
elämän keväästä
Ja otetaan siitä kaikki hyvä talteen*

VUOSISATA LOPUILLAAN

Vuosi 1999 julistettiin ikäihmisen vuodeksi. Vantaan Invalidien vastuuhenkilöiden vuosi oli työntäyteinen, vilkas ja antoisa kaikkine tapahtumineen, mutta taloutta ei kuitenkaan saatu kohennettua.

Toimikuntien yhdessä järjestämä Markkulan pihatapahtuma viihdytti väkeä Marina & Marino Trion säestyksellä. Myös uusi kokeilu, perheiden nyyttikestipiknik onnistui hyvin.

”Huhtikuun hulinoissa” saatiin kuulla irlantilaista tanssi- ja kansanmusiikkia. Hengellisen piirin ”Suviseuroja” vietettiin Markkulan kauniissa pihapiirissä, sinisen taivaan alla. Länsi-Vantaan jaosto puolestaan juhli 10-vuotispäiviään Myyrmäki-talossa.

”Taas vartoo Kotka kulkijaa...” Yksi kevätpäivä kului rattoisasti tutustumalla kiertoajelulla kaupungin nähtävyyksiin. Päivän päätteeksi matkalaiset pääsivät näkemään Kotkan kuuluisan merimiesravintola Kairon ja siellä esitetyn Reino Helismaan näytelmän ”Päivänsäde ja menninkäinen”.

Kaukokaipuun iskiessä ja edellisvuoden Mallorca-muistojen innoittamana Matkailu- ja retkitoimikunta järjesti mieleenpainuvan lomamatkan Almerian aurinkorannikolle, Etelä-Espanjan lämpöön. Kritiikkiäkin löytyi, kun sitä oikein haettiin ja kyseltiin: Matkan pituus. Se oli liian lyhyt.

Askartelukerholaiset kilistelivät puikkoja talkoilla ja kotona television ääressä saadakseen täytettyä myyntipöydät Tikso-kellarin käsityömessuilla ja kauppakeskuksen joulumyyjäisissä.

Urheilutoimikunta järjesti vuoden aikana useita kunto-liikuntatapahtumia ja osallistui kilpailuihin useissa lajeissa.

Vantaan Invalidit ry osallistui istumalentopallon 50-vuotis-turnaukseen yhdessä Helsingin Invalidien kanssa. Sarajevon EM-kisoissa naisten Suomen maajoukkueessa oli kaksi Vantaan Invalidien pelaajaa. Joukkue saavutti hopeaa. Yksi yhdistyksen pelaaja osallistui maajoukkueessa Hamburg Werner von Siemen Cup-turnaukseen, jonka Suomi voitti. Miesten SM-sarjassa pelasi yksi yhdistyksen jäsen Helsingin Invalidien joukkueessa. Uinnin SM-kilpailussa kisasi yksi jäsen ja Porvoon maratonilla kaksi. Pyörätuolikoripallon EM-kisoihin Hollannissa osallistui kaksi jäsentä.

Bocciaa pelattiin ahkerasti. Kisamatkoja tehtiin eri puolelle Suomea – otteluita oli kaikkiaan kaksitoista. Pajulahden kuntokursseille osallistui kolmekymmentä jäsentä. Markkulassa järjestettiin jäsenistölle pinnakilpailut. Sauvakävely, uusi laji, sai kuntoilijat aktivoitumaan.

Nuorisotoimikunta harrasti talvella ulkoilua koiravaljakoiden ja makkaran paiston merkeissä ja järjesti itsepuolustuskurssin sekä kesäpäivät Porvoossa.

”Avain nuorison liikkeelle saamiseksi on edelleen hieman hukassa, mutta yritystä jatketaan sitkeästi.”

Valava järjesti Markkulassa keskusteluiltoja ja nyyttikestejä, saunoi, teki käsitöitä, opetteli valmistamaan hampurilaisia ja jouluksi kynttilöitä ja piparkakkumökkejä. Ryhmässä oli myös kuntoilun ja urheilun harrastajia.

”Näin alkaa tämäkin vuosi olla kääntymässä loppuilleen ja vuosiluku kirjoitetaan täysin uusin numeroin. Sillä siirtymähän johonkin suureen tuntemattomaan eli uudelle vuosituhannelle 2000”, Kari Ovaskainen kirjoitti *Invaviestin* puheenjohtajapalstalla.

MILLENIUM

Uudelle vuosituhannelle siirtymistä ja varsinkin vuoden vaihdetta odotettiin koko maailmassa jännittyneinä ja pelonsekaisin tuntein. Tietokoneiden pelättiin reagoivan siirtymään huonosti ja romahtavien tietojärjestelmien aiheuttavan kaikkien aikojen kaaoksen. Ongelmia ei tullut, ja vuosituhannen vaihdetta juhlittiin kaikkialla suurin ilotulituksin. Millenium-vuosi oli rauhankulttuurin vuosi.

Suomi siirtyi kaksituhatluvulle Martti Ahtisaari presidenttinä. Edellisen vuoden esivaaleissa ulkoministeri Tarja Halonen oli kilvoitellut SDP:n ehdokkaaksi. Halosen suosio nousi vuoden 2000 alussa, ja hänestä tuli presidentinvaalien pääehdokas. Vastaehdokkaana oli Keskustan puheenjohtaja Esko Aho. Suurimman kannatuksen Tarja Halonen sai pääkaupunkiseudulla naisten ja nuorten keskuudessa yli puolue-rajojen. Ensimmäistä kertaa Suomen historiassa kansa valitsi presidentiksi naisen. Presidentin valta supistui Suomen uuden perustuslain tultua voimaan Halosen virkaanastumispäivänä. Uudistus vahvisti parlamentaarista demokratiaa ja korosti pääministerin asemaa.

Pääministeripuolue vuosina 2000–2003 oli SDP, joka toimi Paavo Lipposen johdolla. Anneli Jäätteenmäestä leivottiin pääministeri vuonna 2003, mutta pesti kesti vain kymmenen viikkoa.

Suomi siirtyi euroon ensimmäisenä päivänä tammikuuta 2002 yhdentoista muun Euroopan unionin maan kanssa. Euro oli ollut käytössä tilivaluuttana jo vuodesta 1999, mutta käteisvaluuttana käytettiin Suomen markkaa.

Euron virallinen muuntokerroin oli 5,94573 markkaa, mutta käytännössä se pyöristyi kuudeksi. Ihmiset harjoittivat päässä-laskua, pähkäilivät kuuden kertotaulun kanssa, näppäilivät taskulaskimiaan selvittääkseen montako ”mummonmarkkaa” jokin tuote maksoi ja päivittelivät kohonneita hintoja.

Väestön keskittyminen Uudellemaalle jatkui – vuonna 2009 Uudenmaan väestömäärä oli hiukan yli 1,5 miljoonaa. Maahanmuuttajien osuus väestöstä lisääntyi. Läniuudistuksessa Etelä-Suomen lääni luotiin yhdistämällä Uudenmaan ja Kymen läänit, Kanta- ja Päijät-Hämeen maakunnat Hämeen läänistä sekä Heinola ympäristöineen Mikkelin läänistä.

Työttömyysaste pysyi korkeana koko vuosikymmenen ajan. Työvoima ikääntyi, ja suuret ikäluokat alkoivat poistua työelämästä.

Suomi kansainvälistyi. Matkapuhelimet ja internet tulivat lähes kaikkien ihmisten käyttöön. DVD-tekniikka kehittyi, ja kannettavia tietokoneita alkoi tulla markkinoille. Tietoyhteiskunta kuului enenevässä määrin myös ikäihmisten elämään.

Suomen talouskasvu nopeutui viennin ansiosta, ja vauhti vain paraniärkevän talouspolitiikan ja hyvän kansainvälisen tilanteen avulla. Työttömyys laski, ja valtion velka oli hallinnassa. Talous oli vakaalla pohjalla. Maailman suurimman matkapuhelinvalmistaja Nokian merkitys Suomen taloudelle oli suuri. Mutta nousukausi päättyi Yhdysvaltojen asuntoluotoista alkaneeseen maailmanlaajuiseen pankki- ja rahoituskriisiin vuonna 2008. Kahden vuoden kuluttua euro ajautui useisiin maihin levinneeseen velkakriisiin. Jotkut valtiot velkaantuivat pelastaessaan pankkejaan. Muun muassa Kreikalla ei ollut mitään mahdollisuuksia selvittää valtionveloistaan. Vuonna 2010 euromaat ja Kansainvälinen valuuttarahasto alkoivat tukea Kreikkaa satojen miljardien eurojen takuilla. Yhdysvaltojen pankkikriisi laajeni kansainväliseksi taantumaksi.

*30-vuotisjuhlaa vietettiin avoimena kansalaisjuhlana
Markkulan pihalla.*

”MONESSA MUKANA”- teemavuosi

Vantaan Invalidit ry valmistautui hyvissä ajoin kohtaamaan 2000-luvun haasteita. Jo vuoden 1998 lopulla johtokunta ja toimikuntien vetäjät miettivät, miten edunvalvontaa, liike- ja työtoimintaa, tiedotusta ja vertaistukipalvelua sekä urheilutoimintaa voitaisiin kehittää. Ja kuinka voitaisiin kehittää yhteistyötä liiton kanssa?

Mutta mitä asioita jäsenistö haluaisi parantaa? Jäsenten omaa asiantuntemusta pitäisi käyttää suunnittelussa. Mietintäryhmän mielestä eniten parannusta vaativat tavoitteiden ja toimintatapojen selventäminen jäsenistölle, osallistumismahdollisuuksien ja niihin riittävän avunsaannin varmistaminen sekä tietomateriaalin hankkiminen jäsenistön käyttöön. Uusia harrastusmahdollisuuksia olisi kehitettävä eri ikäryhmille.

Vaikuttamista ja tiedonkulkua haluttiin parantaa, koska suhteet päättäjiin edistävät edunvalvontaa. Myös yhdistyksen paikallista tunnettavuutta olisi lisättävä. Sen pitäisi näkyä muutenkin kuin vain *Invaviestin* sivuilla.

Vantaan Invalidit ry täytti kolmekymmentä vuotta. Merkkipäivää juhlittiin avoimin ovin loistavassa toukokuisessa auringonpaisteessa Markkulan pihapiirissä. Juhlan kunniaksi teetettiin uusi logo.

Myös Jokiniemen koululla vietetty joulujuhla oli tavallista juhlavampi. Kunniapuheenjohtaja Taisto Ojansivu toi juhlaan Invalidiliiton liittohallituksen terveiset kiittäen yhdistystä sen liitolle antamasta tuesta ja erityisesti tuesta Uudenmaan alue-

toiminnalle. Yhdistyksen ja Invalidiliiton yhteistyöllä pyritään parantamaan vammaisten elinoloja asuinkunnasta riippumatta.

”Asenteet yhteiskunnassa ovat yhä koventuneet. Vantaan Invalidit ry:n pitää profiloitua tehokkaana edunvalvojana ja vaikuttajana tulevaisuudessakin. Me kaikki olemme osana jokapäiväistä vaikuttamistoimintaa olemalla läsnä arkielämässä ja jokapäiväisessä todellisuudessa. Vantaan Invalidit ry tulee varmasti vastaamaan osaltaan haasteeseen kohti tasa-arvoista yhteiskuntaa. Yhteiskunnan sivistysastetta mitataan sillä, miten se kohtelee heikompia”, puheenjohtaja Kari Ovaskainen sanoi juhlapuheessaan.

Sirkka-Liisa Collin ja Harri Laine esittivät tilaisuudessa pyörätuolitanssia, ja näyttelijä Vappu Jurkka hauskuutti yleisöä kuvaelmilla Maria Jotunin ja Aldo Nikolajin näytelmistä.

Ansiomerkit ja huomionsoitukset

Vantaan Invalidit ry:n palkitsemat henkilöt ovat tehneet mittavan työn yhdistyksen ja jäsenistön hyväksi. Taisto Ojansivu muistutti siitä valtavasta työn, tiedon ja taidon määrästä, jonka etujen ajaminen ja talouden ylläpitäminen vaatii varsinkin puheenjohtajilta. *Erkki Heikkilälle* ojennettiin Invalidiliiton myöntämä kultainen ansioplaketti ja seuraaville perustajajäsenille 30-vuotisansiomerkit:

<i>Lauri Esko</i>	<i>Erika Kauneela</i>
<i>Elvi Oinonen</i>	<i>Taisto Ojansivu</i>
<i>Erkki Pulkkinen</i>	<i>Martti Puro</i>
<i>Onni Rissanen</i>	<i>Ellen Teckenberg</i>
<i>Laina Tuomainen</i>	<i>Veli Tuomainen</i>
<i>Sirkka Allén</i>	<i>Aune Nalme</i>
<i>Reijo Törmänen</i>	

20-vuotisansiomerkin ansaitsivat:

Maire Malmström
Eila Silwonen
Senni Jaatinen
Inkeri Angelin

Liisa Mäkelä
Antti Kilpeläinen
Tarja Vanharanta
Aune Menna
Auni Viitala

10-vuotisansiomerkin saivat:

Ensi Surakka
Martti Uljas
Åke Skogster
Toini Rissanen
Helge Malmström
Rita Hanhila

Vieno Antikainen
Elizza Skogster
Matti Eirilampi
Ilari Kousa
Raili Sarkki

Vuoden 2000 ahertajapalkinnon ansaitsi Martti Uljas. Vuoden urheilijaksi valittiin pyörätuolikoripalloilija Kari Ovaskainen ja liikkujaksi Toini Rissanen. Ansioitunut vapaaehtoistyöntekijä Erkki Pulkkinen palkittiin 30 vuoden työstä kunniakirjalla.

Vantaan Invalidien vuoden 2000 toiminta oli monipuolista. Kaupungin palveluihin liittyvistä epäkohdista keskusteltiin kaupunginisten kanssa. Eri yhteistyötahoihin oltiin yhteydessä vammaisten toimintamahdollisuuksien parantamiseksi. Taloustilanne oli tyydyttävä.

*Oi ystävät minkä kirjoitin jo
ja runoni valmiuks' sain.
Vaan ennen kuin kynän
ja paperin hain
oli runo jo kiitänyt aivoistain
joka täytyi mun teille antaa.*

*Jos oikea käteni kynä ois
ja paperi valmiina olla vois
ei tuuli ain' parhaita
pyyhkisi pois.
Minä voisin ne kansihin kantaa
ja ehjänä teille antaa.*

Greta Kaplas

Syksystä 2001 alkaen *Invaviest*i alkoi julkaista runosivua, jonne lukijat voivat lähettää runojaan julkaistavaksi. Vantaalainen Greta Kaplas kertoi kirjoittaneensa runoja teini-ikästä lähtien. Luonto ja metsä olivat hänelle tärkeitä ja yksinäisyys inspiroi kirjoittamaan. Runoissa asiat saattoi sanoa tiivistetysti.

”LINKKI MAHDOLLISUUKSIIN” -teemavuosi

Vantaan kaupunki juhlisti 650-vuotistaivaltaan vuonna 2001 järjestämällä eri kaupunginosissa monenlaisia tapahtumia. Vantaan Invalidit ry halusi osallistua juhlintaan perinteisellä pihatapahtumalla ja kaupungin teemalla: ”Tunne historia, elä nykyaikaa”. Toimikunnat vastasivat tapahtuman järjestelyistä. Duo Marina & Marino viihdytti esittämällä uuden Vantaa-valssin ”Ystävän puu”.

”Nykyinen Vantaa on kansainvälinen liiketoiminnan ja osaamisen keskus, jossa eri ikäisillä ja myös erilaisilla ihmisillä pitää olla hyvä elää”, kaupunkia edustanut peruspalvelujohtaja Jaakko Vastamäki sanoi puheessaan. ”Miten nykyaikaa sitten eletään, on jokaiselle vähän omakohtaista. Erilaisuuden ja suvaitsevaisuuden hyväksyminen on varmasti hyvin keskeinen asia”, Vastamäki totesi.

Vantaan Invalidien puheenjohtaja Kari Ovaskainen kiitti kaupunkia pitkäaikaisista hyvistä suhteista. ”Kaupunki on ehkä tärkein yhteistyökumppanimme. Toimitilamme on kulttuuri-historiallista miljöötä. Kaupunki kunnostaa rakennuksiamme, jotka jäävät lapsillemme ja lapsenlapsillemme ihailtaviksi.”

Visu vietti 15 vuotispäiviään avoimien ovien merkeissä. Sen toimintaa häiritsi uhka vuokrasopimuksen purkautumisesta, mutta työt hoidettiin 18 työntekijän ja kolmen toimihenkilön voimin suunnitelman mukaisesti.

Matkailu- ja retkeilytoimikunta teki Rodokselle matkan, joka oli menestys. ”Vatsat tutustuivat mussakaan, ja maljojakin nosteltiin, mutta kun tekemistä oli paljon, maksa pääsi vähällä”, Jouni Kaukonen kertoi.

Menestysmatka

*Nain 30 hengen ryhmä tämä
ei liene mieleltänsä rämä.
Invalidit sukkulaan,
jo katse siirtyy kukkulaan.*

*Kylmä lämpöön vaihtuu,
jo murhe mielest' haihtuu.
Jalka napsuu, korko nousee,
pian uelat saatavia.*

*Apurimme Antsu aito,
näpeissänsä tieto, taito
auton kurvaa sukkelasti,
helmat näkyä ulos asti
- vaan perillä on lasti.*

*Tytöt nyyhkii, tädit voihkii,
vaalee urho heidät loihtii
- kohta kadonnut on taas,
kun asuu kylmäss' maas'.*

Matkan johtaa Liisa langat käsissään.

Muille osaa olla tiukka, meille vastalause niukka

- *uimapuku piukka.*

Vaan kokematt' on tällä kertaa kello viiden tee

- *kuka tässä Lewis Carrollia muistelee...*

Tuttuun tyyliin avustelee Puppe Haapalinna,

tältä sinkkutytöltä ei juuri pala pinna.

Kynnykset ja mäet hoitaa Antsun kera oivasti

- *kas tässä määrä nähtävyyden juuri kasvaa roimasti.*

Tulla täytyy uudestaan kaikki tämä kokemaan,

vaikk' takaisin ei tätä saa on hyvä pistää tuulemaan

- *siis kiitokset nyt vaan.*

Jouni Kaukonen

”LINJA-AUTOSSA ON MYÖS TUNNELMAA...”

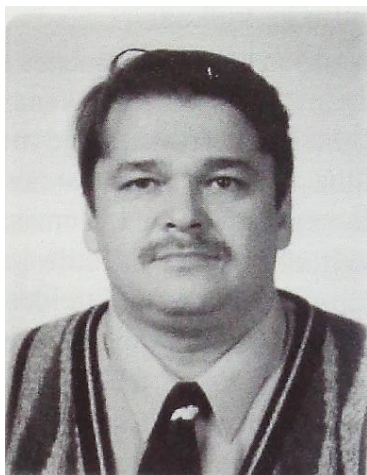
Eräänä toukokuisena aamuna 2002 Pekka Keräsen kuljettama bussi starttasi Tikkurilan kirkolta kohti Keski-Suomea. Pitkään suunnitellulle matkalle lähti Hengellisen piirin joukko. Bussissa oli tunnelmaa, iloista keskustelua ja laulua, jota johti mukana ollut pastori Pirkko Yrjölä. Suvivirsi päätettiin kuitenkin jättää luonnon keskellä laulettavaksi.

Ensimmäinen pysähdys tehtiin Mäntässä, jossa kohteena oli Gösta Serlachiuksen taidemuseo. Akseli Gallen-Kallelan ja Emil Wikströmin teoksiin ehdittiin luoda vain pikainen silmäys, sillä joukkoa odotti ateria Keuruun Koulurannan loma- ja kurssi-keskuksessa. Kun vatsat olivat täynnä, pääosa joukosta lähti tutustumaan Keuruun 1700-luvulta peräisin olevaan puukirkkoon, mutta monet halusivat jäädä nauttimaan Koulurannan rauhasta, keväisestä lämmöstä ja vihreästä luonnosta.

Illalla kurssikeskuksen rantasauna oli lämpimänä odottaen kylpijiä, ja Saarijärven vilpoinen vesi kutsui uimareita. Illanvietto sujui runonlausunnan, haitarinsoiton, iltapalan ja iltahartauden merkeissä.

Toisen retkipäivän kohteena oli Petäjaveden 650 vuotta vanha puukirkko maineikkaine saarnatuoleineen. Koristeellinen saarnastuoli oli jo sinänsä nähtävyys samoin kuin Nikolaintalo ja sen viihtyisä ympäristö. Talossa oli parhaillaan Heljä Liukko-Sundströmin keramiikka- ja taidenäyttely sekä maalaistalon vanhojen käyttöesineiden näyttely.

”Kirkossa vietetty hartaushetki painui tavallistakin syvemmälle mieliimme”, matkalla mukana olleet Kaarina ja Hannu kertoivat.

Kari Ovaskainen, puheenjohtaja 1998–2002

Kari Ovaskainen liittyi Vantaan Invalidit ry:n jäseneksi vuonna 1984. Edessä olivat aktiiviset vuodet yhdistyksen toiminnassa. Kari tarttui tarmokkaasti uusiin haasteisiin ja hoiti ne kunnialla loppuun asti. Aluksi hän toimi johtokunnassa, varainhankinta- ja urheilutoimikunnassa ja oli mukana tapahtumissa, kunnes siirtyi varapuheenjohtajaksi ja edelleen puheenjohtajaksi. Tikkurilan alueen kehittämistoimikunnan puheenjohtajana hän toimi yhden kauden ja oli perustamassa Vantaan Järjestörinki ry:tä.

Kari Ovaskaisella riitti aikaa ja energiaa myös urheilulle. Pyörätuolikoripallo oli Karin laji. Hän toimi Vantaan Invalidien urheilutoimikunnassa, Suomen Invalidien Urheiluliiton SIU:n hallituksessa vuodet 1999–2004 ja oli aktiivinen puuhamies ja vaikuttaja Pussihaukat ry:ssä.

Erkki Heikkilä, ystävä, pelitoveri ja työpari, muisteli In Memoriam -kirjoituksessaan, että Kari oli reilu ja rehti kaveri ja hyvä seuramies. Karilla oli kyky saada ihmisiä ympärilleen.

Puheenjohtajalta

”Tahdon kiittää Teitä kaikkia näistä viidestä vuodesta, arkeni on ollut rikas ja kiireinen. Olen sekä nähnyt että kuullut läheltä niitä ongelmia, mitä yksittäinen jäsen on kokenut elämässään, johon toki myös kuuluu iloisia asioita.

Onnistumisen iloa on koettu myös yhdistyksessä kun olemme pystyneet avustamaan jäseniämme heidän omissa asioissaan. Lämmin kiitos myös toimikuntien vetäjille ja niille monille ahkerille käsille, jotka ovat olleet pyörittämässä yhdistyksen toimintaa.

Mielestäni voin jättää yhdistyksen hyvillä mielin uusille puheenjohtajille. Hyvät suhteet kaupungin päättäjiin, Invalidiliittoon ja muihin sidosryhmiin ovat ensisijaisen tärkeitä.

Tulevaisuus on aina haaste, mutta kun pohjat ovat kunnossa sen ottaa vastaan rauhallisin mielin. Jälleen on aika, kun katsellaan eteenpäin ja pohditaan mennyttä aikaa. Ei haikailten epäonnistumisia, vaan niistä oppien. Aika nauttia siitä, mikä on tullut tehtyä hyvin.”

Kari Oraskainen

ALUETOIMINNASTA

*Invalidiliiton aluetoiminta on ollut vakiintunutta koko maassa nyt kolmisen vuotta. Sen tavoitteeksi asetettiin vahvan vapaaehtoistoiminnan avulla vammaisten oikeuksien edistäminen tavoitteena yhdenvertaisuus alueella, aluejohtoryhmän silloinen puheenjohtaja Taisto Ojansivu kirjoitti *Invaviestissä*.*

Suomi on jaettu kahdeksaan suomenkieliseen ja kahteen ruotsinkieliseen alueeseen. Uudellamaalla, kuten muillakin alueilla, toimintaa johtaa yhdistysten edustajista koottu johtoryhmä. Uudenmaan alueen johtoryhmä valittiin vuonna 1995 kolmi-vuotiskaudeksi. Alueella oli tuolloin 18 Invalidiliiton paikallis-yhdistystä, joita ilman ei olisi aluetoimintaa.

Vantaan Invalidit ry oli alueen hallinnollinen keskus.

Tavoitteeksi asetettiin tiedonkulun ja toimintavalmiuksien parantaminen johtoryhmän ja liiton toimintayksiköiden kesken, alueellisen neuvontapalvelun kehittäminen ja vaikuttaminen sidosryhmiin ja päättäjiin sekä yhteishengen ja -toiminnan ja koulutuksen lisääminen jäsenoiminnassa.

Aluekoulutus jakaantuu paikallis-, alue- ja valtakunnalliseen koulutukseen. Paikallinen koulutus voi olla alueellista yhteistyötä yhdistysten välillä tai kohdistua yksittäisen yhdistyksen johtokuntaan. ”Ei kuitenkaan voi unohtaa virkistys- ja kulttuuri-toiminnan merkitystä jäsenoiminnalle”, Ojansivu korosti.

Aluetoimintaa tehdään vapaaehtoisvoimin. Se vaatii voimakasta sitoutumista tekijöiltä, hyvää yhteistyökykyä ja yhteisvoimaa vastata haasteisiin.

TERVEYDEKSI

Syksyn 2002 koulutuspäivillä Vantaan Invalidien johtokunta ja toimikuntien edustajat suunnittelivat tulevaa toimintaa. Invalidiliiton vuoden teemana oli terveys, joten kokoustajat päättivät panostaa jäsenten kokemiin epäoikeudenmukaisuuksiin terveys- ja kuntoutuspalveluissa.

Yhdistyksen matkailu- ja retkeilytoimikunta kutsui matkatoimiston edustajan kertomaan Viron terveyskylpylöistä, joista monet soveltuvat myös vammaisille. Kylpylästä on mukava tulla kotiin hyvin hierottuna ja virkistyneenä.

Liike on lääke! Liikunnan myötä arkielämässä jaksaminen paranee niin fyysisesti kuin psyykkisestikin. Niinpä Vantaan Invalidien urheilutoimikunta kokoontui jäseniltään kuulemaan Vantaan kaupungin liikuntaohjaajan tiedotusta erityisryhmille järjestetystä toiminnasta. Yhdistyksen toivottiin osallistuvan erityisesti lasten erityisryhmien toimintaan.

Urheilutoimikunta järjesti vuoden aikana monia kilpailu- ja kuntoliikuntatapahtumia. Suomen istumalentopallojoukkue, jossa pelasi Vantaan Invalidien Liisa Mäkelä, voitti pronssia MM-kilpailuissa Sloveniassa. Naisjoukkue pelasi SM-sarjassa. Boccian SM-kisoissa tuli mitalisijoja yksilö- ja joukkuelajeissa, kuten myös paikallis- ja aluekilpailuissa.

Vantaan Invalidien urheilupäivää elokuussa 2003 haittasi huono sää. Lajeja oli ollut yleensä kuusi, tällä kertaa vain kolme: *Molikka, lätkän tarkkuusheitto ja puhallustikka. Naisten sarjan Toini Rissanen voitti kaksi lajia ja tuli yhdessä kolmanneksi. Miesten sarjan paras oli Ilmari Hara. ”Tämähän on kuin vanhaan hyvään aikaan”, Esa Tiainen iloitsi.

*Molikka eli Mөлkkyy on vanha suomalainen ulkopeli, johon tarvitaan 2–5 pelaajaa. Pelissä kaadetaan keiloja tasaisella kentällä, johon on merkitty heittolinja kalkkiviivalla tai rimalla. Keiloja, halkaisijaltaan 5–6 cm ja korkeudeltaan 30–35 cm, pitää olla 12 kappaletta ja yksi numeroimaton.

Lasikaupunki-boccian voitto Vantaalle, *Invaviestit* otsikoi. Riihimäellä pidettyyn perinteiseen Lasikaupunki-kisaan osallistunut joukkue, Erkki Pulkkinen, Jouko Lumme ja Reijo Sirén, sai viimein toivomansa palkinnon. 2000-luvun alkupuolella Reijo Sirén oli voitokas sisä- ja ulkoboccian henkilökohtaisissa kisoissa.

Tarkkuuspele Boccia tunnetaan 1600-luvulta asti. Se on läheistä sukua petanquelle, mutta sitä pelataan sisällä nahkaisilla tai pehmeillä muovipalloilla ja ulkona kovilla. Pelisäännöt ovat Invalidien Urheiluliiton kehittämät. Peli kehitettiin Pohjois-Euroopassa 1900-luvun loppupuoliskolla. Italian raffa-peleistä käytetään nimitystä boccia, mutta se on eri peli. Sanotaan, että boccia ei sovi hätähousuille. Pelistä selviää ottamalla rennosti.

Puheenjohtajan mukaan yhdistyksen tilanne oli valoisa, vaikka toimikuntien budjetteja jouduttiin pienentämään ja henkilöstöravintola Herkkupostin toiminta lopettamaan kannattamattomana. Yhdistyksellä oli hoidettavana Terveysaseman kahvio ja kaupungin lounasravintola Yläpaikka. Työtä oli riittävästi, ja tavoitteet lähes saavutettiin. Työkeskus tuotti parhaiten. Sosiaalisesta toiminnasta ei leikattu.

Erkki Heikkilä, puheenjohtaja 2003–2008

Erkki Heikkilä, joka tunnettiin lempinimellä Eki, liittyi Vantaan Invalidien jäseneksi vuonna 1982. Kun Eki meni seuraavana vuonna yhdistyksen vuosikokoukseen, hänet tempaistiin saman tien mukaan toimintaan. Johtokunnassa/hallituksessa Erkki Heikkilä vaikutti vuodesta 1984 alkaen 2000-luvulle saakka.

”Eihän tässä näin pitänyt käydä”, Eki huudahti tullessaan valituksi yhdistyksen puheenjohtajaksi. Työkeskus Visua hän luotsasi vuodet 1986–2015. ”Työkeskus Visu oli elämäntyöni, yhdessä mahtavien yhteistyökavereiden kanssa”, Eki sanoi *Invaviestin* haastattelussa.

Erkki Heikkilä toimi Vantaan Invalidit ry:n edustajana Invalidiliiton liittovaltuustossa ja Vantaan vammaisneuvostossa sekä esteettömyysneuvojana. Pari viimeistä vuotta hän veti yhdistyksen matkailu- ja retkeilytoimikuntaa etsien mielenkiintoisia ja esteettömiä päivämatkakohteita.

”Yhdistystoiminta antoi mielekästä tekemistä mahtavien ja idearikkaiden tyyppien kanssa”, Eki kiitteli.

VAMMAISTEN VUOSI

Vantaan Invalidien puheenjohtajapestin vuonna 2003 vastaanottaneelle Erkki Heikkilälle siunaantui monenlaisia tehtäviä 1980-luvulta lähtien, kuten monelle muullekin aktiivijäsenelle. Nyt kuitenkin uusi sukupolvi oli ottamassa yhdistyksen asioita vastuulleen.

Vuosi 2003 nimettiin vammaisten vuodeksi. Kansainvälistä vammaisten päivää vietettiin 3. joulukuuta. Vantaan Invalidit ei järjestänyt tuona päivänä tapahtumaa, mutta korosti entistä enemmän yhdessäolon ja vertaistuen merkitystä ja muistutti:

”Liikuntavammaisilla henkilöillä on oltava yhtäläiset mahdollisuudet tehdä työtä, käyttää palveluita, viettää vapaa-aikaa ja tavata muita ihmisiä.”

Se tarkoittaa esteettömiä tiloja ja katujen talvikunnossapitoa, niin, että palvelut ovat helposti saatavissa. Yhdistys lupasi tarkkailla tilannetta ja puuttua asioihin, jos tarvetta ilmenee.

Esteittä eteenpäin

Invalidiliiton ”Esteittä eteenpäin”-teeman innoittamana Vantaan Invalidit teki esteettömyyden saavuttamiseksi paljon työtä sisaryhdistysten kanssa. Teema oli käytössä useamman vuoden.

Esteettömyys strategiaksi, Vantaan Sanomat kirjoitti lokakuussa 2005. Tulevan vuoden alussa oli käynnistymässä koko Vantaan kaupunkia käsittävä esteettömyysstrategia. Tikkurilan alueen esteettömyyssuunnitelman oli tarkoitus valmistua ensimmäisenä, muut taajamat hoidettaisiin myöhemmin.

Esteetön liikkuminen voi olla senteistä kiinni, otsikoi *Vantaan Sanomat*.

Liikkumisen helppous - tai vaikeus - on joskus senteistä kiinni. Varsinkin kun jokapäiväisenä liikkumisvälineenä on pyörätuoli, kainalosauvat tai rollaattori.

Puheenjohtaja Erkki Heikkilä teki lehden toimittajan kanssa Tikkurila-kierroksen näyttääkseen katujen ja pysäköintipaikkojen ongelmakohtia ja ovien ja kynnysten aiheuttamia esteitä.

”Monet ongelmakohdat ovat loppujen lopuksi korjattavissa pienillä toimenpiteillä. Kunhan ymmärtää, kuinka pienestä kaikki voi olla kiinni”, Heikkilä sanoi ja antoi tilanteelle arvosana 8+. Moni asia oli kuitenkin parantunut menneisiin vuosikymmeneihin verrattuna.

Vantaan Sanomat lokakuussa 2005: ***Kaupunki siirtämässä itselleen henkilökuntaruokalan ylläpidon.***

Vantaan kaupunki irtisanoi 18 vuotta voimassa olleen sopimuksen, jonka perusteella Vantaan Invalidit ry hoiti kaupungintalon työpaikkaruokalaa. ”Päätös merkitsee neljän hyvän ja ammattitaitoisen ihmisen irtisanomista”, puheenjohtaja Erkki Heikkilä kommentoi.

Kaupunginhallituksen esityksen mukaan palvelu kilpailutetaan, joten Vantaan Invalidit voisivat olla siinä mukana. Puheenjohtaja Heikkilä sanoi, että sopimuksen päättyminen tuli täytenä yllätyksenä, ja kilpailuttamisesta ei ollut puhuttu Vantaan Invalidien kanssa. ”Tämä on vakava suonenisku koko yhdistyksen taloudelle. Eniten olen kuitenkin suruissani niiden neljän työntekijän puolesta, jotka joudumme irtisanomaan. Mitään muuta mahdollisuutta ei kuitenkaan ole.”

Asia oli kaupunginhallituksen käsittelyssä vuoden lopulla.

Syöminen on myös vantaalaisten "pääelinkeino".

Lounasravintola

Yläpaikka

AVOINNA MA-PE: 8.00 - 15.00, LOUNAS: 10.30 - 13.00
Kaupungintalo Asematie 7, 2. kerros
puh. 839 2225

KIRJE

Hyvä Vantaan kaupungin hallituksen jäsen

Koska en puhelimitse tai sähköpostilla pysty tavoittamaan Teitä kaikkia, lähestyn näin kirjeitse. Haluan tuoda esille muutamia taustatietoja Vantaan Invalidit ry:stä sekä yhdistyksen ja Vantaan kaupungin välisestä yhteistyöstä, päätöksenne perusteeksi kaupungintalon ruokalan/kahvion sopimusasiassa.

Vantaan Invalidit ry on perustettu 1970. Tänä vuonna täytämme 35 vuotta, olemme siis parhaassa miehen iässä. Tärkein tehtävämme on toimia alueemme liikunta- ja tukielinvammainen yhdyssiteenä ja äänitorvena. Toimitilamme on Vantaan kaupungilta vuokrattu Markusas-niminen tila, josta käytämme nimeä Markkula.

Vantaan kaupungin antamiin haasteisiin vapaaehtois- sektorilla yhdistys on pyrkinyt aina vastaamaan. Tällä hetkellä suurimmat yhteistyökumppanuudet kaupungin kanssa ovat kaupungintalon ruokalan ylläpito (Yläpaikka) ja Työkeskus Visu.

Yläpaikka on meille tärkeä varainhankinnan väline, sitä varten me sen aikoinaan saimmekin hoidettavaksi. Meille on ollut aina myös luottamus- ja kunnia-asia, että saamme toimia kaupungin ytimessä ja pyrkiä hoitamaan tehtävämme hyvin. Tuotot ovat käytetty vantaalaisten vammaisten hyväksi sekä Markkulan peruskorjauksiin ja kunnossapitoon. Markkulan ylläpito on myös meille kunnia-asia.

Työkeskus Visu aloitti 1.2.1986 nimellä Vantaan Invalidien työtuvat ja viettää 20-vuotisjuhlaa ensi vuonna.

Visu tarjoaa turvallisen työyhteisön noin kahdellekymmenelle vantaalaiselle vajaakuntoiselle. Ostosopimus kaupungin kanssa on 13 paikasta. Koska suurin osa tekee puolta päivää, työllistämme tällä hetkellä henkilökunta mukaan luettuna 24 henkilöä. Sopimuksen mukaan tämä on voittoa tuottamatonta sosiaalista toimintaa. Toiminnan mahdollisesta tappiosta/alijäämästä vastaa ylläpitäjä eli Vantaan Invalidit ry, esim. vuosi 2004 oli 2632,99 euroa alijäämäinen. Yhdistys on halunnut kantaa yhteiskuntavastuuta myös tällä sektorilla ja tämä myös on meille kunnia-asia.

Yhdistyksen varainhankinnan heikkeneminen heikentää myös kykyämme taloudellisten vastuiden kantamisessa. Toivomme, että sopimusta Yläpaikan ylläpidosta Vantaan kaupungin ja Vantaan Invalidit ry:n välillä jatketaan toistaiseksi, kunnes siitä on pidetty tarjouskilpailu, johon myös me voimme osallistua.

Mahdollisiin tiedusteluihin ja kysymyksiin vastaan mielelläni.

Yhteistyöterveisin

VANTAAN INVALIDIT ry

Erkki Heikkilä
puheenjohtaja

PARHAASSA TOIMINTAIÄSSÄ

Pimeässä joulukuun illassa ja jouluisin mielin, vaikka maa oli musta, Vantaan Invalidit ry juhli 35-vuotistaivaltaan juhlistaen samalla Työkeskus Visu:n ja *Invaviestin* merkkipäiviä Jokiniemen koululla. Puheenjohtaja Erkki Heikkilä totesi yhdistyksen olevan parhaassa toimintaiässä ihmisikään verrattuna.

”Jo tähän mennessä yhdistys on tehnyt mittavan työn vantaalaisena vaikuttajana, vammaisten henkilöiden yhdistyksenä ja puolestapuhujana.”

Yhdistyksen jäsenenä oli vielä 12 henkilöä, jotka olivat olleet mukana alusta alkaen. Yhdistyksen hyväksi tehdystä työstä ansiomerkin saivat seuraavat jäsenet:

30 vuotta

Tellervo Autero, Ethel Eskolin, Ilmari Hara, Seija Ilonen, Elise Korelin, Aire Malmström, Eila Mulari, Hely Salo ja Esa Tiainen.

20 vuotta

Vieno Antikainen, Marita Aula, Erkki Heikkilä, Kari Ovaskainen, Matti Pelkonen, Eeva Pitkänen, Pirkko Rantanen, Anne Sorvali ja Arvo Uusitalo.

10 vuotta

Tomi Alanko, Anita Eriksson, Sirkka Erilampi, Hilikka Jokivirta, Erkki Kivilä, Irja-Maija Kunnas, Jouko Lumme, Liisa Meurman, Hilppa Mustonen, Kalevi Mäkelä, Eero Rantanen, Timo Ritvanen, Pirkko Schroderus, Hannu Silkosuo, Reijo Sirén, Ritva Sirén, Judit Sundqvist, Seija Timonen, Hannu Väistö ja Eeva Yrjänäinen.

*Pakkaamiset *postitukset *kokoontanot *
etiköinnit *ym. palvelutehtävät
SOITA JA PYYDÄ TARJOUS

PUH. 873 6532

FAX 857 4872

Vantaan Koivuhaan teollisuusalueella
Sinikellonpolku 3, 01300 VANTAA
sähköposti visu@vantaaninvalidit.fi

VISUN JUHLAA

Työkeskus Visu:n nimessä on symboliikkaa. Se merkitsee tarkkaa ja huolellista. Lisämerkitys tuli tavuista VI – Vantaan Invalidit ja SU, joka tarkoittaa suojatyötä. Vantaan Invalidien Työtuvat/Työkeskus perustettiin vuonna 1986 eli kaksikymmentä vuotta sitten, joten juhlan aika oli koittanut.

Merkkipäivänä Visu:n ovet olivat avoimet, ja vieraita kävi runsaasti. Vantaan kaupunginjohtaja Juhani Paajanen luovutti onnitteluadressin ja kaupungin viirin. Ne asetettiin kunniapaikalle lahjapöydälle samoin kuin poliisin tekniikkakeskuksen viiri ja sosiaali- ja terveystyöviraston kukkaset. Kunniakirjalla kymmenen vuoden palveluksesta palkittiin Taisto Multamäki ja Katrina Adolfsson.

Yhdistyksen puheenjohtaja Erkki Heikkilä ja työnjohtaja Tarja Nykänen kiittivät kaupunkia hyvästä yhteistyöstä:

”Olemme ylpeitä siitä, että olemme saaneet tehdä yhdessä parempaa Vantaata syrjäytymisvaarassa oleville. Visu pitää visusti huolen väestään ja haluaa, että se on turvallinen ja viihtyisä työpaikka, minne on mukava mennä töihin.”

Työkeskus Visun henkilökunta

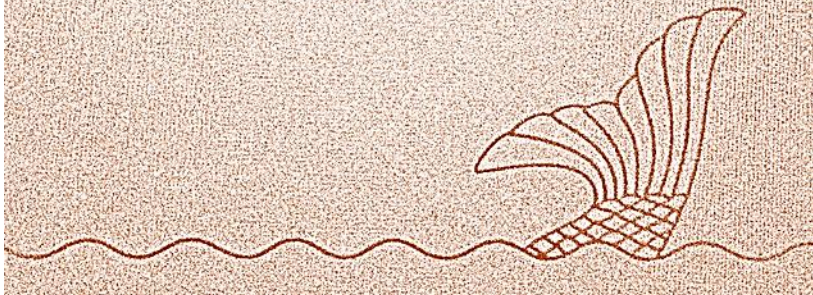
*Vantaan kaupunki esittää sydämelliset
omittelut ja kiitokset
20-vuotisen toimintanne johdosta.*

*Parhaita menestystä toiminnallemme
myös tulevina vuosikymmeninä.*

Vantaalla 3.2.2006

*Juhani Paajanen
kaupunginjohtaja*

”Työpaikka, johon on mukava tulla aamuisin”

”Työkeskus Visuun olisi tulijoita tupalasti enemmän kuin voidaan ottaa”, *Vantaan Sanomat* kirjoitti, kun Visu tuli toimineeksi kaksikymmentä vuotta.

Martinlaaksossa asuva Jari Manner kertoi työskennelleensä Visussa jo kuusi vuotta kirjapainotöiden jälkikäsitteilyn, kokoonpanon, pakkauksen ja postituksen parissa. Manner työskenteli päivittäin aamukahdeksasta kahteentoista. Aikainen herääminen ei miestä harmittanut, sillä hän viihtyi hyvin ”hirveän hyvän porukan” kanssa. Ja koska työ oli vaihtelevaa, ei ehtinyt kyllästyä. ”Tänä päivänä saa olla tyytyväinen, kun on töitä”, Jari Manner mietti.

Vastaavan työnjohtajan Tarja Nykäsen mukaan Työkeskuksen ongelma on, että kaikkia, jotka olisivat tulossa ei voida sijoittaa, eikä nykyisiin tiloihin mahtuisikaan enempää työntekijöitä. Toiminnan laajentaminen puolestaan olisi kustannuskysymys.

”Työn ja tekemisen merkitys ihmisen elämässä on suuri – että on joku paikka ja yhteisö, jossa ihminen tuntee olevansa tärkeä. Hyvin moni olisi yksinäinen ilman tällaista paikkaa”, Nykänen totesi. ”Osa työpaikoista on puolipäiväisiä, joten työntekijöitä on reilusti enemmän. Tämä on kannattavaa, tuottavaa työtä.

”Perimmäisenä tarkoituksena on koko ajan ollut ihmisistä huolen pitäminen”, puheenjohtaja Erkki Heikkilä sanoi Vantaan Invalidien osalta.

Vantaan Invalidit ry luovutti kansainvälisenä vammaistenpäivänä ”Oikeus Elämään” -teemakymppilän Vantaan Seurakuntayhtymälle ja Tikkurilan seurakunnalle kiitoksena pitkään jatkuneesta yhteistyöstä.

VISULAISTA MIETISKELYÄ

*” Näen tähänastisen elämäni kuin kuvastimessa.
Rauha laskeutuu ylleni kun poluistun
elävän, elämän valon juureen.
Valo kasvaa, heijastuu sisimpääni,
tuo sieltä esiin kaikki sinne kätkeyt
jo unohdetuiksikin luulemani asiat.
Suuri nöyryys täyttää minut.
Luon katseen ensin maahan ja sitten mietin,
uskallanko nostaa silmäni kohti valoa.
Valolla on jumalallinen voima; se toi minut eloon.
Koko pitkän talven yritin taivalta oikeaa polkuani,
nukuin ja kuljin kuin unessa eteenpäin.
Tässä lopputulos.
Minä tässä ja nyt; minä pieneenä ja täysikasvuuisena.
Pää nöyrästi kumartuneena kohti Valoa.
Olinko ujo, olenko ylpeä. Paljon on selvinnyt,
haluan elää ja työskennellä Visussa.
Olen löytänyt avaimen lukkooni ja siitä kiitän Visua.”*

Taisia Lindqvist

HAIKEAA MIELTÄ

Työkeskus Visu tuli tiensä päähän vuoden 2015 lopussa. Vantaan kaupunki sanoi irti lähes kolmekymmenvuotisen ostopalvelusopimuksen. Yhteistyö loppui myös muiden toimintakumppaneiden kanssa.

”On kovin surullista, että vuosikymmeniä jatkunut yhteistyö Vantaan kaupungin kanssa loppuu näin yllättäen ja mielestäni epäoikeudenmukaisesti. Ihmettelen, että kaupunki kohtelee näin vammaisjärjestön toimintaa omassa kunnassa. Yritimme kaikkemme, jotta toiminta olisi voinut jatkua. Mutta eteenpäin mennään vyötä kiristämällä ja kehittelemällä uusia tapoja saada rahallista tukea toimintaan”, puheenjohtaja Eeva Pitkänen sanoi.

Jouluateria nautittiin johtokunnan kanssa haikeassa mutta ei surullisessa tunnelmassa. Keskuskauppakamarin myöntämän ansiomerkin kahdenkymmenen vuoden palveluksesta sai Taisto Multamäki. Kunniakirjan kymmenen vuoden palveluksesta saivat Vesku Ranta, Anja Saastamoinen ja Satu Aalto.

Visussa oli osaavia käsiä.

KIINNI ELÄMÄSSÄ

”Teemavuosien aikana liitto nostaa esiin vammaisten ihmisen tavallisena suomalaisena kansalaisena, joka käy työssä, harrastaa ja osallistuu elämäänsä. Kysymys on arjen sujumisesta ja tavallisen elämän asioista. Vammaisen ihminen tarvitsee kuitenkin erilaisia palveluja ja tukitoimia elämänsä aikana.

Vammaisen arki ei aina ole helppoa. Jokapäiväisessä elämässä selviytyminen riippuu niistä voimavaroista, joita ihmisellä on itsessään, ihmissuhteissaan, elämäntilanteessaan ja ympäristössään. Vammaisuus sinänsä ei horjuta henkistä hyvinvointia, mutta se voi kuormittaa sitä monin eri tavoin. Mahdollisuus osallistua alkaa siitä, että on mahdollisuus liikkua.

Toivon, että näistä asioista päättävät tajuavat, kuinka tärkeää vammaiselle on päästä pois neljän seinän sisältä. Ja, että voi omaan tahtiinsa käydä kaupassa, kirkossa, kapakassa, ystävien luona, erilaisissa harrastuspiireissä jne.

Riittävät kuljetuspalvelut tai oman auton hankinnan tukeminen ovat ennaltaehkäisevää ja hyvää vammaispolitiikkaa.

Mahdollisuus osallistua on myös yhtä kuin toimivat apuvälineet. Tämä on tärkeä asia varsinkin vastavammautuneille, sillä kuuluuhan apuväline vammaisen uuteen identiteettiin. Se on sama asia kuin asusteiden kanssa. Jos tunnet olevasi huonosti pukeutunut, niin se ei itsetuntoasi kohota eikä uskottavuuttasi paranna.”

Erkki Keikkilä

On aika kiitoksen

”Aivan lähellä tuntuu olevan aika kuusi vuotta sitten, kun otin vastaan tämän puheenjohtajan pestin. Vaikka nyt taaksepäin katsoen tuntuu siltä, että aika on saanut siivet alleen, on ollut myös niitä päiviä, jolloin iltaa ei ole meinannut tulla.

Yhteisömme sekä sen toiminta on kokenut monia muutoksia tänä aikana. Moni aktiivi on poistunut joukostamme, mutta on tullut myös uusia toimijoita, jotka ovat pistäneet tuulemaan. Olen ylpeä ja kiitollinen siitä, että minä olen omalta osaltani saanut viedä yhdistystä kappaleen matkaa eteenpäin.

Lempilapsestani – Työkeskus Visusta (22 v) en kuitenkaan vielä luovu, vaan olen luvannut seurata sen varttumista ainakin ensi vuoden. Eilen tulin valituksi Vantaan vammaisneuvostoon varajäseneksi seuraavaksi kaksivuotiskaudeksi. Toivottavasti myös postini siellä esteettömyystyöryhmässä jatkuu.

Puheenjohtajapalstan pitämiseen liittyä edeltäjäni mukaan perinne, jota myös itse olen pyrkinyt pitämään kunniaissa. Nimittäin ne jutut valmistuvat viime hetkellä sydänyöllä tuskan hikeä vuodattaen.

Kaunis kiitos Teille kaikille, joiden kanssa olen saanut toimia näiden vuosien aikana.”

Erkki Heikkilä

Tilintarkastajien puheenvuoro

”Vapaaehtoistyö on yhdistyksessä ihailtavaa. Yhdistyksen toiminta on kurinalaista ja hyvin organisoitua. Sisäinen kontrolli on suhteellisen hyvä. Talousseuranta on hyvin hoidettu ja kustannuspakkojen raportointi yksityiskohtaista.

Toimintayksikköjen tulo-odotukset ovat hyvät. Pääoma on riittävän tuottavasti sijoitettu ja taloudellinen tilanne on todella hyvä. Yhdistys on päässyt tähän omalla työllään.”

JÄSENTUTKIMUSTA

Vantaan Invalidit ry lähetti vuonna 2006 uusille jäsenille yhdessä Humanistisen Ammattikorkeakoulun (Humak) kanssa laaditun jäsenkyselytutkimuksen. Vantaan alueelle lähti noin 150 kyselyä, joiden tarkoituksena oli etsiä uusia aktiivisia toimijoita.

Kyselyyn vastasi noin kolmas osa sen saaneista. Suuri osa vastaajista oli eläkeläisiä ja enemmistö naisia. Vastaajat olivat saaneet tietoa Vantaan Invalidit ry:stä lähinnä ”puskaradion” tai liiton IT-lehden kautta. Alle kaksikymmentä prosenttia oli liittynyt yhdistykseen jäsenetujen vuoksi. Vain neljä henkilöä mainitsi erityistaidoista, joita voisi hyödyntää yhdistystoiminnassa.

Vastauksista ilmeni, että liikkumisvaikeudet ja pitkät välimatkat hankaloittivat yhdistyksen toimintoihin osallistumista. Sen sijaan yhdistyksen kerho- ja liikuntatoimintaan osallistuneet vastaajat olivat tyytyväisiä tai melko tyytyväisiä koulutus- toimintaan ja vastuutehtävien hoitoon.

Toiminnan kehittämiseksi toivottiin erilaisia ryhmiä. Muun muassa ATK ja vammaisasiakoulutus kiinnosti. Yhdistyksen johtokunta totesi jäsenkyselyn perusteella, että iltatoimintoja olisi kehitettävä etenkin työssäkäyvien ajatellen. Kun vastaukset saataisiin analysoitua tutkimukseen osallistuneiden yhdistysten ja Invalidiliiton kanssa, sitä voitaisiin hyödyntää tulevassa toiminnassa.

KULTAA JA KUNNIAA

”Markkulan salin seinillä on koko huoneen mittainen lasivitriini, joka on pullollaan mitaleja, pokaaleja, kunniakirjoja ja viirejä. Mittava urheilumenestys saa ensikertalaisen helposti luulemaan, että on tultu tikkurilalaisen urheiluseuran tiloihin. Vitriini varastettiin kerran tyhjäksi mutta se täyttyi nopeasti uudelleen”, 25-vuotishistoriikin tekijä Mika Huovinen kirjoitti.

Kymmenen vuotta bocciaa harrastanut ja kilpailuissa hyvin menestynyt Vantaan Invalidit ry:n jäsen Jouko Lumme voitti Suomen mestaruuden boccian sisäkentän henkilökohtaisessa kilpailussa vuonna 2006.

Liisa Mäkelä oli kannustava esimerkki niin yhdistyksen jäsenenä kuin urheilijana.

Liisa Mäkelän paralympiaura alkoi Italian Toscanassa, Gellon kylässä vuonna 1980. Mäkelä kisasi hiihdon viiden ja kymmenen kilometrin matkoilla – molemmista tuli kultamitali. Samana vuonna hän ylsi hopeaan kuulassa ja keihäänheitossa kesäparalympialaisissa Alankomaiden Arnheimissa. Talvella 1984 Itävallan Innsbruckissa Mäkelä voitti kultaa ja hopeaa ja kesällä New Yorkissa hopea- ja pronssimitalin kuulassa ja keihäessä. Liisa Mäkelä on kuulunut Suomen edustusjoukkueisiin. Vuonna 2004 hän kilpaili Ateenassa paralympiajoukkueessa istumalentopalloilijana.

Liisa Mäkelä palkittiin vuonna 2007 Suomen arvostetuimmalla urheilusaavutuksista annettavalla Pro Urheilu -tunnustus-palkinnolla invalidihuollon hyväksi tehdystä työstä.

Urheiluansioista palkittiin vuoden 2007 joulujuhlissa Ilmari Hara, Erkki Pulkkinen, Aune Menna ja Veikko Vuorinen.

Liisa Mäkelä

IN MEMORIAM
Liisa Mäkelä
16.2.1941–27.3.2025

”Vantaan Invalidien Vanin ry:n pitkäaikainen aktiivijäsen Liisa Mäkelä on poissa. Liisa urheili Suomen ja Vantaan Invalidit maailmankartalle sekä talvi- että kesäparalympialaisissa 1980 ja 1984. Näistä kilpailuista Liisan kokoelmassa on kesäparalympialaisista 5 hopea-mitalia ja yksi pronssimitali sekä talviparalympialaisista 3 kultamitalia ja 1 hopeamitali. Kotiin jää näiden lisäksi muistoiksi lasivitriinillinen muista eri kisoista voitettuja, isoja ja pieniä pokaaleja ja laattoja eri väreissä lukematon määrä. **Ei mikään tavallinen Liisa!** Vaatimattomana ihmisenä Liisa ei palkintokaappinsa sisällöstä huudellut. Vuonna 2011 Invalidiliitto myönsi Liisalle kultaisen ansiomerkin.

Liisa loi hengen ja innostuksen yhdistyksemme kerhotoimintaan. Hän hääri keittiössä kahvinkeittäjänä, pihatalkoissa- ja tapahtumissa letunpaistajana ja kun tarvittiin kakkujen tai pullanpaistajia, niin Liisa oli aina mukana. Joulumyyjäisissäkin Liisa seisoi pöydän takana koko myyntitoiminnan ajan.

Liisa oli touhukas ja ahkera jäsen aina toiset huomioiden, hän toimi Vantaan Invalidien hallituksessa ja oli varapuheenjohtajanakin. Hän oli aktiivinen käsityökerhossa ja urheilujaostossa ja urheilutoiminta, kuten arvata saattaa, oli Liisan lempiharrastus; istumalentopalloa ja bocciaa harrastettiin yhdessä muiden jäsenten kanssa. Vuonna 2023 Vantaan kaupungin liikuntagaalessa Liisa palkittiin vuoden vammaisurheilijapalkinnolla.

Suruviesti Liisan poisnukkumisesta 84-vuotiana saavutti meidät torstai-iltana 27.3.2025.

Iso ikävä, kaipaus ja suru jää sydämiimme.”

Teksti Tuulikki Lahti
Vantaan Invalidit Vanin ry

RETKI TYYKIKAUPUNKIIN

Vantaan Invalidien saatua vierailukutsun Forssan Invalidit ry:ltä linja-auton nokka suunnattiin kohti Lounais-Hämettä. Sää suosi lähtijöitä, sillä syyskuisen sunnuntain lämpötila oli kesäinen. Matkalla tietokilpailtiin inva-tietämyksestä ja rupateltiin niitä näitä. Koska perillä oltiin ennen aikojaan, ehdittiin nähdä kaupunkia kiertoajelulla ja poiketa Tammelassa ihailemassa Saaren kansanpuiston luontoa.

Forssan Invalidien tapaaminen oli sovittu Palvelukeskus Tyykihovin ravintolaan, jossa isäntien puheenjohtaja toivotti joukon tervetulleeksi. Oma puheenjohtaja Erkki kiitteli kutsusta ja luovutti tuliaisat. ”Laulavat Papat” -ryhmä viihdytti vieraita musiikilla ja sketseillä. Kun seremonioiden jälkeen päästiin pääasiaan eli ruokailuun, se olikin mahtavaa. Tarjolla oli hämäläinen pitopöytä seitsemine sorteineen, joten kotiin lähdettiin vatsat pullollaan ja hyvillä mielin. Kotimatalla laulettiin yhdessä. Olipa hieno retki!

Tehtailija Wahren perusti 1800-luvulla Loimijoen varrelle kehräämön ja pian myös kutomon, lankavärjäämön ja kankaanpainolaitoksen. Tehtaan ympärillä olevaa tehdastyöläisten kylää kutsuttiin Forssaksi. ”Tyykikaupungin” nimi juontui ruotsinkielisestä fors- (koski) sanasta. 1930-luvulla Finlayson osti puolet yhtiön osakkeista ja valmisti ”tyykejä” eli puuvillakankaita vuoteen 2009 saakka.

NUORISOTOIMINTAA

Vantaan Invalidien nuorisotoimikunta organisoii pääkaupunkiseudun nuorisotoimikuntien välisen kesänavauksen nuorille jäsenille. Tapahtumaa, jossa olivat mukana Vantaan, Helsingin ja Espoon invalidiyhdistykset sekä CP-liitto ja Nuorisoyhteistyö Seitti tukemassa rahallisesti, oli ideoitu jo edellisellä vuonna.

Kesänavaustapahtuma alkoi Markkulassa rennosti yhdessäolon merkeissä. Noutopöydän äärellä kävi vilske, kun joukko tutustui sen antimisiin. Koska kesäpäivän lämpötila lähenteli kolmeakymmentä astetta, monet alkoivat etsiä varjoista paikkaa, missä syödä salaattit, patongit ja grillimakkarat.

Ohjelmaksi oli laadittu kahdenkymmenen kysymyksen tietovisa. Vastauksia sai miettiä puoli tuntia. Paras tietoniekka vastasi 19 kysymykseen ja sai palkinnoksi kiikarit. Viisi seuraavaa vastasivat oikein 16 kysymykseen ja heidän kesken arvottiin kertakäyttökameroita ja purukumipaketteja. Pelejä, sisäcurlingia ja puhallustikkaa sekä ulkobocciaa saattoi pelata hyvin pihapiirissä. Sauna oli useita tunteja lämpimänä.

Päivä oli onnistunut. Seuraava tapahtuma oli jo suunnitteilla, ja hauskuuden toivottiin muuttuvan jokavuotiseksi. Yhdistyksen itsenäinen nuorisotoiminta kuitenkin loppui 2020-luvulla. Yhteistyö jatkuu muiden yhdistysten nuorisotoiminnan kanssa.

Hakunilan jaosto ja tiistaikerho järjestivät yhteisen sauna- ja grillauspäivän Markkulassa. Jaoston kerran kuukaudessa tapahtuvat kokoontumiset siirtyivät Markkulaan.

NAISVOIMAA

Vantaan Invalidit ry:n uudeksi puheenjohtajaksi valittiin vuonna 1983 jäseneksi liittynyt ja vuosia johtokunnassa toiminut Eeva Pitkänen ja varapuheenjohtajaksi Länsi-Vantaan jaoston vetäjä Ulla Tapaninen. Eeva Pitkänen kiitti jäsenistöä luottamuksesta ja toivoi saavansa täyden tuen tehtävässään.

”Hyvä mieli – parempi arki”

”Vammaisina ihmisinä olemme tavallisia kansalaisia, joilla on samat tarpeet ja oikeudet kuin muillakin. Joudumme kuitenkin peräämään ihmisarvoa ja itsemääräämisoikeutta, yhtäläisiä mahdollisuuksia, osallisuutta ja osallistumista yhteiskuntaan ja sen päätöksentekoon kaikilla tasoilla. Nämä itsestään selvät asiat liittyvät yksinkertaisesti arjen sujumiseen. Ne pitävät meidät kiinni elämässä. Kaikesta huolimatta ja ehkä juuri siksi, että meillä on vahva yhteisöllisyys ja mukavaa yhdessäoloa, mieli pysyy virkeänä ja hyvän. Näin arkikin voi tuntua paremmalta.”

Syksyisessä tervehdyksessään puheenjohtaja Eeva Pitkänen muistutti tulevasta vuodesta 2010, joka tuo tullessaan haasteita. Tätä 40-vuotiasta ”varhaisvanhusta” on syytä juhlia ja löytää uusia toimintamuotoja, jotta jäsenet tuntuivat yhä paremmin yhdistyksen omakseen.

Vuosi oli työntäyteinen kaikkine kantapäin kautta saatuine kokemuksineen. ”Jäsenten kasvoista ei ole onneksi kauhua näkynyt, joten uskoakseni olen hyväksymisen saanut”, Eeva uskoi.

*Puheenjohtaja Eeva Pitkänen ja
varapuheenjohtaja Ulla Tapaninen.*

2010-LUKU

Taluskriisin jäljiltä Suomen talouskasvu oli vielä 2010-luvun jälkipuoliskolle tultaessa heikkoa. Suurimmat ongelmat olivat viennin vaikeudet ja rakennemuutoksen jälkeinen työttömyys. Rahasampo Nokia yritettiin pelastaa kanadalaisen Stephen Elopin avustuksella, mutta onni ei kääntynyt. Puhelinkauppa jouduttiin myymään Microsoftille, mutta tilalle nousi uusia peliteollisuusfirmoja.

Politiikkaa leimasivat sote, säästöt, työllisyys ja maahanmuuttokeskustelu. 1945–1950 syntyneet suuret ikäluokat olivat tulossa eläkeikään. Syntyvyys aleni, mutta maahanmuuttajien osuus Suomen väestöstä kasvoi. Jo vuosituhannen vaihteessa eläkeläisten määrän kasvun pelättiin aiheuttavan työvoimapulaa ja ”eläkepommin”.

Vanhuspalvelulaki, laki ikääntyneen väestön toimintakyvyn tukemisesta ja iäkkäiden sosiaali- ja terveyspalveluista, sai lain voiman vuonna 2013. Lain syntymistä edeltänyt keskustelu vanhusten asemasta ja oikeuksista yhteiskunnassa sekä vanhuspalvelujen ongelmista ja tulevaisuuden haasteista kesti vuosia, ellei vuosikymmeniä. Lain tavoitteena on edistää ikääntyneiden terveyttä ja hyvinvointia, kaventaa hyvinvointieroja ja edistää vanhusten itsenäistä suoriutumista mahdollisimman pitkään.

Terveyden ja hyvinvointilaitoksen mukaan ikäystävällinen yhteiskunta kykenee tarjoamaan kaikille iäkkäille mahdollisimman terveen ja toimintakykyisen ikääntymisen sekä turvaamaan elämän loppuvaiheessa tarvittavan turvan ja huolenpidon. Vanhuspalvelulaki antaisi raamit ikäystävällisen yhteiskunnan rakentamiselle.

Suomen presidentiksi valittiin vuonna 2012 Sauli Niinistö. Kolmen S:n hallituksessa olivat Juha Sipilä, Alexander Stubb ja Timo Soini. Perussuomalaiset saivat vaaleissa ”jytyn” ja kirivät vuoden 2015 eduskuntavaaleissa maan toiseksi suurimmaksi puolueeksi.

Venäjä otti haltuunsa Krimin niemimaan. Yhdysvaltain presidentiksi valittiin Donald Trump vuonna 2017. Presidentti Mauno Koivisto kuoli. Vladimir Putin valittiin neljännen kerran Venäjän presidentiksi ja Sauli Niinistö toiselle kaudelle vuonna 2018. Presidentti Niinistö isännöi Helsingin huippukokousta, jossa Trump ja Putin tapasivat. Vuonna 2019 Sanna Marinista tuli pääministeri.

Eurooppaan saapui terroristijärjestö Isisin iskuja pakoon turvapaikanhakijoita Syyriasta, Irakista ja Afganistanista. Suomeenkin tuli yli 32000 turvapaikanhakijaa.

Suurkaupungeissa tapahtuneet terrori-iskut kauhistuttivat maailmaa. Yhdysvaltain erikoisjoukot surmasivat terroristi Osama Bin Ladenin. Norjassa Anders Breivik ampui 77 ihmistä. Suomen Turussa turvapaikanhakija syyllistyi terroritekoon vuonna 2017. Huume poliisin päällikkö Jari Aarnio pidätettiin epäiltynä virka- ja huumerekoksista ja lahjuksien ottamisesta.

Vuonna 2011 Suomi otti toisen voittonsa jääkiekon MM-kisoissa maalein 1–6. Vastassa oli Ruotsi. Kolmas kulta tuli vuonna 2019 maalein 1–3 Kanadaa vastaan. Hiihdon MM-kisat pidettiin Lahdessa vuonna 2017. Suomi sai myös ensimmäistä kertaa paikan jalkapallon EM-kisoissa. Maailman nopein mies oli Usain Bolt. Suomalainen hard rock- ja heavy metal -yhtye Lordi voitti Euroviisut. Maailmanlaajuinen, naisille tärkeä ”Me Too”-kampanja sai alkunsa samoin kuin aktivisti Greta Thunbergin aloittama kansanliike, joka kehotti varsinkin nuoria ottamaan tosissaan ilmastonmuutoksen uhat.

KUTSU
avec

Vantaan Invalidit ry
40-vuotisjuhla
Lauantaina 20.11.2010
klo 14.00
Viertolan koululla
(Liljatie 2, 01300 Vantaa)

Tervehdysten vastaanotto
klo 12.30 - 13.30

Kahvitarjoilu juhlasalissa
alkaen klo 13.30

PÄÄJUHLA
klo 14.00

V.P. 8.11.2010 mennessä puh. (09) 823 4659
tai toimisto@vantaainvalidit.fi

Kukkien asemasta pyydämme
huomionsoituksiin käyttämään pankkitiliä
Sampo pankki FI2680001901511569

Kertyneet varat tullaan käyttämään
yhdistyksen sosiaaliseen toimintaan.

JUHLAOHJELMA

TERVEHDYSSANAT

Vantaan Invalidit ry:n puheenjohtaja Eeva Pirkänen

JUHLAPUHE

Vantaan kaupunginvaltuuston
puheenjohtaja Antti Lindeman

RUNONLAUSUNTA

Seija Timonen, Vantaan Invalidit ry

INVALIDILIIHTO RY:N TERVEYHDYS

Toimintajohtaja Raimo Lindberg

HUOMIONSOITUKSET

TIKKURILAN SOITTOKUNTA-TibiBand

KUVAKAVALKADI

"Läikkyksiä virran varrelta"
Erkki Heikkilä, Vantaan Invalidit ry

KUOROLAULUA

Ikey-tuono
Johtaa Märta Koskelainen

YHTEISTYÖKUMPPANEIDEN TERVEHDYKSET

Tilaisuuden juontaa taiteilija Matti Pasanen

JUHLAHUMUA JA KIITOSTA

”Yhdistyksen historiassa on neljässäkymmenessä vuodessa ennättänyt tapahtua jos jonkinlaista, mutta päällimmäisessä omassa yhdistyshistoriassani on se lämmin ja toverillinen henki, jonka soisi jatkuvan vielä neljäkymmentä seuraavaakin vuotta”, puheenjohtaja Eeva Pitkänen sanoi juhlapäivän aattona.

Pitkää taivalta juhlittiin kakkukahvein Viertolan koululla. Kaupunginvaltuuston puheenjohtaja Antti Lindtman korosti juhlapuheessaan Suomen vammaispoliittisen ohjelman periaatetta, jonka mukaan kaikki ihmiset ovat yhdenvertaisia. Kaikilla on oltava yhtäläiset mahdollisuudet elää ja toimia, mutta yhteiskunnan rakenteelliset esteet ja vallitsevat asenteet rajoittavat vammaisten elämää kaikkina ikäkausina.

”Muutoksen lisäämiseksi on tehtävä kaikki mahdollinen. Pienilläkin asioilla on iso merkitys, mutta myös päättäjien on näytettävä esimerkkiä. Vastuu kestävästä vammaispolitiikan toteuttamisesta on yhteiskunnan kaikilla toimijoilla”, Lindtman sanoi. Hän esitti myös työllisyystakuun ottamista Vantaan vammaispoliittisen ohjelman keskeiseksi elementiksi. Tällä rohkealla eleellä kaupunki näyttäisi suuntaa vammaisten yhdenvertaisuuden edistämiseksi.

Antti Lindtman kiitti Vantaan Invalidit ry:tä sen merkittävästä roolista aktiivisena vammaisten ihmisten asian ja yhdenvertaisuuden ajajana.

Tunnustuspalkinnon saivat yhdistyksen perustajajäsenet Lauri Esko, Aune Halme, Erika Kauneela, Elvi Oinonen, Taisto Ojansivu, Erkki Pulkkinen, Matti Puro, Onni Rissanen ja Laina ja Veli Tuomainen.

MUISTELUJA

Kunniapuheenjohtaja Taisto Ojansivun panos vuosina 1974–1997 Vantaan Invalidit ry:n hyväksi oli merkittävä.

”On ollut ilo saada olla mukana kehittämässä yhdistystä usean vuoden ajan yhdessä monen aktiivin jäsenen kanssa. Yhteishenki on ollut yhdistyksessä aina hyvä, joten toiminta on ollut mielekästä ja hauskaa”, Taisto Ojansivu kiitteli yhdistyksen 40-vuotispäivähaastattelussa.

Ojansivu muisteli Vantaan Invalidit ry:n alkuaikoja, jolloin jäsenistölle ehkä tärkeintä oli yhdessäolo ja virkistystoiminta. Yhdistysaktiivit tekivät kuitenkin jo silloin työtä vammaisten yhdenvertaisten elinolojen eteen. Tapetilla olivat varsinkin ympäristön ongelma-kohtien korjaaminen, jotta vammaisilla olisi mahdollisuus liikkua esteettömästi ja osallistua yhteiskunnan toimintoihin. Yhdistyksen on pyrittävä vaikuttamaan kuntien vammaispalvelujen kehittymiseen ja toteutumiseen. Asioiden seuranta ja suhteiden luominen ja yhteydenpito päättäjiin teettää työtä yhdistyksen hallitukselle ja varsinkin puheenjohtajalle.

”Hallitus tarvitsee työnsä jäsenistön täyden tuen ja tietoa, miten erilaiset vammaispalvelut kunnassa toteutuvat. Vain todenperäisen tiedon perusteella hallitus voi asioita viedä eteenpäin”, Ojansivu sanoi.

Yksi tärkeimmistä asioista Vantaan Invalidien historiassa on ollut Taisto Ojansivun mielestä kaupungin avustuksella pysyvästi oman käyttöön saadut toimitilat. Kaupunginisät kuuntelivat tuolloin herkäällä korvalla yhdistyksen toivomuksia.

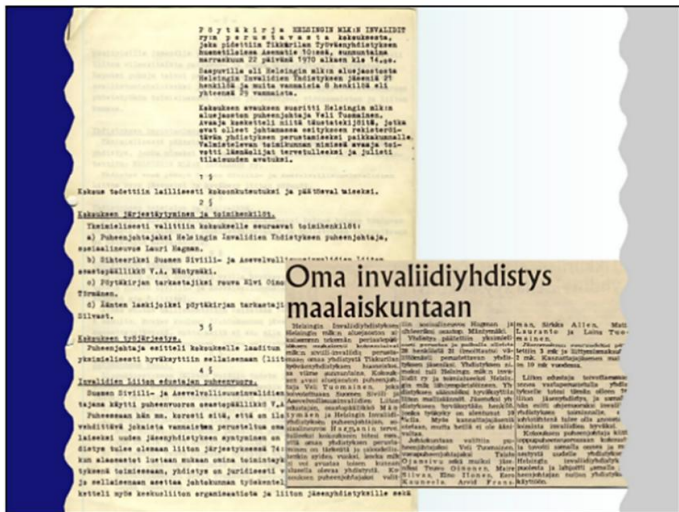

LÄIKÄYKSIÄ

”Tämä kuvakavalkadi sisältää vain lyhyitä tuokioita, hetken kuvia, Vantaan Invalidit ry:n monipuolisesta, luovasta ja ahkerasta toiminnasta neljän vuosikymmenen aikana. Kuvat ovat ikään kuin läikäyksiä ajanvirrassa, virrankalvossa.

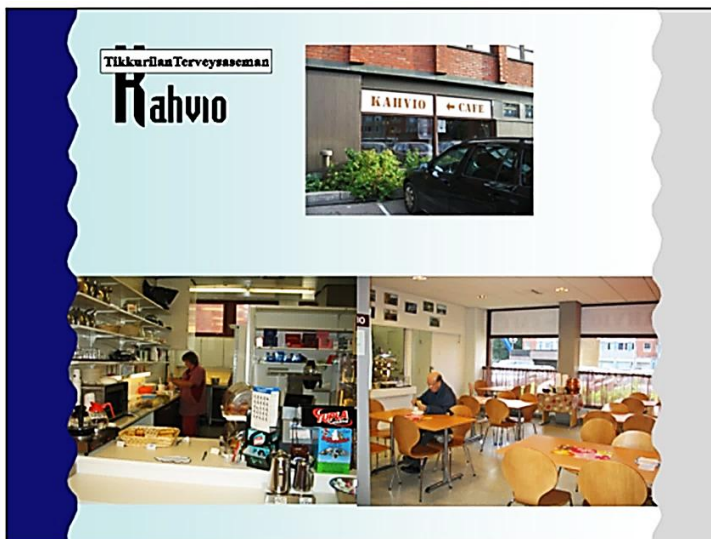
Tämä on yksi näkökulma, joku toinen näkisi asiat toisin ja olisi silti aivan yhtä oikeassa. Tässä esityksessä nousee esiin vain joitakin tapahtumia ja henkilöitä. MUTTA TEITÄ KAIKKIA hyvät yhdistyksen jäsenet ja tukijoukot on tarvittu, että Vantaan Invalidit ry olisi se, mitä se tänään on.

Tämä yhdistys on aina toiminnassaan osoittanut luovuutta, ahkeruutta, rohkeutta ja on ollut valmis tarttumaan haasteisiin.”

*”Itsellisiä” omassa kotikunnassa.
 Oman lipun vihkiminen 20-vuotispäivänä.*

Yhdistys on aina tarttunut haasteisiin.

Puuhämiehet Erkki Pulkkinen ja Esa Tiainen.

Oma sauna ja pihataalkoot.

Kaupunginjohtaja tekemässä "tupatarkastusta".

Naistoimikunta, ja hassua väkeä laskemassa mäkeä!

Jokainen heistä on tehnyt vuorollaan parhaansa toteuttaakseen vantaalaisten liikuntavammaisten oikeudet.

Toiminta-ajatus

- Yhdistyksen tarkoituksena on toimia alueensa fyysisesti vammaisten henkilöiden yhdysiteenä,
- edistää heidän mahdollisuuksiaan elää yhteiskunnan tasa-arvoisina ja täysivaltaisina jäseninä,
- valvoa heidän yhteiskunnallisia oikeuksiaan sekä
- edistää heidän toiminnallista ja henkistä vireyttään.

Toiminta-ajatus ohjaa Vantaan Invalidit Vanin ry:tä niin tänään kuin tulevaisuudessakin.

ONNELLISIN MAA

Vuoden 2010 teema Euroopan Unionissa oli köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen torjuminen. Tarkoitus oli tarkastella vähäosaisempien mahdollisuuksia osallistua yhteiskunnan toimintaan ja korostaa kaikkien vastuuta köyhyyden ja syrjäytymisen torjunnassa.

”Suuri osa vammaisista joutuu sinnittelemään vähimmäistoimeentulon rajoilla, koska mahdollisuutta työhön ei ole kaikille suotu. Vammaiset ovat kuitenkin työvoimareservi, jonka käyttö täytyisi saada työnantajille houkuttelevammaksi”, Jouni Kaukonen kirjoitti *Invaviestin* pääkirjoituksessa.

YK:n kestävä kehityksen verkoston julkaiseman Maailman onnellisuusraportin mukaan Suomi on nimetty maailman onnellisimmaksi maaksi kahdeksan kertaa, viimeksi vuonna 2025. Tutkimuksessa mitataan elämään tyytyväisyyttä, jota edistävät terveys, taloudellinen turvallisuus, sosiaalinen tuki ja yhteisöllisyys. Sairaudet, varattomuus ja turvattomuus taas heikentävät tyytyväisyyttä. Ikäsyrjintä ja yksinäisyys voivat puolestaan johtaa syrjäytymiseen.

Suomessa keskeisimpiä eläkepoliittisia tavoitteita on vuosien saatossa ollut eläkeläisköyhyyden poistaminen. Köyhyysrajan alapuolella oli vuoden 2022 lopussa yli 730000 henkilöä. Köyhyyden nujertamiseksi on tehtävä toimenpiteitä, joilla ongelma saadaan poistettua. Erityisesti taloudellisesti vaikeina aikoina on huolehdittava kaikkein heikoimmassa asemassa olevista.

Elämän laatua voidaan edistää varmistamalla kohtuullinen toimeentulo ja riittävät, helposti saavutettavissa olevat palvelut. Olemme pitkäikäisempiä kuin edelliset sukupolvet, joten palvelujakin tarvitaan pidempään. Kysymys on yhteiskunnan toimivuudesta.

YKSINÄISYYS

Yksinäisyys on ikävä tunnetila ja kokemus. Yksinäisyys ei tarkoita vain yksin asumista, vaan ihminen voi tuntea toisten joukossakin jäävänsä ulkopuoliseksi ja kokea yksinäisyyden tunnetta. Varmasti jokainen on joskus elämänsä aikana tuntenut itsensä yksinäiseksi. Tutkimuksen mukaan kaksitoista prosenttia vanhuksista koki itsensä yksinäiseksi. On kuitenkin ihmisiä, jotka viihtyvät omissa oloissaan tuntematta yksinäisyyttä.

Sosiaalinen yksinäisyys johtuu vähistä vuorovaikutus- ja ystävyysuhteista, fyysinen yksinäisyys läheisyyden puutteesta. Persoonalliset piirteet, kuten arkuus, voi olla syy yksinäisyyteen. Yksinäisyyden tunnetta aiheuttaa useasti joku elämänmuutos: puolison menetys, ero, sairaus...

Yksinäisyys myös sairastuttaa. Se voi aiheuttaa alakuloa, masennusta, unettomuutta, muistiongelmia ja pelkotiloja.

Paras lääke yksinäisyyden ehkäisyyn on toinen ihminen. Jokaisella pitäisi olla ainakin yksi uskollinen ystävä, jolle voi kertoa kaikki ilonsa ja surunsa. Avun pyytäminen ja auttaminen ovat hyviä keinoja sosiaalisen turvaverkoston rakentamiseksi.

Yhdistykset ovat sykkivä sydän, joissa tehdään paikallista kenttätöitä. Ne tarjoavat sosiaalista kanssakäymistä ja toinen toisista huolehtimista, yhdessäoloa, läheisyyttä, turvallisuutta ja mahdollisuuden hankkia uusia ihmissuhteita.

VAPAAEHTOISTYÖ

Vapaaehtoistyö on yhteiskuntamme voimavara. Järjestöt tekevät korvaamatonta työtä ihmisten hyvinvoinnin ja hyvän elämän eteen. Työn taloudellinen ja inhimillinen arvo on mittaamaton. Monien toimijoiden yhteistyössä edistämä hyvinvointi tuottaa yhteiskunnalle paljon hyvää.

”Kansalaisaktiivisuutta on ollut aina. Kansalaisaktiivisuutta on myös toiminta vammaisjärjestöissä. Autetaan apua tarvitsevia, puolustetaan luontoa ja elämää tai tapellaan omista oikeuksista. Parinkymmenen vuoden tuntemuksella voin vakuuttaa väen tekevän työtä sydämellään. Vapaaehtoistyötä arvostetaan puheissa – miten lie käytännössä”, Pekka kirjoitti *Invaviestissä*. Eläköön vapaaehtoistyö!

Ajatukseen hyvinvointiyhteiskunnasta on kuulunut niiden ihmisten arvostaminen, jotka ovat kantaneet kortensa kekoon yhteisen hyvän eteen. He ovat juuri niitä naisia ja miehiä, jotka tästä työstä ansaitsevat tulla huomioiduiksi. Arvostus täytyy antaa niille, joille se kuuluu muutenkin kuin juhlapuheina ja kurjina päätöksinä.

Vuosi 2011 oli Euroopan unionin vapaaehtoistoiminnan teemavuosi. Tavoitteena oli nostaa esiin tämän työn merkitys ja kiittää vapaaehtoistyöntekijöitä. Invalidiliitto myönsi auttavan käden symbolin tunnustukseksi vapaaehtoistyöstä yhdistyksen jäsen Toini Rissaselle.

Eeva Pitkänen sai vuonna 2016 Invalidiliitosta kultaisen plakaatin ja rintamerkin toiminnastaan vammaisten ihmisten tilanteen edistämiseksi.

Tekemisen meininkiä

Vantaan Invalidien jäsentapahtumissa on aina tarjolla maistuvia kotitekoisia voisilmäpullia, joista on kiittäminen yhdistyksen ahkeria leipojia. Naiset kokoontuvat pari kertaa vuodessa ja pyörittelevät pakastukseen kerralla noin 250 pullaa.

Markkulan pihapiiriin kunnossapito kuuluu talonmiesten tehtäviin. Kesäisin riittää nurmikon leikkaamista ja muita pihatöitä sekä kiinteistön huoltoa. Parkkipaikka ja kulkuväylät aurataan talvisin, mutta toisinaan talonmiesten on tartuttava myös lumilapioon ja kolaan.

Syksyllä 2013 Jouni Kaukonen suunnitteli avustuspyyntökirjeen koskien tavaralahjoituksia ja mainostilan myyntiä *Invaviestissä*. Hallituksen jäsenistä koottiin avustuspyyntötoimikunta. Kirjettä muokattiin tilintarkastajien ja poliisilaitoksen ohjeiden mukaan ja se tarkastettiin Invalidiliitossa. Kirjeeseen lisättiin:

”Tukijoilla on mahdollisuus vuokrata yhdistyksen suosittuja esteettömiä Markkulan toimi- ja saunatiloja suojellussa kartanomiljöössä Tikkurilassa perhejuhliin ja kokouksiin edulliseen hintaan.”

Kirje päätettiin ottaa käyttöön, kotisivujen päivityksen jälkeen ja kun oli ensin mietitty ja otettu yhteyksiä kohdeyrityksiin ja yhteistyökumppaneihin.

Työryhmän organisoimassa vuoden 2015 pihatapahtumassa pelattiin pelejä, koeajettiin matkamopoa, paistettiin muurinpohjalettuja, kahviteltiin ja kuunneltiin runonlausuntaa. Länsi-Vantaan osasto esitti lettujenpaistolaulun ja Askartelu- ja Kuvataidekerho olivat järjestäneet töistään näyttelyn.

Äitienpäiväkahveille suunniteltiin ostaa kakut, sekä ruusut jaettaviksi. Ohjelma muodostuisi yksinlaulusta, oboen soitosta ja runonlausunnasta.

NAISTEN KULTTUURIPÄIVÄ

Vantaan, Espoon ja Helsingin invalidiyhdistysten järjestämä naisten kulttuuripäivä alkoi aamupalalla, jumppatuokiolla ja toinen toisiinsa tutustumalla. Päivää siivittivät huilu- ja kuoromusiikki, tenori Pertti Lehdon laulut, runonlausunta ja luento ”hyvän päiväkirjasta” sekä tietenkin maittava lounas ja mieluisa kahvihetki. Viimeisenä kuultiin ”Merry Ladiesin” ikivihreitä ”harmoonisia elämyksiä”

*Kunpa uskaltaisimme raottaa
ystävyyden ovea,
ja antaa aurinkon säteiden tulvia
sydämiimme.
Uskaltaisimme ottaa vastaan sen
lämmön
ja jakaa sitä eteenpäin.
Valaa uskoa, toivoa ja valoaikin
toisillemme
tai sitä tarvitseville.
Yrittää tehdä siten toistemme
elämästä
helpompaa ja vahvempaaakin.
Uskalla elää tässä ja nyt.
Ole onnellinen joka päivä edes
pieni hetki.*

Rune Menna

AUNE MENNAN VANIN-MUISTOJA

”Liityttyäni Vantaan Invalidien yhdistykseen 1970-luvulla ensimmäinen kosketukseni yhdistyksen jäseniin tapahtui yhdistyksen järjestämässä joulujuhlissa. Huomasin, että jäsenet olivat tosi mukavia, ja itse vammaisena tunsin tulevani ”kotiin”.

Ensimmäinen toiminta, johon menin mukaan, oli lentopallon pelaaminen. Siihen aikaan pelattiin vielä ihan normaalia ns. seisomalentopalloa. Melko pian kuitenkin yhdistyksemme jäsen Esa Tiainen vei meidät tutustumaan sotainvalidien pelaamaan istumalentopalloon, ja sillä tiellä olen vieläkin. Vaikka olen jo täyttänyt 80 vuotta, niin silti pystyn käymään harjoituksissa. Olen sanonutkin, että tykkään siitä kuin ”hullu puurosta”.

Yhdistyksemme naisjoukkue pelasi myös SM-sarjassa, jossa olin mukana. Yhtenä vuotena voitimme kisan ja tietenkin

saimme kultamitalit kaulaamme. Kotkaturnaukseen osallistuimme vuosittain. Viimeisestä istumalentopalloturnauksetamme on nyt jo kymmenisen vuotta. Kun väki vanhenee, eikä uusia ole saatu mukaan tarpeeksi, on kilpailutoiminta luonnollisesti loppunut.

Yhdistyksessä oli paljon liikunnasta ja urheilusta kiinnostuneita jäseniä varsinkin 1970–1990 luvuilla. Olin itsekkin mukana monilla hienoilla kilpailureissuilla, jotka tehtiin joko bussilla tai kimppekyydein. Talvella osallistuin hiihtokilpailuihin. Kesälajeina siihen aikaan minun vamma-luokassani olivat kuntopallon työntö ja keihään tarkkuusheitto, joissa menestyin melko mukavasti. Osallistuin myös 4 x 100 m juoksun viestikilpailuun Oulussa. Ensin oli juoksuvuorossa nainen ja kolme viimeistä osuutta juoksivat miehet.

Liikunnasta kiinnostuneena minut valittiin urheilutoimikuntaan, jossa toimin sihteerinä.

Kun yhdistyksessä alkoi kuvataidekerho, ilmoittauduin mukaan, vaikka ajattelin, ettei minusta taida olla kuitenkaan taiteilemaan. Ihmeellisesti kuitenkin kehityin siinä ja vetäjämme kannustamana sain ihan kelpo tauluja aikaan. Voitin jopa ainakin kerran pihatapahtuman yhteydessä pidetyn näyttelyn parhaasta taulusta.

Jossakin vaiheessa minua pyydettiin Hengellisen piirin vetäjäksi ja vedinkin sitä 11 vuotta.

Hallituksessa olin useampaan otteeseen ja mukana monissa tapahtumien järjestelyissä, kuten juhlatoimikunnassa ja pihatapahtumaryhmässä.

Olen saanut yhdistystoiminnasta ja yleensä vapaaehtoistoiminnasta voimaa ja iloa arkeeni. Vammaisena ihmisenä itsetuntoni on kohentunut ja olen tuntenut itseni tasavertaiseksi toisiin ihmisiin verrattuna. Monista yhdistyksen jäsenistä on

tullut oikein hyviä ystäviä. Se on mielestäni suuri rikkaus, kun siinä samalla saa vertaistukea muilta vammaisilta.

Vuoden 2024 syksyllä yhdistyksessä alkoi tuolijumppa, jota olen vetänyt mielelläni. Toivoisin, että jäsenet tulisivat joukolla mukaan, sillä pienikin liikunta auttaa meitä voimaan paremmin. Tuolijumppaan voi tulla ihan matalankynnyksen periaatteella. Tervetuloa!

Toivoisin, että monet ihmiset löytäisivät yhdistyksemme ja että uudet tulijat otetaan edelleenkin oikein hyvin vastaan.

Aune Menna

Vasemmalta: Laina Tuomainen, Liisa Mäkelä, Kirsti Hämäläinen, Taina Mustonen, Inkeri Angelin, Aino Viitala ja Aune Menna.

”STAHANOVIN TIPU”

Vantaan Invalidit ry:n ahertajapalkinto ”Stahanovin tipu” on kiertänyt vuodesta 1985. Se annetaan vuorovuosin miehelle ja naiselle. Jakoa on rajoitettu siten, että istuvan johtokunnan jäsen ei voi sitä saada.

Ahertaja	urheilija	liikkuja
1995	Kari Ovaskainen	
1996 Matti Erilampi	Mika Markkanen	Pirkko Rantanen
1997 Aino Viitala		
1998 Åke Sogster		Senni Jaatinen
1999 Elsa Kettunen	Liisa Mäkelä	Pekka Suutarinen
2000 Matti Uljas	Kari Ovaskainen	Toini Rissanen
2001 Erkki Pulkkinen	Liisa Mäkelä	Jouni Lumme
2002 Helge Malmström	Liisa Mäkelä	Ritva Sirén
2003 Toini Rissanen	Liisa Mäkelä	Martta Rajala
2004 Bjarne Sundqvist	Reijo Sirén	Jussi Rajakangas
2005 Ritva Sirén	Reijo Sirén	Pekka Häyhä
2006 Toivo Myyry	Jouko Lumme	Anne Sorvali
2007 Anne Sorvali	Arvo Uusitalo	Veikko Vuorinen
2008 Pentti Viinikainen	Jouko Lumme	Pirkko Schroderus
2009 Judith Sundqvist	Jouko Lumme	Ilmari Hara
2010 Veikko Vanharanta		
2011 Ulla Tapaninen	Jouko Lumme	Esa Tiainen
2012 Kalevi Mäkelä	Jouko Lumme	Raija Hynninen
2013 Sirkka-Liisa Rimpilä		Pentti Viinikainen
2014		
2015 Sirkka Dahlman		Aune Menna
2016 Hannu Kervinen	Jouko Lumme	Liisa Mäkelä
2017 Minna Tervo		
2018 Ero Dahlman	Jouko Lumme	Liisa Mäkelä

KERHOJEN KATSAUKSET 2014

Tiistaikerho

”Tiistaikerho kokoontui kerran kuukaudessa joka kuukauden ensimmäisenä tiistaina koko kevätkauden ja joka kuukauden toisena tiistaina koko syyskauden. Tammi- ja helmikuussa pelattiin bingoa samoin kuin syyskuun jäsenillassa. Helmi- ja marraskuussa pelattiin lautapelejä. Maalis-, huhti- ja syyskuussa oli ohjelmassa yhteislaulua. Toukokuussa oli levyraati. Joulukuussa vietettiin pikkujoulujuhlaa kauneimpien joululaulujen merkeissä.”

Käy lämmin henkäys talvisäässä...

Joulujuhlaa vuonna 2013 vietettiin riemullisessa ja iloisessa hengessä. Puheenjohtaja Eeva Pitkäsen kiitospuheen jälkeen runsas, omatoiminen ohjelma jatkui oboen soitolla, runonlausunnalla ja joulunäytelmällä ”Kuningas Herodes olen minä...” Tiernapoikien joukossa ei vain ollut yhtään poikaa. Eeva Pitkänen esitti runomuodossa ”Kynttiläilta”-kuvaelman lausuen: ”Juuri nyt olevasi tunne, sillä ensi joulusta et tiedä.”

Huomionosoitusten, joulupuuron ja torttukahvien sekä arpa-jaisten jälkeen Ulla Tapaninen lausui kelttiläisen rukouksen ja Tuulikki Lahti Lauri Pohjanpään runon ”Syksy”, jossa kaksi vanhaa varista, nuokkuu aatoksissaan aidalla.

”Runosta jo miltei löysi itsensä, varsinkin tänä lumettomana jouluna”, Jouni Kaukonen tuumasi.

Joulutunnelmaa Markkulassa.

Askartelutoimikunta

”Toimintavuoden päätapahtumat olivat kevätmyyjäiset, pihatahtuman myyjäiset sekä joulumyyjäiset. Askartelukerho kokoontui säännöllisesti torstaisin Markkulassa, ja osanotto on ollut runsasta, useimmiten parikymmentä jäsentä.”

Askartelukerhon taidonnäytteitä.

ATK-kerho

”ATK:n saloja oli selvittämässä keskimäärin neljä ihmetelijää/tapaaminen. Kerhoilloissa käytiin läpi kaikkea mahdollista teknistä asiaa, mitä kunkin mieleen tuli. Katsottiin mm. miten kuvakirjoja tehdään, nettiä käytetään, miten kopioidaan kuvia kamerasta tietokoneeseen ja tehdään toimivia exel-taulukkoja, miten käytetään Wordin ominaisuuksia yms. Netissä tutustuttiin lukuisiin ohjeisiin ja sivustoihin.

Kerhon vetäjä toteutti Vantaan Invalidit ry:lle uudet nettisivustot osoitteessa www.vantaaninvalidit.fi. Ne toteutettiin Yhdistysavaintyökaluilla. Sivustoa täydennetään jatkuvasti kertomaan kerhojen toiminnasta ja mielenkiintoisista tapahtumista. Sivuston tekemistä ja ylläpitoa on esitelty kerhon kokouksissa. Kerho on toteuttanut koulutustilaisuuksia yhdessä Helsingin Invalidien Yhdistyksen kanssa. Aiheina on ollut mm. Sosiaalinen Media.”

Hengellinen piiri

”Piiri kokoontui Markkulassa kuukauden viimeisenä keskiviikkona kevät- ja syyskaudella yhteensä yhdeksän kertaa. Osallistujamäärä oli keskimäärin 15 henkeä/kokoontuminen. Mukana oli seurakuntien edustaja pääasiassa Tikkurilan seurakunnasta, mutta myös Rekolan seurakunnasta vieraili pastori ja Korsosta kirkkoherra Pirkko Yrjölä, joka on vuosien varrella ollut usein mukana piirissä ja retkillämme ollessaan työssä Tikkurilan seurakunnassa. He pitivät aina hartauden ja lauloimme yhdessä virsiä. Helmikuussa isännöimme jäsenillan, johon saimme vieraaksi Tikkurilan seurakunnasta diakoni Sanna Tuusan. Hän kertoi seurakunnan diakonitoiminnasta ja soitti myös huilua. Marraskuussa vietimme pikkujoulua Markkulassa.

Söimme riisipuuroa rusinasopan kanssa ja päälle joimme torttukahvit. Pastori Jaakko Hyttinen piti hartauden ja lauloimme joululauluja.”

Kuvataidekerho

Kuvataidekerho käynnistyi vuonna 2012 kuvataiteilija Lasse Marttisen säätiön tuella. Taiteilija lahjoitti säätiölle 300 teostaan. Niitä on myös useissa taidemuseoissa. Kuvataidekerhoa ohjasi Lasse Marttisen tytär Minna Marttinen vuoteen 2018 asti. Kuvataidekerhossa kävi myös huomionkipeä nelijalkainen ystävä, avustajakoiraoppilas Martti, joka oli saamassa virallisen avustajakoiratittelin.

”Toiminta antaa aktiivisuutta ja sosiaalisuutta ja tarkoitusta elämälle. Siitä on itsellenikin tullut varsinainen terapiamuoto”, Minna sanoo.

Kerho toimii vapaamuotoisesti. Jokainen saa tehdä omien mieltymystensä mukaan, mitä kulloinkin haluaa. Kerhossa kannustetaan invalideja kokeilemaan uusia tekniikoita ja hakemaan omaa tyyliä. Vapaamuotoisuus ja kiireettömyys on saanut paljon kiitosta. Ohjeita, näkökulmia ja tarvikkeita saa ohjaajalta. Kerhomaksulla kustannetaan materiaalit ja ohjaajalle maksetaan muodollinen korvaus.

Kevätkaudella 2014 taidekerho teki kaksi taidenäyttelyretkeä: Sinebrychoffin museoon, jossa oli monipuolisesti esillä vanhoja eurooppalaisia taideteoksia. Taiteilija Pekka Halosen Tuusulanjärven rannalla sijaitsevassa ateljeetalossa nähtiin perusnäyttely ja yksityisiltä omistajilta lainattuja maalauksia.

Yhdistyksen kesäpäiville koottiin toimintakauden teoksista näyttely, jossa äänestettiin paras teos. Kilpailun voitti Aune Menna punatulkkuaiheisella akvarellillaan.

Kesän jälkeen koettiin jälleennäkemisen riemua, kun taidekerholaiset saivat kutsun Minna Marttisen upeista, koskettavista teoksista koottuun ”Hiljainen kipu” -taidenäyttelyyn, joka avattiin Galleria Kioski Cafe:ssa Hakaniemessä.

Vuonna 2015 yhdistyksen perinteisen pihatapahtuman yhteydessä Markkulan saunaan järjestettiin kuvataidekerhon näyttely. Näytteillä oli yli 30 kerholaisten maalausta. Kävijät pisteyttivät teoksia. Suosikkitaulunsa valitsi kolmisenkymmentä henkilöä. Voittajateoksen oli maalannut Arja Herttuainen.

Vuoden 2018 syksyllä kerhoa alkoi vetää vain ajoittain Paula Nordfors. Ennen kerhotoiminnan loppumista keväällä 2019 ehdittiin kuitenkin pitää Paulan johdolla näyttely vuosien varrella tehdyistä tauluista Peijaksen sairaalassa.

Aune Menna: *Punatulkut*

Vantaalla 16.1-2015

URHEILUTOIMIKUNTA

Toimintakertomus

Vuosi
2014

Osallistuimme
6 - kausenkin kilpailuun

Vuosi on mennyt urheilun parissa hyvin ja rattaistasesti. Olemme käyneet harjoituksissa istumalentopallossa ja Bocciaassa, olemme viettäneet toimikunnankokouksia. Vuoden aikana käyneet SM-henkilökohteisissa Boccian kilpailussa, sekä miesten ja naisten parikilpailussa. Naisten parikilpailussa on tullut menestystä hopeasijajia miesten myös. Vuoden lopussa olemme jakaneet yhdistyksen jäsenille vuoden urheilija palkinnon ja vuodenliikkujan palkinnon. Hyvää urheilomenestystä uudelle vuodelle, 2015

Toimikunnan jäsenet

Aune Menna
Liisa Mäkelä
Sirkka DAHLMAN
Eero DAHLMAN

Vantaan Invalidien istumalentopallon naisjoukkue osallistui vuonna 2013 kansainväliseen Kotka-turnaukseen, josta voitti pronssimitalin. Naisten mielestä tärkeintä ei ole kilpailu, vaan viikoittainen harjoittelu. Yhdessä liikkuminen on antoisaa niin fyysisesti kuin henkisesti

Tarkkuuskävelyssä syksyllä 2016 kokeiltiin, pystytäänkö kävelemään kaksi kierrosta Markkulan ympäristön kävelyreittiä tarkasti samaa tahtia. Tulokset:

1	Aune Menna	6 sek
2	Pentti Viinikainen	9 sek
3	Eero Dahlman	10 sek
4	Ritva Siren ja Kalevi Mäkelä	17 sek

Nahkapalloille kyytiä

Sirkka Dahlman ja Raija Hynninen heittivät nahkapalloilla naisten SM-paribocciaakisassa vuonna 2015 pronssimitalin.

Jouko Lumme on tuonut 2010-luvulla boccian SM-kisoista ”kotiin” kasan kaikenvärisiä mitaleja ja lukuisia sijoituksia. Vuonna 2018 Lumme voitti Färsearilla pidetyissä ulkokenttien pohjoismaiden (PM) -kilpailujen henkilökohtaisessa kisassa pronssia ja joukkuepelissä kultaa. Suomesta kisaan osallistui kymmenen pelaajan joukkue, joka saavutti kuusi kultaa, yhden hopean ja kaksi pronssia. Mitalikahvit juotiin Markkulassa.

Yhdistyksen jäsenten välisen pihabocciaikisan 2018 tulokset:

Sija	Nimi	Pisteet
1	Liisa Mäkelä	12
2	Sirkka Dahlman	8
3	Ilmari Hara	8
4	Pentti Viinikainen	6
5	Jouko Lumme	6
6	Raija Hynninen	6
7	Eero Dahlman	6
8	Kalevi Mäkelä	4

Helsingin Invalidien 80-vuotisturnaus pelattiin kahdella parilla: Sirkka Dahlman ja Raija Hynninen sekä Ilmari Hara ja Pentti Viinikainen. Jouko Lumme ylsi Helsingin Eero Oikarisen kanssa sijalle kolme. Vuonna 2019 hän sai henkilökohtaisen voiton SM-kisassa. Lumme osallistui voitokkaasti PM-karsintoihin ja sai paikan maajoukkueessa. Hämeenlinnan kaupunkiturnaukseen osallistui kaksi joukkuetta, toinen toi voiton kotiin.

Jouko Lumme

Vantaan Invalidien jäsen Jouko Lumme alkoi harjoitella boccia-peliä pari kertaa viikossa Markkulassa ja Kuusikon koululla Reijo Sirénin ohjauksessa vuonna 1997. Saatuaan ”kipinän” pelaamiseen hänestä tuli vannoutunut lajin harrastaja.

Suomen mestaruuksia ja muita mitalisijoja sateli niin kesäkuin talvikisoissa ja yhdistyksen omissa peleissä. Vuonna 2012 Lumme pelasi Pohjoismaiden joukkuekilpailussa Reykjavikissa voittoisassa Suomen joukkueessa ja sai kultamitalin kaulaansa.

Lumme on todennut, että kaikki harrastus maksaa, mutta yhdistyksen urheilutoimikunta on varojensa mukaan pyrkinyt tukemaan urheilijaa. Vantaan kaupunki on puolestaan avustanut kuljetuksessa harjoituspaikoille.

Harrastuksen myötä tuli paljon tuttuja. ”Samat pelaajat ovat aina matkoilla mukana, mutta kavereita on mukava nähdä.”

Länsi-Vantaan jaosto

”Jaosto kokoontui yhdeksän kertaa. Vuosi aloitettiin keskustelulla ja suunnittelulla vuoden ohjelmasta. Viitenä kerhopäivän meillä oli vieraana asiantuntija, joiden opit menivät perille hyvään maaperään. Meillä kävi Oriflamen edustaja neuvomassa ihonhoidon saloja. Mehiläishoitajilta saimme paljon uutta tietoa hunajasta ja sen käytöstä. Party lite kynttilät tulivat tutuiksi. Ja meille niin rakas pastori Raimo Lampinen vieraili kevät ja syksy kausilla. Marraskuussa jaosto järjesti jäsenillan, jonka teemana oli kodin turvallisuus. Siitä meille oli kertomassa PSG-turva Oy:n edustaja. Juhlittiin syntymäpäiviä ja nautittiin toistemme seurasta. Se jos mikä on vertaistuke parhaimmillaan.”

Länsi-Vantaan jaoston väkeä juhlistamassa 100-vuotista Suomea. Vasemmalta: Eeva Yrjänäinen, Leena Autere, Ritva Pitkänen, Pirjo Autio-Sjögren, Liisa Nyman, Reetta Malinen, Jouko Lähimäki, Leena Lähimäki, Leena Halenius. Takana vasemmalta: Marjatta Rönneberg, Tuula Paasonen, Ulla Tapaninen ja Hannu Väistö.

Matkailu- ja retkeilytoimikunta

”Toimintavuoden aikana kokoonnuttiin tarvittaessa. Yhteydenpito tapahtui pääsääntöisesti puhelimitse ja sähköpostilla. Päätapaukset olivat, huhtikuussa käynti Vantaan Teatterissa katsomassa Pekka Heikkisen mainiota monologia ”Näillä mennään” ja kesäkuussa oli jo perinteiseksi muodostunut päiväretki. Nyt vierailun kohteena olivat Siuntion kylpylä sekä sieltä opastettu matka Mustion linnaan kautta Fiskarsin ruukkikylään. Toimikunnan jäsenet osallistuivat ahkerasti myös muuhun yhdistyksen toimintaan.”

Matkailu avartaa

Matkailun iloja ovat harmaasta arkipäivästä irtautuminen, uusien maisemien ja kiinnostavien paikkojen näkeminen sekä asioiden kokeminen. Kotimaan retkiltä sekä Euroopan turuilta ja toreilta tai naapurimaan kehoa ja mieltä hellivistä kylpylöistä palataan virkistynein mielin, paljon uutta nähneenä ja oppineena.

Matkojen antiin sisältyvä kulttuuri monissa muodoissa sekä teatteri- ja konserttimatkat antavat hyvää mieltä ja lisää voimia. Yhdessä koetut matkat luovat yhteenkuuluvuuden tunnetta ja me-henkeä.

Syksyinen retki Pärnuun

Pieni ryhmä Vantaan Invalidit ry:n jäseniä kokoontui Länsi-satamaan odottelemaan pääsyä Finlandia-laivan uumeniin ja herkuista notkuvan päivällispöydän ääreen. Perille päästyä olikin jo pimeää ja aika vetäytyä hytteihin yöpuulle.

Myrsky yltyi yöllä, mutta aamulla, ennen ihania hoitoja, oli käytävä katsomassa hiekkarantaa ja tyrskyävää merta. Pärnun kaupunki on ihastuttava vanhoine mutta hyvin hoidettuine taloineen sekä pikku putiikkeineen, kahviloineen ja kukkineen, joten mielenkiintoista katsomista riitti.

Illat kuuluivat rattoisasti Skip Boa ja muitakin pelejä pelaten. Nautinnolliselta matkalta palattiin viikon päästä kotiin virkeinä, hyvin hierottuina ja hyvin syöneinä. Harmiksi vain housun nappi ei tahtonut mennä kiinni.

Viron kylpyläkaupunki Pärnun näkymiä.

Naistoimikunta ja Naisryhmä

”Naisryhmän vuosi alkoi tammikuussa jakamalla kuulumisia ja katsastamalla kevään ohjelmaa. Helmikuussa Minna ohjasi ystävänpäiväaskartelua. Päälylystimmme dyroksydämiä silkki-paperein ja muin koristein. Sydämet laitettiin grillitikkuihin tai nauhaan roikkumaan koristeeksi. Askartelimme ystävänpäivä-kortteja. Maaliskuussa oli pelipäivä ja naisryhmän järjestämä jäsenilta, jossa oli vierailijat Hoivapalvelu Viventistä kertomassa palveluistaan. Huhtikuussa Invalidiliiton naistyöryhmän sihteeri Pirkko Justanderin aihe oli: sydän, sielu ja kyyneleet. Kevätkausi lopetettiin toukokuussa. Syyskausi alkoi syyskuussa Markkulan pihalla grillipäivällä. Lokakuussa tanssiohjaaja Kirsi Voutilainen ohjasi elinvoimallista tanssia kaikenkuntoisille naisille Markkulassa. Marraskuussa Aleksander Philipp ohjasi korukurssin. Joulukuussa vietettiin pikkujoulua Markkulassa.”

”Naisryhmän kerhotapaamista Markkulassa vuonna 2014 vietettiin tanssin merkeissä. Vetäjä Kirsi Voutilainen sanoi tanssin sopivan kaiken kuntoisille ihmisille. Tanssia voi seisten tai istuen jopa pyörätuolissa. Tarkoituksena on saavuttaa luonnollinen ja tasapainoinen ilon, harmonian ja rauhan tila sekä kokea universaalisen rakkauden herääminen ja parantaa hyvinvointia jokapäiväisessä elämässä. Tapahtuma sisälsi erilaisia teemoja. Se oli hikinen ja melko rankka, mutta jokainen sai tanssia vapaasti oman kuntonsa mukaan.

Naisryhmän ja Miesten jutun kevätkauden lopettajaiset vuonna 2015 oli tiivistunnelmainen tapahtuma Helsingissä Taidekahvila Fleuristessa. Paikalla olleet saivat nauttia kahvilan omatekoisista ranskalaistyylyisistä leivonnaisista ja maalauksista, joita taiteilija itse esitteli ja kertoi niiden aiheista.”

Minna Tervo

”Olen liittynyt Vantaan Invalideihin syksyllä 2004 jäätyäni työkyvyttömyyseläkkeelle. Tuttavani, pitkäaikainen yhdistyksen jäsen Eeva Pitkänen houkutteli minut jäseneksi, kun tiesi, että tykkään askartelusta. Niinpä aloin toimia Vantaan Invalidien askartelukerhossa.

Naistenryhmä/Naistenpiiri

Vantaan Invalideissa perustettiin naistoimikunta vuonna 2008. Samaan aikaan aloitettiin myös naisryhmätoiminta ensin yhdistyksen työikäisille (25–55-vuotiaille) vammaisille naisille. Olin perustamassa Vantaan Invalidien naistoimintaa ja siitä lähtien olen ollut näissä tehtävissä. Toimin naistoimikunnan vastaavana ja ryhmänvetäjänä. Sain houkutelua ystäväni Riitta Seppäsen vuonna 2008 Vantaan Invalidien jäseneksi, ja hän on

ollut apunani naisryhmässä auttaen kahvinkeitossa sekä kerho-ohjelman suunnittelussa ja toteutuksessa.

Vertaisryhmässä keskustellaan ja tehdään kaikkea mukavaa yhdessä: askarrellaan ja tehdään retkiä erilaisiin paikkoihin. Muun muassa Porvoon kesäretket, eri museovierailut ja yhteisruokailut eri ravintoloissa piristävät joukkoamme. Vuonna 2012 naisryhmään alettiin ottaa mukaan kaikenikäisiä yhdistyksemme naisjäseniä. Ryhmä kokoontui säännöllisesti kerran kuukaudessa vuoteen 2019 saakka. Korona-aikana olimme tauolla. Huhtikuussa 2024 järjestettiin naistenpäivä Markkulassa ja saman vuoden syyskuussa Etelä-Suomen Invalidien yhteinen naisten hyvinvointipäivä niin ikään Markkulassa. Syksyllä 2024 suunniteltiin yhdessä naistenpiirin jatkoa seuraavalle vuodelle. Vuoden 2025 alusta Naistenryhmä muutti nimensä Naistenpiiriksi. Olemme kokoontuneet Markkulassa siitä lähtien joka toinen kuukausi. Askartelemme sekä teemme ruoka- ja muita retkiä. Naistenpiiri jatkaa toimintaansa joka toinen kuukausi ja minä jatkan sen vetämistä.

Hengellinen piiri

Vantaan Invalidien Hengellinen piiri on perustettu jo vuonna 1990 Laina Tuomaisen johdolla. Piirin vetäjät ovat vaihtuneet vuosien varrella. Pitkäaikainen jäsen Aune Menna veti aikaisemmin Hengellistä piiriä Markkulassa kerran kuukaudessa. Loppuvuonna 2022 Aune kysyi minulta, että voisinko minä jatkaa vetäjänä vuoden 2023 alusta alkaen? Suostuin tehtävään mielelläni ja aloitin silloin. Hengellinen piiri kokoontuu kerran kuukaudessa Markkulassa. Piirissä vieraillee pääsääntöisesti Tikkurilan seurakunnan pappi tai jonkun muun kristillisen tahon edustaja. Lisäksi teemme retkiä ja käymme tutustumassa muihin kirkkoihin. Toiminta jatkuu niin kuin aiemminkin, ja minä jatkan vetäjänä.”

UUSI LOGO

Vuoden 2014 alussa Vantaan Invalidit ry päätti pyytää yhdistyksen uuden logon suunnittelusta ulkopuolisen tarjouksen tai julistaa avoimen ideakilpailun. Avoin kilpailu julistettiin *Invaviestissä*. Voittajalle luvattiin sadan euron palkkio.

Käytössä olevan, Invalidiliiton logoon perustuvan logon oli suunnitellut taiteilija Risto Soinen. Sen toteutuksesta vastasi Erkki Heikkilä.

Uudessa logossa olisi esiinnyttävä tavalla tai toisella yhdistyksen nimi ja suunnittelussa otettava huomioon, että se noudattaa Vantaan Invalidien arvoja. Logoehdotuksia tuli kaikkiaan 33 kappaletta. Monet kauniit logojen aiheet ja nimet kuvastivat hyvin yhdistyksen arvoja:

- Vantaan Invalidien vankkojen käsivarsien suojassa on turvallista.
- Vantaan Invalideissa tavoitellaan yhteisiä päämääriä.
- Vantaan Invalidit siltana yhteistyölle.
- Sydämellistä yhteistyötä Vantaan Invalideissa.
- Elämän liekit ja auttavat kädet.
- Perhonen, jolta puuttuu neljäs siipi, kuvasti yhdistyksen periaatteita ja arvoja: jokainen on erityinen ja arvokas.

Yhdistyksen hallitus nimesi keskuudestaan toimikunnan valitsemaan mallin, joka voisi olla myös joku muu kuin idea-kilpailun voittanut ehdotus. Lopullisen päätöksen uudesta logosta tekisi Vantaan Invalidit ry:n vuosikokous.

Seuraavana vuonna hallitus äänesti esivaalin perusteella kolmen eniten ääniä saaneen ehdotuksen välillä. Valituksi tuli ”Elämän liekit ja auttavat kädet”. Kilpailun voittajalle maksettiin sovittu palkkio.

Jatkotoimia päätettiin käsitellä seuraavassa kokouksessa, mutta jostain syystä vanhat ideat otettiin käsittelyyn vasta vuonna 2018, kun Invalidiliiton logoon perustuvaa logoa ei voinut enää käyttää.

Uudessa, epävirallisessa äänestyksessä kukin valitsija ehdotti kolmea parasta logoa. Seuraavaksi kaikista mukana olevista jokainen valitsija nimesi kaksi parasta ja seuraavalla kierroksella mielestään parhaan

Jotta invalidi-sana ei tulisi tarpeettomasti esille, hallitus päätti keskustelun jälkeen yksimielisesti, että Vantaan Invalidit ry:n uuden logon yhteydessä ja muissa tarkoituksenmukaisissa yhteyksissä yhdistyksen nimilyhenteenä käytetään kirjaimia VANIN. Lopullinen valintapäätös jätettiin yhdistyksen kevätkokoukselle. Valituksi tuli logo ”Vantaan Invalidien vankkojen käsivarsien suojassa on turvallista”.

Laurean opiskelijat, jotka haastattelivat yhdistyksen jäseniä ja testasivat järjestelmiä ”Tekno-hankkeen” nimissä, tarjosivat apuaan logon työstämisessä ja rekisteröinnissä. Lopulta logo päätettiin teettää Laurean ammattikoulun opiskelijoilla oppilastyönä. Uusi logo oli ensimmäistä kertaa *Invaviestin* numerossa 4/2019.

Eeva Pitkänen
Vuosikymmenten sydän Vantaan Invalideissa.

”Olen Eeva Pitkänen, Vantaan Invalidien entinen puheenjohtaja vuosilta 2009–2019 ja 2022–2024. Synnyin Pudasjärvellä suuren perheen keskimmäiseksi lapseksi. Kuusivuotiaana sairastuin polioon, mikä ohjasi elämäni kulkua ja toi minut osaksi vammaisyhteisöä. Vartuttuani muutin Helsinkiin invalidien ammattikouluun, jossa sain ensimmäiset kosketukseni laajempaan vertaistukeen – koulukavereihin ja Helsingin sekä Vantaan invalideihin.

Liityin Helsingin Invalideihin vuonna 1979 ja Vantaan Invalideihin vuonna 1983, kun muutin Vantaalle. Ennen puheenjohtajakausiani toimin useita vuosia varapuheenjohtajana. Kun entinen puheenjohtaja lopetti työkeskus Visussa,

siirtyi puheenjohtajuus minulle. Valitettavasti Visun toiminta päättyi myöhemmin, kun Vantaan kaupunki lopetti sen tukemisen.

Olen ollut aktiivinen monissa kerhoissa, erityisesti askartelukerhoissa ja jatkan edelleen osassa niistä. Yhdistyksen toiminta on ollut minulle elämänmittainen sitoumus – se on tuonut täyteläisyyttä, vaihtelua ja iloa arkeen. Olen saanut yhdistyksestä elinikäisiä ystäviä, joiden kanssa olemme tehneet retkiä jopa ulkomaille asti.

Yhdistyksen vuosi rytmittyy monilla yhteisöllisillä tapahtumilla, jotka ovat olleet minulle erityisen rakkaita. Vuosittaiset joulumyyjäiset ja joulujuhlat tuovat lämpöä ja yhdessäolon iloa vuoden pimeimpään aikaan – ne ovat täynnä naurua, käsitöitä, kahvittelua ja yhteistä juhلاميeltä. Keväisin yhdistyksen pihatapahtumat herättävät yhteisön eloon: ulkoilua, musiikkia, grilliherkkuja ja iloista yhdessäoloa luonnon herätessä.

Toivon sydämestäni, että uudet jäsenet löytävät tiensä yhdistykseen, sen lämpimään yhteisöön ja monipuolisiin harrastusmahdollisuuksiin. Yhdessä on voimaa – ja ennen kaikkea hauskaa tekemistä.”

TILANNEKATSAUKSIA

Työkeskus Visun lopetettua toimintansa yhdistyksen tulot olivat vuonna 2016 Visun verran pienemmät, mutta menot pysyivät ennallaan. Myös kahvion liikevaihto laski vuoden alkupuoliskolla. Lämmitys- ja sähkökulut pysyttelivät normaalitasolla. Puhelinkulut puolestaan nousivat, joten niitä päätettiin tarkastella jatkossa kriittisesti. Melko korkeat kopiointikulut johtuivat teknisistä syistä; tulosteita laskutettiin värikopioina. *Invaviestin* jakelu- ja painatuskustannukset laskivat hiukan, samoin vakuutusmaksut.

Kaupungin yleisavustus pieni. Kuluneena vuonna ei ollut keräyksiä, mutta Invalidiliitto maksoi ”Pieni ele” -keräyksen edellisvuotisia tuloutuksia. Toimitilojen vuokraus tuotti odotusten mukaisesti. Sijoitustuotot olivat karvan verran edellisvuotta korkeammat.

Kerhotoiminta saatiin pidettyä monipuolisena. Käsityökerhon kevätmyyjäiset onnistuivat hyvin ja tuottivat 630 euroa. Matkailu- ja retkeilytoiminta oli lievästi tappiollista. Vantaan kaupungin avustus urheilutoiminnalle pieni edellisvuotisesta, mutta Boccia-kentälle päätettiin kuitenkin tilata lisää hiekkaa.

Rahoitustilanne oli ongelmallinen mutta odotusten mukainen ja edellytti seurantaa. Seuraavan vuoden aikana kustannuksia olisi leikattava tai saatava katettua uusilla avustuksilla talouden kohentamiseksi. Rahoitusta olisi löydettävä noin 20000 euroa/vuosi. Saataisiinko säästöä ”pienistä puroista”, kuten leasing-sopimusten lopettamisesta, puhelinmaksujen pienentämisestä, vartioinnista tai edullisemmasta kirjanpito-ohjelmasta?

Kaupungin yleisavustuksen lisäksi yleis- ja projektiavustuksia oli mahdollista hakea eri säätiöiltä ja RAY:ltä esimerkiksi toimitila- ja henkilöstökuluihin. Suomen Invalidien Urheilu- liiton (SIU) rahastolta oli tulossa pieni avustus boccian ja istumalentopallon pallojen hankkimiseen.

Invalidiliitolta päätettiin hakea toimintatonna liikkuvaan digiaputoimintaan ja avustusta virtuaalipelitapahtumien toteut- tamiseksi sekä minikopterilennätystapahtumiin ja videointeihin. Piha- ja laskiaistapahtumien toivottiin onnistuvan Tikkurilan aluetoimikunnan, VALA-vapaa-ajan lautakunnan tai yleis- jaoston tuella.

Invalidiliitto myönsi avustusta neljään pelitapahtumaan Virtuaalipuisto Pikselissä Vantaan Flamingossa. Minikopteri- lennätyksiin avusta ei saatu. Kun Liikkuva digiapu aloitti toiminnan, Vantaan kaupunki avusti hanketta, samoin liitto. Tukea saatiin myös pihatapahtumaan.

Yhdistyksen kehittäminen

”Yhdistyksen kehittäminen on tärkeä asia. Vain jatkuvasti kehittämällä pääsemme tämän hetken rahoituskriisistä ja jäsenkadosta eteenpäin ja varmistamme yhdistyksen selviy- tyvän SOTE-muutoksen jälkeenkin”, hallitus totesi maalisi- kuussa 2017.

”Yhdistyksen hyvä ilmapiiri on tärkeä asia. Jokaisen hallituksen jäsenen ja kerhon vetäjän on pyrittävä luomaan hyvää ilmapiiriä. Jos havaitset negatiivisia kommentteja toiminnasta ja henkilöstä, niin selvitä purnausten syyt. Tarvittaessa pyydä purnaaja keskustelemaan puheenjohtajan ja varapuheenjohtajan tai purnauksen kohteen kanssa ja pyrkimään selvittämään ongelmat”, hallitus kehotti.

Hallinnon supistamista käsittelevä kokous, johon osallistuivat myös entinen puheenjohtaja Erkki Heikkilä, toimiston henkilökunta ja Mirva Kiiveri Invalidiliitosta, järjestettiin vuoden 2017 syksyllä. Kiiverin johdolla keskusteltiin yhdistyksen perustehtävistä ja toiminnan hyvistä ja huonoista puolista. Pohdittiin, mitä tarvitaan yhdistyksen olemassaoloon, ja mitkä asiat eivät ole olennaisia toiminnan kannalta.

Talouden supistaminen puhutti. Keskusteltiin vaihtoehtoista, joilla kustannuksia voitaisiin keventää ja tuloja kasvattaa. Muisteltiin katkeraa Visusta luopumista; kaikki tiesivät sen tuomat taloudelliset ongelmat. Pitäisikö nyt luopua kahviosta säästöystyistä? Vaihtoehtoista keskusteltiin:

- Saadaanko pätevä kirjanpitäjä toimistoon palkkatuella?
- Lehden supistaminen/muuttaminen tiedotteeksi.
- Vuokratuottojen kasvattaminen kulujen kattamiseksi.
- Keräystoiminnan lisääminen.
- Vartioinnista luopuminen/vaihtoehtona kameravalvonta tai maksajana kaupunki.
- Mainonnan lisääminen, ja asiakkaiden rohkaiseminen hyvistä kokemuksista kertomiseen.

Vuoden 2018 alussa yhdistys tiedusteli mahdollisuutta avata uusi kahvio tulevasta Hyvinvointikeskuksesta. Mutta aikaa menisi ainakin pari vuotta, ennen kuin keskuksen lopullinen kohtalo selviäisi. Puheenjohtaja ehdotti Terveysaseman kahvion sulkemista tappiollisena, mutta hallitus päätti seurata tilannetta ja tehostaa markkinointia ja saada siten työpaikkaruokailijoita. Keväällä kahvion ja yhdistyksen tulokset olivat alijäämäiset. Terveysaseman kahviotoiminta lopetettiin syyskuussa 2018.

VANIN ry:n hallitus päättää myydä Elisa Oy:n 1594 osaketta vallitsevaan päivän markkinahintaan valtuutettujen henkilöiden oman harkinnan mukaisesti parhaaksi katsomallaan hinnalla ja valtuuttaa puheenjohtaja Eeva Pitkäsen ja varapuheenjohtaja Sirkka Dahlmanin hoitamaan myynnin puolestaan. Myyntitoimeksianto on voimassa tästä päivästä 21.5.2018 lukien 21 pv. Hallitus valtuuttaa edellä mainitut oman harkinnan mukaan uudelleensijoittamaan osan myynnistä saatuja rahoja. Ne varat, joita ei sijoiteta, siirretään yhdistyksen Nordean tilille käytettäväksi yhdistyksen toiminnan rahoittamiseen.

Vantaan Invalidit VANIN ry:n talous kääntyi plussan puolelle. Kiitos Elisan osakemyynnin. Seuraavan vuoden talousarviota laadittaessa päätettiin pysytellä edelleen säästölinjalla.

SUOMI 100

Vuonna 2017 Suomen itsenäisyysjulistuksesta tuli kuluneeksi sata vuotta. Juhlavuodella oli suuri merkitys kansalaisille. Itsenäisyyden merkitys korostui, ja ihmisten yhteenkuuluvuuden tunne syveni.

Itsenäisyyspäivän iltana useat kaupungit järjestivät sini-valkoisia ilotulituksia. Myös eri puolilla maailmaa kuuluisia maamerkkejä valaistiin Suomen kunniaksi. Erilaisia juhla-tapahtumia järjestettiin koko vuoden ajan.

Vantaan Invalidit ry osallistui Suomi 100-tapahtumiin kahdella taidenäyttelyllä. ”Lykkää hyvä olo liikkeelle” -tapatumalla haettiin yhdistykselle näkyvyyttä.

Jouni Kaukonen

Vantaan Invalidit ry:n jäsenlehti *Invaviestin* päätoimittaja Jouni Kaukonen liittyi jo nuorena Helsingin Invalideihin, mutta siirtyi Vantaalle saatuaan mielekästä tekemistä yhdistyksen kokoussihteerinä ja myös tiedottajana, johon oli saanut Markkinointi-instituutissa koulutuksen. Lehden päätoimittajan pesti alkoi vuonna 2001 ja kesti 15 vuotta. Hallituksen jäsenenä Jouni oli kahteen otteeseen vuosina 1999–2004 ja 2009–2016.

Järjestötyön Jouni Kaukonen aloitti 1970-luvun lopussa Vammaisyhdistysten yhteistyötoimikunnassa. Hän toimi liiton kouluttamana vapaaehtoisena vammaisneuvojana Uudenmaan alueella auttaen vammaisia tekemään hakemuksia ja valituksia erityisesti vammaispalvelulakia koskevista asioista.

”Yhdistystoiminta on ollut vapaa-ajan henkireikä sekä vaikuttamisen kanava, ja kohtalotovereiden auttaminen lähellä sydäntä”, Kaukonen summasi jäätyään Vantaan Invalideista ”eläkkeelle”.

”Kiitos Jounille erinomaisesta työskentelystä!”

JOUNIN MUISTOJA

Invaviestin entinen päätoimittaja Jouni Kaukonen muistelee vaiheitaan *Invaviestin* toimituskunnassa ja Invalidiliiton yhdistystoiminnassa:

”Tulin mukaan Invalidiliiton yhdistystoimintaan Helsingin Invalidien Yhdistyksen kautta nuorena poikana, koska yhdistyksen jäsenkirjalla sai alennusta elokuvakerho Klaffin näytöksiin. Sittemmin koetin onnea arpamyyjänä Haminan torilla Invalidiliiton hyväksi, mutta sattui olemaan helsinkiläispojalle sateinen päivä. Tämä ei kuitenkaan estänyt minua hakemasta kauppaopiston markkinointilinjalle, vaikka käytinkin liikkumiseen auton lisäksi kyynärsauvoja.

Muutettuani asumaan Diakoniasäätiö Foibeen (nykyinen Foibekartano) Vantaan Asolassa Peijaksen sairaalan tuntumassa, ehdotti silloinen Vantaan Invalidit ry:n puheenjohtaja Taisto Ojansivu 1980-luvun puolivälin paikkeilla, että voisin tulla mukaan yhdistyksen toimintaan. Näin pääsin tutustuman käytännön yhdistystoimintaan, johon olin alustavasti saanut perehdytystä pääkaupunkiseudun vammaisyhdistysten yhteistyötoimikunnassa, joka kokoontui melko säännöllisesti Espoon Kokinkylän viljamakasiinissa näkövammaisia edustaneen Raimo Lappalaisen puheenjohtajana.

Vantaan Invalidien toimitila Markkulassa sain opetella lisää pöytäkirjojen kirjoittamisesta, mitä helpotti sanelulaitteen käyttöönotto kokouksien taltioinnissa. Näin olikin mahdollista laatia varsinainen pöytäkirjaluonnos tietokoneen ääressä kotona,

vailla huolta tärkeiden asioiden unohtamisesta. Tämä ei kuitenkaan ollut ainoa yhdistystoiminnan puoli, vaan tärkeää oli myös vertaistuki monissa kerhoissa sekä osallistuminen erilaisille retkille. Vantaan Invalidien mukana rohkenin osallistua Rhodoksen-matkallekin, vaikka en aiemmin ollut matkustanut lentokoneella. Silloin olivat mukana vielä matkanjohtajina Liisa Meurman ja Elizza Skogster.

Vantaan Invalidit teki kaukomatkojen lisäksi monia retkiä kotimaassa. Eri toimikunnat ja kerhot, kuten erityisesti urheilutoimikunta, retkeili kilpailutoiminnan merkeissä. Mahdollista oli myös osallistua monipuoliseen rauhallisempaan kulttuurimatkailuun esimerkiksi puheenjohtaja Erkki Heikkilän johdolla. Kaikkeen riitti raha, vaikka taloudesta oltiin tarkkoja niin hänen kuin Kari Ovaskaisenkin aikana. Invabussi järjestyi aina tarvittaessa, ja olemme tutustuneet esim. Lohjaan ympäristöineen sekä Fiskarsin ruukkimiljööseen. Myös vuotuinen jouluateria kokosi yhdistyksen jäsenkuntaa joka vuosi lämpimällä tavalla yhteen.

Monet kerrat katson vielä nykyäänkin jutunjuurta Kustaa Vilkun Vuotuisesta ajantiedosta, jonka selailuun Erkki Heikkilä minut totutti. Syyskauden toiminnan aloitus tapahtui Urheilutoimikunnan jäsenillä lämpimine makkaroineen ja kevätkauden päätti ikimuistoinen pihatapahtuma toimitila Markkulan pihalla.”

KULJETUSPALVELUSTA

Liikenne- ja viestintäministeriön/Invalidiliiton syksyllä 2012 lähettämässä kyselyssä tiedusteltiin Vantaan alueen vammais- palvelun kuljetuspalvelujen järjestelyistä. Kunnat on lain mukaan velvoitettu määrättyihin tukiin ja palveluihin, mutta niiden saamisessa oli vaikeuksia.

Keskustellessaan yhteiskunnan korvaamista kuljetuspalveluista, päättäjät lupasivat poistaa ongelmia. Vantaan kaupunki tarkisti jokaisen asiakkaan kohdalla vaikeavammaisuuden kriteereitä sekä palvelun myöntämistä ja totesi, että tarkistamista oli lähinnä vain sosiaalisin perustein myönnettyissä tuissa. Vammaispalvelulain puitteissa tarkistamisia oli marginaalisesti. Ne käsiteltiin selvityspyynnön avulla.

Invalidiliiton aloitteen perustella Vantaan Invalidit ry lähetti Vantaan sosiaalilautakunnalle ja vammaisneuvostolle aloitteen kuljetuspalvelutilauksen puhelinmaksun poistamisesta. Useissa *Invaviestien* pääkirjoituksissa yhdistys vaati, että mahdollisuus Lähitaksin inva-auton käyttöön pidetään voimassa, ja että jokainen voi soittaa inva-auton itse.

Vantaalla uudistettiin vuonna 2021 suurta osaa Vantaan Invalidien jäsenistöä koskevat kuljetuspalvelut, mutta käytännöstä tuli liian hankala ja monimutkainen. Tuolloin olisi pitänyt kuunnella kokemusasiantuntijoita! Muutos tuli taksi- ja kaupunkikorttiin. Huonoja puolia oli muun muassa, että kuitissa ei näkynyt jäljellä olevien matkojen määrää. Toiseksi vakio- kuskin oli aina soitettava keskuksen saadakseen ajoluvan työ- ja opiskelumatkoille. Sen sijaan oli positiivista, että sama

kuljettaja saattoi hoitaa meno- ja paluukyydin. Ennen tämä oli kielletty. Muutoksesta ei kuitenkaan informoitu käyttäjiä.

”Jotain kitkaa on vammaispalvelujen ja kuljetuspalveluiden kesken. Hylkääviä päätöksiä tehdään ilman perusteluja”, puheenjohtaja Lasse J. Eva arveli.

Kun taksiuudistus tuli voimaan vuonna 2018, se ei juurikaan saavuttanut tavoitetta. Kyydeissä oli paljon ongelmia, ja taksi-palvelut menettivät luottamustaan. Kaupunki teki sopimuksen Lähitaksien kanssa.

”Porukalla käydyn pitkällisen taisteluiden tuloksena saimme pidettyä taksikeskuksemme Vantaan mallin mukaisena. Yhdessä tekemällä ja yhteen hiileen puhaltamalla voimme pitää huolta vammaisten asioista”, puheenjohtaja Eeva Pitkänen kertoi.

Vantaan Invalidien kuljetuksia olivat uudistukseen saakka hoitaneet hyvine kalustoineen luotettavat Lähitaksi-yrittäjät. Yhdistyksen hallitus päätti suositella jäsenilleen uudistuksen jälkeenkin tutun Lähitaksin toimivia palveluita. Monen asiakaan mielestä Lähitaksin laadukkaat kuljetuspalvelut olivat äärimmäisen tärkeitä normaalin elämän mahdollistamiseksi.

Lähitaksilaiset pitävät kunnia-asiana yhteistyötä kaupungin viranhaltijoiden kanssa ja että ovat voineet palvella vantaalaisia asiakkaita jo vuosikymmenien ajan.

”Me olemme saaneet elää asiakkaidemme arkea ja juhlaa, hyvässä yhteistyössä. Me olemme lähellä. Ilman sujuvaa ja turvallista kuljetuspalvelua jäisi moni asia ja ystävyysuhde hoitamatta”, Lähitaksi Oy:n toimitusjohtaja Juha Pentikäinen kirjoitti *Invaviestissä* julkaistussa artikkelissa.

Vantaan Invalidit luovutti Invalidiliiton myöntämän kunnia-kirjan hyvin hoidetuista kuljetuspalveluista Lähitaksi Oy:lle vuonna 2018. Toimitusjohtaja Juha Pentikäinen otti ansaitun kunnian vastaan Vammaisten päivän juhlatilaisuudessa.

VANTAAN INVALIDIT ry

Vantaa Kunninkalantie 5
01300 VANTAA puh. (09) 834 659, fax (09) 831 340

Vantaan Kaupunki
Sosiaali- ja terveislautakunta
Peltolantie 2 D
01300 Vantaa

Asia: Kannanotto Sosiaali- ja terveislautakunnan 18.3.1998 päättämään kuljetuspalveluja keskevaan toimintaohjeeseen
Jotkut Vantaan Invalidit ry:n jäsenistä ovat saaneet alueensa sosiaali- ja terveyskeskukselta kirjeen, jossa ilmoitetaan kuljetuspalvelujen maksuvälineen, kaupunkikortin sulkemisen 15.5.1998 mennessä sekä kehotuksen kortin palauttamisesta.
Vantaan Invalidit ry pitää toimenpidettä laittomana ja vaatii asian käsiteltäväksi uudelleen sosiaali- ja terveislautakunnassa.

Perusteluja:

* Vammaispalvelulain 3 §:n mukaan "kunnan on huolehdittava siitä, että vammaisille tarkoitetut palvelut ja tukitoimet järjestetään sisällöltään ja laajuudeltaan sellaisina kuin kunnassa esiintyvä tarve edellyttää" Saman lain 7 §:n mukaan palveluja ja tukitoimia kehittäessään kunnan tulee ottaa huomioon vammaisen henkilön esittämät tarpeet ja näkökohdat. Vetoaminen kaupungin taloudelliseen tilaan ei poista kaupungin velvoitetta lain edellyttämiin toimenpiteisiin.

* Peruuttamalla kaupunkikortin käyttö joitakin asiakkaita, kaupunki asettaa kuljetuspalveluihin oikeudet vammaiset ihmiset keskenään eriarvoiseen asemaan. Eriarvoisuus korostuu julkisen liikenteen käyttäjiin nähden, jotka selviytyvät maksustaan kerta-, kuukausi- tai vuosilipun hinnalla. On kohtuutonta vaatia, että vammainen joutuu maksamaan kuljetuspalvelumatkansa kokonaisuudessaan itse ja odottamaan kaupungin maksusuoritusta jopa kuukausia.

Sosiaali- ja terveislautakunnan vaatimus selvittää syyt oman auton käytön esteellisyydestä tuntuu mielivaltaiselta ja ihmisoikeuksia, liikkumisvapautta rajoittavalta.

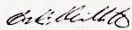
Vantaan Invalidit ry:n mielestä päätös on vammaispalvelulain 1 §:n ja Suomen Hallitusmuodon 5 §:n 2 mom. vastainen, syrjivä. Käsitksemme mukaan kaupungin päätös on myös usean lääninhallituksen päätöksen ja KHO:n ratkaisun sekä eduskunnan apulaisoikeusasiamies Riitta-Leena Paunioin lausunnon vastainen. Käsitkstämme tukee myöskin vammaispalvelulain seurantatyöryhmän muistio 1991:31.

Vantaan Invalidit ry ei vastusta sitä, että oman auton hankintaa tuetuilla vammaisilla henkilöillä olisi hieman vähemmän käytettävissään kuljetuspalvelumatkoja kuin autottomilla. Vastustamme kunnan yksipuolista sanelupoliittikkaa, jossa yksittäisen ihmisen mielipidettä ei haluta kuulla.

Vantaalla 14.5.1998

VANTAAN INVALIDIT ry

Karl Ovakainen
puheenjohtaja

Erkki Heikkilä
varapuheenjohtaja

TIEDOKSI: Vantaan kaupunginhallitus, Uudenmaan lääninhallitus, Vantaan vammaisneuvosto

Kuljetuspalveluista on keskusteltu pitkään.

2020-LUVULLE

Vuosi 2020 alkoi koko maailmaa koetelleella koronaviruspandemiolla. Korona-aika rajoitti monella tavalla yhteiskuntien toimintaa ja ihmisten kanssakäymistä.

Vuonna 2021 Britannia erosi EU:sta. Demokraattien Joe Biden voitti Yhdysvaltain presidenttivaalin, mikä oli karvas pala Donald Trumpille. Samana vuonna kuoli Edinburgin herttua Filip, ja kuningatar Elisabeth II seurasi häntä vuonna 2022. Prinssi Charles kruunattiin kuninkaaksi.

Kun korona hellitti otettaan, päästiin normaaliin toimintaan, mutta ei siinä kaikki. Venäjä aloitti laittoman hyökkäyssodan Ukrainaa vastaan 24.2.2022. Niille suomalaisille, jotka ovat kokeneet sotiemme ajat, Ukrainan sota nosti pintaan muistoja ja aiheutti turvattomuuden tunnetta. Se aiheutti myös energia-kriisin sekä inflaation ja vahvisti kansalaisten ajatuksia Natoon liittymisestä. Suomi hyväksyttiin Naton täysjäseneksi huhtikuussa 2023. Muita keskusteluaiheita olivat ilmastonsuojelu ja rasismi. Teknologian puolella päästiin kokeilemaan tekoälysovelluksia.

Vuoden alussa 21 hyvinvointialuetta aloitti toimintansa, kun Sote-uudistus astui voimaan. Presidenttiehdokkaat esiintyivät televisio-ohjelmissa. Tiukan kisan voitti Alexander Stubb luvuin 51,6/48,4. Vasta-ehdokkaana oli Pekka Haavisto. Presidentti Martti Ahtisaari kuoli 16.10.2023

Vuonna 2022 Suomi voitti Kanadan jääkiekon MM-kisojen jatkoerässä maalein 4–3 ja saavutti näin neljännen mestaruuden. Joukkue oli ennakkosuosikki, koska oli voittanut saman vuoden helmikuussa olympiakultaa Pekingin talviolympialaisissa.

KORONATAISTELU

Koronavirukset muistuttavat mikroskoopissa Auringon ulompaa kaasukehää, koronaa, josta nimitys tulee. Viruksia tunnetaan kymmeniä, mutta vain seitsemän voi tarttua ihmisiin. Niistä neljä aiheuttaa flunssaoireita ja kolme vakavan epidemian.

Ensimmäinen havainto Covid-19 viruksesta tehtiin 1.1.2019 Kiinan Wuhanin kaupungissa, josta tauti levisi nopeasti muualle Kiinaan. Tautia tavattiin tammikuussa 2020 useissa Euroopan maissa ja muualla maailmassa. Tauti jatkoi leviämistä, koska siihen ei ollut osattu varautua rokottein. Maailman terveysjärjestö WHO julisti epidemian pandemiaksi maaliskuun puolivälissä.

Suomessa Covid-19 määriteltiin yleisvaaralliseksi tartunta- taudiksi. Hallitus julisti poikkeusolot ja antoi suosituksen vältellä mahdollisuuksien mukaan väkijoukkoja ja julkisia paikkoja. Yli 70-vuotiaiden katsottiin kuuluvan riskiryhmään ja veloitettiin karanteeninomaisiin olosuhteisiin. Ikäihmiset ottivat tilanteen vakavasti ja noudattivat kuuliaisesti turvavälejä ja muita annettuja ohjeita ja suosituksia.

Eristäytyminen aiheutti ihmisissä huolta ja turvattomuuden tunnetta. Varsinkin yhden hengen taloudessa elävät, joilla ei ollut omaisia tai läheisiä ystäviä, olivat tilanteessa, joka saattaisi horjuttaa henkistä ja fyysistä hyvinvointia. Ihmisillä oli huoli myös omaisten pärjäämisestä palvelukodeissa, kun vierailuja ei sallittu. Epävarmuus, mitä on tulossa ja kuinka kauan tämä kestää, kuormitti mieliä. Mutta myös taistelutahtoa riitti – ennenkin on selvitty monista vaikeista tilanteista, sodistakin.

Kevät kului käsiä pesten, vastuullisesti ulkoillen ja joukkoja vältellen. Kesäkuussa ilmoitettiin taudin oleva laantumassa. Valmiuslain nojalla annetut päätökset, kuten Uudenmaan eristys ja etäkoulunkäynti, olivat historiaa. Kesästä pyrittiin nauttimaan niin hyvin kuin se poikkeusoloissa oli mahdollista. Mutta virusuhka oli edelleen olemassa.

Syyskauden 2020 alkaessa koronatilanne oli suurin piirtein hallinnassa, mutta kasvomaskien käyttöä suositeltiin edelleen. Syys-lokakuussa nousi uusi koronavirusaalto monissa Euroopan maissa, myös meillä Suomessa. Marraskuun lopulla, varsinkin Uudenmaan alueella, tauti levisi nopeasti ja kokoontumisrajoituksia kiristettiin. Toimien toivottiin purevan, jotta ihmiset voisivat viettää perhejoulua.

Rokotteiden valmistumisesta alkoi kuulua lupaavia uutisia. Suomessa ensimmäinen rokotus annettiin 27.12.2020. Uuden vuoden koittaessa Euroopan maissa alettiin panikoida koronarokotuksen hitaasta etenemisestä ja uudesta, nopeasti leviävästä virusmuunnoksesta. Runsaiden tartuntojen takia rajoituksia lisättiin, ja hallitus suunnitteli maaliskuussa 2021 jopa ulkona-liikkumiskieltoa. ”Tilanne on huolestuttava. Kaikki keinot on nyt otettava käyttöön. Aikuisten kontakteja rajoitettava kaikissa ikäryhmissä”, asiantuntijat julistivat.

Syyskuun alussa rajoitukset lievenivät, mutta joulun alla saapui viruksen Delta-muunnos ja sen perään erittäin tarttuva Omicron. Ne iskivät kyntensä jopa rokotettuihin. Sairastuneiden määrä nousi pahimmillaan jopa kymmeneen tuhanteen päivässä.

Korona-aika jatkui kolmatta vuotta, mutta sairastetut taudit ja neljännet rokotteet pitivät tautia kurissa. Nykyisellään se on kausi-influenssan kaltainen.

Korona-ajan sosiaalisten suhteiden puuttuminen aiheutti paljon yksinäisyyttä. Tutkimuksen mukaan joka viides ihminen tuntee itsensä yksinäiseksi.

YHDISTYKSEN KORONA-AIKA

YK:n vammaissopimuksen artikla 11 edellyttää valtiolta toimia varmistaa ihmisten suojele ja turvallisuus vaaratilanteissa ja humanitaarisessa hätätilassa.

Vuosi 2020 oli Vantaan Invalidit ry:n 50. toimintavuosi. Eeva Pitkänen luovutti 11 vuoden jälkeen puheenjohtajan nuijan Lasse J. Evalle ja otti vastaan varapuheenjohtajan tehtävät.

”Taival on tähän saakka vaatinut kaikilta jäseniltämme hikeä ja vaivaa ja taistelua oikeuksiemme puolesta. Nyt toivonkin, että saamme tämän juhluvuoden kunniakkaasti pakettiin”, puheenjohtaja Eva sanoi.

Mutta maailmaa koetteleva koronapandemia tuli ja sotki juhlasuunnitelmat. Ei voitu tietää, kuinka kauan ”pirulainen” tulisi jylläämään. Oli otettava päivä kerrallaan. Yhdistyksen kaikki tapahtumat peruutettiin kevään ajalta.

Invalidiliitto huolestui vammaisten ihmisten hyvinvoinnista korontilanteessa. Koska vammaiset on yksi haavoittuvimmista riskiryhmistä, liitto kannusti kuntia ja sosiaali- ja terveysministeriötä ryhtymään nopeisiin toimenpiteisiin vammaisten elinolojen turvaamiseksi. Liitto korosti myös yhteisvastuuta ja lähimmäisen auttamista koronakriisin aikana.

Pandemian pysyessä syksyllä 2020 joten kuten aisoissa Markkulassa järjestettiin tarkkuuskävely ja perinteinen pinnakilpailu. Sääntömääräiset kokoukset pidettiin marraskuussa samalla kertaa. Muutamat kerhotkin kokoontuivat. Kesällä voitiin pelata Markkulan pihalla bocciaa ja joogata Hakunilan

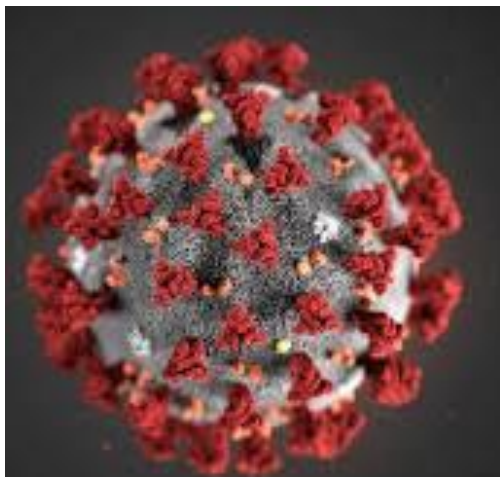
kirkon takkahuoneessa. Syyskauden 2020 alkaessa pidettiin jäsenilta ja järjestettiin liikuntapäivä pinnakisoineen.

Joulujuhlaa ei sinä vuonna ollut ajateltu pitää, koska 50-vuotisjuhlat olivat tulossa, mutta nekin peruuntuivat koronan takia.

Tartuntavaaran takia seuraavan kevään tapahtumia ei voitu pitää normaalisti. Kevätkokous pidettiin etänä, samoin kuin syyskokouskin.

”Helle meni ja syksy kolkuttelee ovella, mutta yksi kuitenkin näyttää pysyvältä, valitettavasti korona”, Lasse J. Eva kirjoitti puheenjohtajan palstalla syksyllä 2021.

Olosuhteiden pakosta yhdistyksen oli sopeuduttava – oli peruutettava myyjäisiä ja muita toimintoja. Puheenjohtaja oli huolissaan yhdistyksen varain- ja jäsenhankinnasta ja toivoi jäsenistön osallistuvan toimintaan sankoin joukoin, jotta toiminta saataisiin pysymään elinvoimaisena kurimusajan jälkeen.

Koronarajoitusten takia kerhotoiminta alkoi vasta syyskaudella. Askartelukerholaiset uskalsivat kokoontua jopa kaksikymmentä kertaa neulomaan sukkaa ja lapasia, ompelemaan ja nikkaroimaan tuotteita joulumyyjäisiä varten. Teatteriretki tehtiin Teatteri Vantaan Silkkisaliin. Pyöreitä vuosia täyttäneitä jäseniä muistettiin lähettämällä onnittelekortit ja aktiivijäseniä kukkakimpulla.

Joulun alla ilmestyi Vantaan Invalidien viimeinen *Invaviesti*. Koska yhdistyksen oli jostain kohdasta säästettävä, niin oli viisasta käyttää lehden tekoon uppoavat eurot muuhun jäsen-toimintaan. Yhdistys ryhtyi julkaisemaan jäsentiedotetta kaksi kertaa vuodessa. Myös yhdistyksen kotisivuilta ja Facebookista sai ajankohtaista tietoa. Sisäinen viestintä hoidettiin sähköpostilla, nettisivujen kautta ja puhelimitse.

Alkupalvella 2022 elettiin vielä koronarajoitusten kanssa. Yhdistysväki odotti kaikkialla kerhotoimintojen, matkojen ja muun yhdessä tekemisten alkua innokkaana. Ja helpotusta tuli hiljalleen, sillä rokotteet pitivät uudet tautimuunnokset kurissa.

”Nautimme, kun pääsimme kokoontumaan ja vaihtamaan jälleen kuulumisia”, Länsi-Vantaan jaosto iloitsi ja vietti vapun jatkot ja äitienpäivän etkot kakkukahveja nautiskellen.

Keskiviikkokerho pelasi Markkulassa bingoa ja Skip-Boa, vietti Anin pelipäivää ja teki kevätretken Kumpulän kasvitieteelliseen puutarhaan. Koronatonta joulua odotellessa oli ilo laulaa kauneimpia joululauluja ja viettää perinteistä joulujuhlaa.

Liikuntaa harrastettiin entiseen malliin. Istumalentopalloa, sisäbocciaa ja curlingia pelattiin Kuusikon koululla sekä piha-bocciaa Markkulassa. Jouko Lumme sijoittui neljänneksi SM-sisäboccia-kisassa, ja paribocciasta tuli hopeasija. Helsingin curling-kisoihin yhdistys osallistui kahdella joukkueella. Syksyn liikuntapäivänä Markkulassa järjestettiin pinnakisat.

Lasse J. Eva, puheenjohtaja 2020–2022

”Mitä yhdistystoiminta sinulle antaa? Vantaan Invalideihin vuonna 2018 liittyneeltä Lasse Evalta kysyttiin *Invaviestin* haastatteluosiossa.

”Mielekästä tekemistä ja toisten ihmisten huomioon ottamista. Yhteistyö on voimaa”, hän vastasi.

Eva oli tehnyt monenlaisten töidensä ja viimeksi oman yritystoimintansa ohella vapaaehtoistyötä Helsingin Invalidien yhdistyksessä noin kuusikymmentä vuotta. Hän toimi myös varajäsenenä Vantaan sosiaali- ja terveyslautakunnassa.

Vantaan Invalidien uutena jäsenenä Eva sanoi haluavansa tehdä yhteistyötä sekä huolehtia ja valvoa, että lakisääteiset vammaisten oikeudet toteutetaan.

”Vammainen ihminen itse tietää parhaiten, miten meidän asioita pitäisi hoitaa. Ja siihen pystymme yhdessä.”

Lassen motto: Liiku ennen kuin joudut toisten liikuteltavaksi. Lasse J. Evan paralympialaisvoittoja olivat kulta-, hopea- ja pronssimitalit.

VERTAISTUKI

Yhteen kokoontuminen on invalidiyhdistysten kivijalka, joka mahdollistaa jakaa ilot ja surut samassa tilanteessa olevien kanssa. Vertaistukiryhmä syntyy, kun joku henkilö vertaisvetäjän ominaisuudessa kokoaa väkeä yhteen. Ryhmän tasa-arvoiset osallistujat voivat yhdessä suunnitella palkattomaan kansalaistukeen perustuvaa toimintaansa.

Vertaistukihenkilö, jolla on omaa kokemusta, ymmärtää tuettavaa paremmin kuin kukaan muu. Vertaistukijana voi antaa tuettavalle tukea ja uskoa toipumiseen, olla rinnalla kulkija. Vertaistukijan pitää hyväksyä erilaisia ihmisiä ja monenlaisia tunteita. Hänen pitää osata tulla vastaan tuettavaa, kuunnella ja poistaa pelkoja. Vertaistukijana toimiminen voi olla avartavaa myös vertaistukijalle itselleen.

Järjestöjen kouluttamat, vapaaehtoiset kokemustoimijat antavat puolestaan uusia näkökulmia vammasta tai sairaudesta niille, joilla ei ole vastaavaa kokemusta. Käytännön tietoa vammaisena elämisestä kokemustoimijat jakavat puhujina ja luennoitsijoina eri alojen ammattilaisille tai ammattiin opiskeleville. Kokemustoimijoiden avulla voidaan kehittää parempia palveluja, tiloja ja tuotteita.

Invalidiliiton vertaistukikoulutus on suunnattu henkilöille, joilla on harvinainen sairaus tai vamma sekä perheille, joiden lapsella on harvinainen sairaus tai vamma. Invalidiliitto välittää myös vertaistukihenkilöitä. Vantaan Invalidien joukossa on vertaistukikoulutuksen saaneita, joiden kanssa pääsee jakamaan kokemuksia vapaan keskustelun ja kahvittelun merkeissä.

INFOA

VANTAAN INVALIDIT VANIN RY JÄSENTIEDOTE 1/2023

- Saunakerho lakkautetaan toistaiseksi vähäisen kävijämäärän vuoksi.
- Olemme perustamassa kuvataidekerhoa. Jos olet kiinnostunut, ilmoitathan toimistolle halukkuudestasi osallistua. Osallistujamäärän tulee olla yli 7 henkilöä, että kerho järjestetään.
- Haluaisimme järjestää myös lautapeli-iltoja (mm. shakki, alias jne.). Löytyisikö jäsenistöstä innokas vetäjä sekä osallistujia?
- Yhdistyksemme kaipaa mukaan aktiivisia jäseniä eri tapahtumien suunnittelutiimeihin. Ilmoittaudu mukaan!

VANTAAN INVALIDIT VANIN RY JÄSENTIEDOTE 2/2023

Vantaan kaupunki on viimein aloittamassa kauan kaivattua Markkulan remonttia syys-lokakuun aikana. Remontin on arvioitu kestävän 2,5–3 kuukautta. Toimisto siirtyy saunarakennukseen ja pyrimme toiminaan sieltä käsin.

Remontin takia ei tänä vuonna järjestetä joulujuhlaa, vaan pidämme keväällä tupaantuliaiset, kunhan meillä on tavarat paikoillaan! Tervetuloa tutustumaan uusiin tiloihin! Tästä tiedotamme lisää nettisivuillamme ja fasebookissa, eli näitä kannattaa tarkkailla!

Jotkut kerhot jatkuvat rajoitetusti tilanpuutteen vuoksi. Esimerkiksi askartelukerho jatkaa, mutta materiaalit on kuljetettava mukana ja vain yksi ompelukone on käytössä. Jokainen voi ostaa materiaaleja joulumyyjäisiin valmistamiinsa tuotteisiin, ja ne korvataan kuittia vastaan toimistolta. Lisätietoja vetäjiltä! Kuvataidekerholle on jo vetäjä, mutta osallistujia tarvitaan!

VANTAAN INVALIDIT VANIN RY JÄSENTIEDOTE 1/2024

Markkulan remontti on valmis! Kerhot kokoontuvat jo Markkulan tuvassa ja ensimmäiset vuokralaiset ovat jo tulleet. Alkaa taas yhdistyksemme elo normalisoitua.

Pidämme tupaantuliaiset torstaina 11.3. klo 12–16. Jotta osaamme varautua tarjottavien kanssa pyydämme ilmoittautumaan etukäteen joko toimistoon tai puheenjohtajalle tekstiviestillä tai puhelimella. Tervetuloa!

Lähitäksi on olemassa, että jokainen pääsee perille! Lähitäksi Oy on tukenut Vantaan Invalidien VANIN ry:n toimintaa 2024. Kiitos tuesta!

Jos haluat ajankohtaisimmat viestit ja tiedotteet sähköisesti, lähetäthän sähköpostiosoitteesi toimistolle pikimmiten! Kun lähetämme jäsenpostin sähköisesti säästämme yhdistyksen varoja. Kiitos ymmärryksestä!

Heikki Kautiainen, varapuheenjohtaja 2024–2025

Heikki Kautiainen tiesi, mihin ottaa yhteyttä, kun Vantaan Invalidit ry:n hallitus alkoi suunnitella yhdistyksen 55-vuotisen historian saamista kansien väliin. Historiikkiprojekti oli hänelle tuttua ajalta, jolloin hän toimi Tikkurilan Seudun Eläkkeensaajat ry:ssä – puheenjohtajanakin neljä vuotta. Vantaan Wanhoissa Tovereissa Heikillä oli puheenjohtajan pesti yhdeksän vuoden ajan. Nyt hän on rivijäsen.

Heikki Kautiainen syntyi Oulussa vuonna 1948, mutta kolme vuoden kuluttua perhe muutti Kouvolaan, sieltä Iittiin, ja vuonna 1956 takaisin Kouvolaan. Vuonna 1970 hän muutti isänsä kanssa Helsingistä Helsingin maalaiskuntaan ja takaisin Helsinkiin ja Kouvolaan. Vantaalla Heikki on asunut vuodesta 1979 asti. Keskikoulun käynyt nuori mies hakeutui Kotkan teknilliseen oppilaitokseen, josta valmistui rakennusmestarin ammattiin.

”Olin töissä eri rakennusliikkeissä yksityistoimialoilla. Vantaan kaupungilla olin päätoimisena teknisten päaluottamusmiehenä ja työsuojeluvaltuutettuna vuoden 1999 marraskuusta vuoden 2005 lokakuun alkuun, jolloin pääsin osatyökyvyttömyyseläkkeelle”, Heikki kertoo.

Päästyään 60-vuotiaana eläkkeelle Vantaan kaupungin tilakeskuksen isännöitsijän toimesta aika on kulunut muun muassa yhdistystoiminnan ja harrastusten parissa. Perheeseen kuuluu vaimo, joka on myös yhdistysaktiivi, ja poika.

Heikki Kautiainen on vannoutunut kuoromies. Hän on arvellut, että laulaminen pitää dementian loitolla. Heikki on laulanut eri kuoroissa vuodesta 1983 lähtien.

”Aloitin Tikkurilan Laulajissa ja 1984 Tikkurilan Mieskuorossa. Samaan aikaan perustettiin Tikkurilan Kisällit, jossa lauloin alusta saakka eri esityksissä noin 18 vuotta. Olin pois kolmisen vuotta, kun rakensin omakotitaloa. Kuuluisassa Nelisointu-kuorossa lauloin useamman vuoden ja pari vuotta Helsingin Työväen Mieskuorossa aina kuorojen lopettamiseen saakka. Helsingin Työväen Sekakuorossa olen laulanut noin 15 vuotta. Kuoron historia ulottuu vuoteen 1884, mutta perustamisvuosi on 1891. Kuoron 135-vuotiskonsertti on keväällä 2026. Tikkurilan Eläkkeensaajat ry:n ”Kajauttajat”-kuorossa olen ollut vuodesta 2011 lähtien.”

Vantaan kaupungin tilakeskuksen isännöitsijän toimessa ollessaan Kautiainen joutui seuraamaan kiinteästi Vantaan Invalidien tarmokasta toimintaa. Nyt yhdistyksen jäsenenä ja varapuheenjohtajana täytyy miettiä, miten yhdistystä tulisi kehittää. Jäsenmäärä on entisistä ajoista pienentynyt ja aktiivisia tekijöitä ei ole enää niin kuin ennen. Monikaan ei halua sitoutua. Arvostelu ja eripura saattaa muuttaa vastuuhenkilöiden työn kivireen vetämiseksi. Kautiainen peräänkuuluttaa yhtenäisyyttä ja yhteistyötä.

SOTE

Sote-uudistuksella on tarkoitus vastata toimintaympäristön muutoksiin ja turvata yhdenvertaiset sosiaali- ja terveydenhuollon palvelut. Kestävä hyvinvointi ja yhdenvertaisuus edellyttävät esteettömiä, saavutettavia, yhteensovitettuja ja laadukkaita sote-palveluja ja niiden turvaamista kaikille suomalaisille.

Vuonna 2005 voimaan tulleen hoitotakuun tarkoitus oli tuoda tasa-arvoa terveydenhuoltoon. Lääkäriin tai hoidon tarpeen arviointiin tuli päästä kolmen päivän kuluessa siitä, kun potilas oli saanut yhteyden ammattihenkilöön. Ellei näin tapahtunut, kunnan oli hankittava hoitopalvelut muilta palveluntuottajilta. Tuolta ajalta ovat mieleen jääneet hankalat jonottamiset puhelinpalveluun tai -neuvontaan.

Sote- ja maakuntauudistusta edelsi kunta- ja palvelurakennemuutos eli Paras-hanke, jota koskeva laki astui voimaan vuonna 2007 ja päättyi vuonna 2011. Laki pakotti pienimmät kunnat järjestämään yhteistyössä perusterveydenhuollon ja sosiaalipalvelut.

Vuoden 2008 viimeisessä *Invaviestissä* asiaan otettiin kantaa: ”Sosiaali- ja terveydenhuolto on säilytettävä selväpiirteisenä kokonaisuutena, jotta kuntalainen voi tietää mistä hakea tarvitsemiaan palveluja ja kuka niistä vastaa. Kunta on ihmistä varten eikä ihminen kuntaa varten.”

Sotella, sosiaali- ja terveydenhuollon laajalla uudistuksella, on ollut tavoitteena parantaa palveluiden saatavuutta, kaventaa hyvinvointi- ja terveyseroja ja hillitä kustannusten kasvua. Uudistuksen taustalla on ollut pitkä valmisteluprosessi.

Paras-hankkeen jälkeen hallitukset tekivät linjauksiaan vuosia. Vantaan Invalidien *Invaviestin* päätoimittaja Heikki Aulion mielestä oli seurattava aktiivisesti sote-uudistuksen etenemistä:

”Vammaisten asiat ja heidän osallistumisensa itseään koskevien asioiden suunnitteluun näyttävät helposti unohtuvan kiireessä.”

Maakuntia esitettiin perustettavaksi heinäkuussa 2017, mutta Sote-uudistus alkoi vasta vuoden 2020 alussa, kun julkisten sosiaali- ja terveyspalveluiden järjestämisvastuu siirtyi kunnilta ja kuntayhtymiltä 18 maakunnalle.

Vantaan Invalidien puheenjohtaja Eeva Pitkänen pohti sote-uudistusta tervehdyksessään:

”Uudistuksen myötä nämä palvelut yhdistetään kaikilla tasoilla asiakaslähtöisiksi kokonaisuuksiksi siten, että niiden tulisi olla oikea-aikaisia, vaikuttavia ja tehokkaita. Samalla tavoitteena on turvata lähipalveluiden saatavuus, missä keskeisenä keinona on ihmisten valinnanvapaus. Tämän vuoksi valinnanvapautta myös lisätään.

Olen huomannut, ettei kukaan loppujen lopuksi pysty kertomaan, mihin kaikkeen uudistus vaikuttaa ja millä lailla. Toivon kuitenkin, etteivät vammaiset ja vanhukset jää täysin uudistamisen hurmion jalkoihin.”

Vuoden 2023 alusta lähtien 21 itsehallinnollista hyvinvointialuetta on vastannut sekä sosiaali- ja terveyspalvelujen että pelastustoimen tehtävien järjestämisestä.

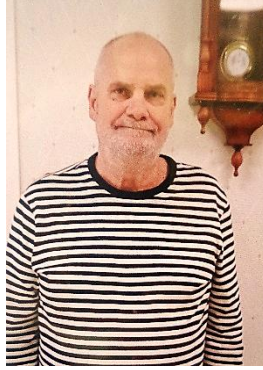
Sote-uudistus ei helpottanut elämää. Sotesta on tullut julkisen talouden syöppö. Vuoden 2024 hyvinvointialueiden alijäämän on arvioitu olevan hieman yli 1,25 miljardia euroa. Hallituksen toimesta hyvinvointialueet pakotettiin säästökuurille, jonka vuoksi ne sulkevat terveyskeskuksia ja vuodeosastoja tasa-painottaakseen talouttaan. Tulevaisuudessa suositaan entistä enemmän digitaalista etäasiointia ja vanhusten ympärivuoro-

kautista palveluasumista pyritään korvaamaan yhteisöllisellä asumisella.

Tutkimuksen mukaan seitsemänkymmentä prosenttia kyselyyn vastanneista ei uskonut hyvinvointialueiden pystyvän jatkossa huolehtimaan kansalaisten terveydestä ja hyvinvoinnista. Ruuhkat poliklinikoilla lisääntyvät ja omaisten taakka lisääntyy.

Kansalaisten muistiin painui vuoden 2024 alkupuolella kuva hymyilevästä ja saksia heiluttavasta valtiovarainministeri Riikka Purrasta. Ministerin leikkuulaudalla oli valtion alijäämäinen budjetti. Hallituksen mukaan alijäämä voitaisiin korjata leikkaamalla kansalaisten sosiaaliturvaa ja heikentämällä työehtoja. Leikkaukset kohdistuisivat varsin raskaasti vanhusten hoivaan.

Leikkaukset sote-palveluista ovat leikkauksia terveydestä ja hyvinvoinnista. Sosiaali- ja terveystalouden heikko saatavuus on ikäihmisten suurimpia ongelmia. Mieli- ja mielipidekyselyssä kahdeksänkymmentä prosenttia osastonhoitajista sanoi terveydenhuollon olevan kriisissä. Suomen Apteekkariiton mukaan reseptejä jää uusimatta, ja vakavat sairaudet jäävät hoitamatta, kun lääkäriin ei pääse. Hallituksen olisi ratkaistava ongelmat talousarviossa, mutta samalla se on leikkaamassa sote-järjestöiltä.

Eki Pesonen, puheenjohtaja 2025–

Vantaan Invalidit ry:n uusi puheenjohtaja Eki Pesonen syntyi Heinävedellä vuonna 1954. Eläkkeelle hän jäi Vantaan kaupungilta, jossa oli työskennellyt kolmekymmentä vuotta ATK:n parissa. Ekin Havukoskella asuva perhe koostuu Eeva-vaimosta ja Sulo-koirasta. Kaksi poikaa on jo aikuisia. Eki harrastaa mökkeilyä ja kalastusta – taannoin ahvensaalis painoi 9,8 kiloa. Hänellä on myös luottamustehtäviä eri järjestöissä.

Vantaan Invalideihin Eki liittyi vuonna 2023 Heikki Kautiaisen houkuttelemana ja lupautui puheenjohtajaksi miltei kylmiltään. Yhdistyksen tehtäviä Eki hoitaa keskiviikkoisin ja tarvittaessa. Hän kiittelee hyviä toimitiloja, jotka kaupunki on antanut yhdistyksen käyttöön edullista vuokraa vastaan. Sellaisia tiloja ei monilla yhdistyksillä ole.

Eki Pesonen pitää ihmisten kanssa keskustelemisesta ja hänellä on halu auttaa apua tarvitsevia, joten Vantaan Invalideissa toimiminen on hänelle luontevaa. Nykyisin on aika vaikea saada yhdistykseen uusia ja varsinkin aktiivisia jäseniä, mutta Eki toivoo, että VANIN siinä onnistuu.

Pitääkö olla huolissaan?

- * Venäläinen oppositiojohtaja Aleksei Navalnyi kuoli siperialaisen vankilan eristyssellissä helmikuussa 2024.
- * Alexander Stubb aloitti presidenttinä 1.maaliskuuta 2024.
- * Ruotsi liittyi Natoon.
- * Venäjän aloittama hyökkäyssota Ukrainassa jatkui. EU tukee sen taloutta, asevoimia ja tulevaa jälleenrakennusta.
- * Kesäkuun eurovaaleissa valittiin Suomesta 15 meppiä.
- * 30. kesäolympialaiset järjestettiin Pariisissa heinäkuussa.
- * Yhdysvaltojen presidentinvaalien voittaja oli republikaanien Donald Trump. Hänet yritettiin salamurhata pari kuukautta aikaisemmin. Trump sai vastaansa demokraattien Kamala Harrisin presidentti Bidenin vetäytyttyä ehdokkuudesta.
- * Lähi-idän kriisi: Vuonna 2023 Israelin ja Hamasin välillä alkanut konflikti kiristyi suursodan partaalle, kun Libanon ja Iran sotkeutuivat kriisiin.
- * Tammikuussa 2025 Suomessa oli 269 000 työtöntä.
- * Donald Trumpin kausi käynnistyi kasalla maailmanpolitiikkaan ja -talouteen vaikuttavilla päätöksillä. Hän sanoutui irti Pariisin ilmastositomuksesta ja WHO:sta ja ilmoittautui rauhanneuvottelijaksi Ukrainan sodassa ilman Eurooppaa.
- * Eurooppalaisjohtajat neuvottelivat Ukrainan turvatakuista ja EU:n turvallisuus- ja puolustuspolitiikan vahvistamisesta.
- * Trump ja Zelenskyi ajautuvat ilmiriitaan neuvotteluissaan.
- * Presidentti Zelenskyi puolisoineen vieraili Suomessa.
- * Donald Trump sai aikaan kauppasodan lähes kaikille maailman maille määräämillään tullimaksulla.
- * Pörssikurssit syöksyivät eri puolilla maailmaa.
- * Paavi Franciscus kuoli 21.4.2025 88-vuotiaana.
- * Uusi paavi, amerikkalainen kardinaali Robert Francis Prevost otti nimekseen Leo.

- * Donald Trump ja Vladimir Putin tapasivat Alaskassa neuvotellakseen Ukrainan sodan aselevosta. Tulosta ei tullut.
- * Katri Helena päätti uransa Olympiastadionin konserttiin.
- * YK julisti Gazaan nälänhädän syyttäen siitä Israelia.
- * Presidentti Trump tilasi Suomesta 11 jäänmurtajaa, jotka tehdään yhteistyössä Yhdysvaltojen kanssa.
- * Israel ja Hamas sopivat aselevosta. Hamas vapautti vangit.
- * Venezuelalainen demokraattisen opposition johtohahmo María Corina Machado, sai rauhanpalkinnon vuonna 2025.
- * Presidentti Alexander Stubb nousi nopeasti koko kansan presidentiksi. Tutkimuksen mukaan hän on paras ulkopolitiikan hoitamisessa. Stubb on tavannut Euroopan valtiomiehet useita kertoja kokouksissa ja neuvottelupöydissä sekä Yhdysvaltojen presidentti Trumpin Valkoisessa talossa ja golfkentällä.
- * Ukrainan ja Venäjän rauhanneuvottelut eivät ole edistyneet.
- * Taloudellista ja sotilaallista tukea Ukrainalle jatketaan.
- * Suomi on negatiivisessa kierteessä. Talous saatava kasvuun.

JOKAPÄIVÄ

*Liian pienillä eväillä
tänään laitoin lähtemään.
Jospa huomenna enemmän oisi
niin kyllä selvitään.
Herra - siunaa kulkijaa
ei minulla mitään ole
pienet eväät vaan.*

Greta Kaplas

ARVON MEKIN ANSAITSEMME

Arvon mekin ansaitsemme
Suomenmaassa suuressa
Vaikk' ei riennä riemuksemme
leipä miesten maatessa.
Laiho kasvaa kyntäjälle,
arvo työnsä täyttäjälle.
Lal-la-la-la-la lal-lal-lal-lal-lal-lal-la
lal-la-la-la-la lal-lal-lal-lal-lal-laa.

Suomen poika puolestansa
tunnetaan jo jaloksi.
Korvet kylmät voimallansa
perkailee hän pelloksi.
Hän on rakas, rauhallinen,
mies sodassa miehuullinen.
Lal-la-la...

Suomen tytön poskipäihin
veri vaatii kukkaset.
Hall'ei pysty harmaa näihin,
näit ei pane pakkaset.
Luonnossa on lempeyttä,
sydämessä siveyttä.
Lal-la-la...

Opin teillä oppineita
Suomessa on suuria.
Väinämöisen kanteleita
täällä tehdään uusia.
Valistus on viritetty,
järki hyvä herätetty.
Lal-la-la...

(Kansansävelmä/sanat: J.Juteini)

Hallituksen jäsenet 2026

Eki Pesonen
puheenjohtaja

Arto Päivinen
varapuheenjohtaja

Hannu Kervinen
hallituksen jäsen

Heikki Kautiainen
hallituksen jäsen

Sirkka Dahlman
hallituksen jäsen

Eero Dahlman
hallituksen jäsen

Eeva Pitkänen
hallituksen jäsen

Inka Kolhinoja
hallituksen jäsen

Pia Kontio
toiminnanjohtaja/
sihteeri

"Vierivä kivi ei sammaloidu."

YHDISTYKSEN JOHTOELIMET 1970–2025

Johtokunnasta alettiin käyttää nimitystä hallitus vuonna 2008.

Puheenjohtajat

Veli Tuomainen	1970–1972
Eino Ilonen	1973
Taisto Ojansivu	1974–1997
	1998 kunniapuheenjohtaja
Kari Ovaskainen	1998–2002
Erkki Heikkilä	2003–2008
Eeva Pitkänen	2009–2019
Lasse J. Eva	2020–2022
Eeva Pitkänen	2022–2024
Eki Pesonen	2025–

Varapuheenjohtajat

Taisto Ojansivu	1970–1971
Ilmari Hara	1972
Eero Kauneela	1973
Erkki Lehtonen	1974
Veli Tuomainen	1975
Teuvo Oinonen	1976–1980
Tellervo Autero	1981–1983
Hely Salo	1984
Erkki Heikkilä	1985–1986
Aino Viitala	1987–1996
Kari Ovaskainen	1997
Erkki Heikkilä	1998–2002
Tomi Alanko	2003–2004
Jouni Kaukonen	2005–2008
Ulla Tapaninen	2009–2010
Liisa Mäkelä	2011–2017
Sirkka Dahlman	2018–2019
Eeva Pitkänen	2020–2022
Sirkka Dahlman, loppuvuosi	2022
Ann Christine Teir	2023
Heikki Kautiainen	2024–

Työvaliokunta

Taisto Ojansivu, Aino Viitala, Martti Laajus, Erkki Heikkilä, Esa Tiainen	1995–1996
Taisto Ojansivu, Kari Ovaskainen, Erkki Heikkilä, Pekka Suutarinen, Veli Tuomainen	1997
Puheenjohtajat, Veli Tuomainen, Pekka Suutarinen, Irja-Maija Kunnas	1998
Sama kuin edunvalvontatoimikunta	1999–2001
Puheenjohtajat, Pekka Suutarinen, Tomi Alanko	2002
Puheenjohtajat, Reijo Sirén, Pekka Suutarinen	2003
Erkki Heikkilä, Tomi Alanko, Pekka Suutarinen, Reijo Sirén	2004
Erkki Heikkilä, Annukka Karajas-Kaukonen Reijo Sirén, Pekka Suutarinen	2005
Erkki Heikkilä, Pekka Suutarinen, Ilmari Hara, Ulla Tapaninen	2006
Lakkautettu tarpeettomana	2007

Järjestösihteeri/Toiminnanjohtajat/Sihteerit

Nimike oli 1984 alkaen järjestösihteeri, 1989 alkaen toiminnanjohtaja.	
Osmo Autero	1984–1989
Antti Rosenberg	1990
Martti Laajus, sihteeri	1991–1996
Kari Ovaskainen, sihteeri	1997
Erkki Heikkilä, sihteeri	1998
Jouni Kaukonen, sihteeri	1999–2000
Erkki Heikkilä, sihteeri	2001–2002
Toimistonhoitaja Raija Hämäläinen	2003
Tomi Alanko, sihteeri	2004
Jouni Kaukonen, sihteeri	2005–2016
Heikki Aulio, sihteeri	2017
Satu Hiltunen, sihteeri	2018
Laura Päivinen, sihteeri	2019–2023
Tuire Myllyvuori sihteeri	2024–2025

Taloudenhoitajat/Kirjanpitäjät

Taisto Ojansivu/Marja Eerola, Visu	1993–1997
Puheenjohtajat yhdessä	1998–2004
Puheenjohtajat	2005
Puheenjohtajat, Minna Seppälä	2006–2008
Eeva Pitkänen	2009–2010
Eeva Pitkänen ja Maija Luumi	2011–2014
Eeva Pitkänen ja Salla Litmanen	2015
Heikki Aulio	2016–2017
Satu Hiltunen	2018
Laura Päivinen	2019
Lasse Eva ja Eeva Pitkänen	2020–2021
Lasse Eva, Eeva Pitkänen ja Laura Päivinen	2022
Eeva Pitkänen ja Laura Päivinen	2023
Eeva Pitkänen, Heikki Kautiainen, Tuire Myllyvuori	2024–

Nimen kirjoittajat/kaksi yhdessä

Puheenjohtajat, Anneli Leinonen	1999–2000
Puheenjohtajat, Jarmo Pinola/Visu	2000–2003
Puheenjohtajat, Minna Seppälä	2004
Puheenjohtajat, Minna Seppälä, Eine Sahlakoski	2005–2009
Puheenjohtajat, Maija Luumi, Eine Sahlakoski	2010–2012
Puheenjohtajat ja Maija Luumi, kaksi yhdessä	2013–2014
Puheenjohtajat ja Salla Litmanen	2015
Puheenjohtajat ja toimistohoitaja	2016
Puheenjohtajat ja Heikki Aulio	2017
Puheenjohtajat ja Satu Hiltunen	2018
Puheenjohtajat	2019–2022
Puheenjohtajat	2023–2024

Varainhankintatoimikunta

Aino Viitala, Eino Ilonen, Veli Tuomainen,	1992–1993
Esa Tiainen, Veli Tuomainen, Tomi Alanko,	
Kari Ovaskainen, Tarja Vanharanta (toimisto Martti Laajus	1994–1998
Anneli Leinonen 1997) Elizza Skogster,	
Aino Viitala, Esa Tiainen, Anneli Leinonen, Laina ja Veli	1999
Tuomainen, Tarja Vanharanta	
Kari Ovaskainen Ilmari Hara, Esa Tiainen, Laina ja Veli	2000

Tuomainen, Tarja Vanharanta, Anneli Leinonen	2001
Kari Ovaskainen Esa Tiainen, Laina ja Veli Tuomainen	
Kari Ovaskainen Esa Tiainen, toimisto rutiinit	2002
Tarpeen mukaan	2003

Liiketoiminnan hoito

Taisto Ojansivu, Aino Viitala, Irja-Maija Kunnas ja Martti Laajus	1993–1994
--	-----------

Sisäinen tarkastus/tositteet

Veli Tuomainen, Keijo Lampinen, Ellen Teckenberg, Laina Tuomainen, Eero Kauneela	1993–1995
Laina Tuomainen, Veli Tuomainen, Keijo Lampinen, Ellen Teckenberg, Elizza Skogster	1996–1998
Veli Tuomainen, Marita Lampinen, Keijo Lampinen, Åke Skogster, Laina Tuomainen, Aino Viitala	1999–2001
Ei nimetty	2002
Raimo Häyrinen	2003
Taisto Ojansivu, Eeva Pitkänen	2004
Taisto Ojansivu	2005
Minna Roine, Susanna Perttunen	2010

Edunvalvonta

Taisto Ojansivu, Irja-Maija Kunnas, Veli Tuomainen	1993–1995
Matti Anttalainen, Teuvo Oinonen	
Taisto Ojansivu, Veli Tuomainen, Pekka Suutarinen, Aino Viitala, Teuvo Oinonen	1996
Pekka Suutarinen, Taisto Ojansivu, Kari Ovaskainen	1997
Veli Tuomainen, Teuvo Oinonen	
Puheenjohtajat, Pekka Suutarinen	1998
Elizza Skogster, Veli Tuomainen	
Puheenjohtajat, Veli Tuomainen, Aino Viitala,	1999
Pekka Suutarinen, Elizza Skogster	
Puheenjohtajat, Ilmari Hara, Elizza Skogster,	2000
Veli Tuomainen, Pekka Suutarinen	

Toimistonhoitajat

Toimi oli vuoteen 1986 asti osa-aikainen.

Hely Salo	1979–1980
Irmeli Nurminen	1980–1982
Aino Peltokangas	1982–1986
Anneli Leinonen	1986–2000
Krista Lähteenmäki	2001–2002
Kari Malm	2002–2003
Raija Hämäläinen	2003–2004
Eine Sahlakoski	2004–2011
Maija Luumi	2012–2014
Salla-Maaria Litmanen	2014–2015
Heikki Aulio osa 2016 ja Satu Hiltunen	2016–2017
Satu Hiltunen	2017–2018
Laura Päivinen	2019–2023
Tuire Myllyvuori	2024–2025
Pia Kontio	2025–

Tiedottaja

Jouni Kaukonen	1999–2004
Eine Sahlakoski, Jouni Kaukonen	2005–2011
Maija Luumi, Jouni Kaukonen	2012–2014
Jouni Kaukonen	2015
Heikki Aulio/ <i>Invaviestin</i> toimitus	2016–2017
Ei valittu	2018
Ei merkintää	2019
Laura Päivinen	2020–2021
Eeva Pitkänen ja Laura Päivinen	2022–2023
Puheenjohtajat ja Tuire Myllyvuori	2024–

Postin vastaanottajat

Anneli Leinonen, Martti Laajus, Taisto Ojansivu, Aino Viitala, Esa Tiainen	1993–1996
Taisto Ojansivu, Kari Ovaskainen, Erkki Heikkilä	1997
Anneli Leinonen	
Puheenjohtajat ja toimiston hoitaja	1998–2004
Eine Sahlakoski, Minna Seppälä, Tarja Nykänen/Visu	2005–2009
Eine Sahlakoski tai Maija Luumi	2010–2011

Puheenjohtajat, Maija Luumi	2012–2014
Puheenjohtajat ja Salla Litmanen	2015
Puheenjohtajat ja toimistonhoitaja	2016–2017
Satu Hiltunen ja Eeva Pitkänen	2018
Laura Päivinen ja Eeva Pitkänen	2019
Puheenjohtajat ja toimistonhoitaja	2020–2022
Puheenjohtajat ja sihteeri, varalla Sirkka Dahlman ja Pentti Viinikainen	2023
Puheenjohtajat ja sihteeri	2024

Tilin-/toiminnantarkastajat:

varalla

1991–1997	Raimo Häyrynen ja Mirja Suvitaival. Kp. Anu Lappalainen Oy ja Työkeskus Visu Pekka Suutarinen ja Tuire Tuomola
1998–2003	HST Raimo Häyrynen ja HTM Mauno Jokelainen Tuire Tuomola ja Risto Hämäläinen Leena Pehkonen ja Pekka Silventoinen
2004–2006	HST Raimo Häyrynen ja HTM Osmo Kalmari Leena Pehkonen ja Pekka Silventoinen
2007	HST Raimo Häyrynen ja KHT Tomi Rimpinen Leena Pehkonen ja Pekka Silventoinen
2008–2018	Tilintarkastusyhteisö (KHT-yhteisö) BDO Finn Partners OY/Tomi Rimpinen KHT
2019	Taisto Ojansivu, varalla Sirpa Ekblom
2020–2024	Minna Roine, varalla Ritva Mantere ja Sirpa Ekblom
2025–	Ritva Mantere, varalla Sirpa Ekblom

Johtokunnan/Hallituksen jäsenet

Alanko Tomi	1996–1999, 2002
Allén Sirkka	1970–1971
Antikainen Vieno	2003–2006
Autero Tellervo	1978–1983
Aulio Heikki	2016–2017
Anttalainen Matti	1992–1994
Dahlman Eero	2025–
Dahlman Sirkka	2017–2021, 2023–

Esko Lauri	1971–1972
Eva Lasse J.	2018–2019
Fransman Arvid	1970–1971, 1973
Halonen Veikko	1978, 1980–1981
Hara Ilmari	1972 varapj. 1973 1982–1983, 1991–1992 2000–2008, 2011–2012
Heikkilä Arja	1977–1980
Heikkilä Erkki	1984, 1985–1990, 1992–2006, 2019
Helander Raimo	2013–2014
Honkanen Taito	1974–1975
Ilonen Eino	1970–1973, 1978–1979
Junnonaho Kirsti	2005
Jantunen Eero	1976–1977
Kakko Teijo	2012–2019
Karajas-Kaukonen Annukka	2005
Kaukonen Jouni	1999–2004, 2009–2016
Kauneela Eero	1970–1973, 1975, 1982–1985
Kautiainen Heikki	2023–
Kervinen Hannu	2006–2010, 2025–
Kettunen Kimmo	1980–1981
Kilpeläinen Antti	1979–1984, 1986–1989
Korelin Elise	1972–1973
Kousa Ilari	2003–2004
Kunnas Irja-Maija	1992–1995, 1999–2000
Kämäräinen (Angelin) Inkeri	1979–1981
Kääpä Jaani	2020
Lahti Tuulikki	2012–2015
Lampinen Keijo	1974–1979
Lampinen Marita	1984–1985
Lauranto Matti	1970–1972
Lehmus Jorma	2018–2019
Lehtonen Erkki	1974 varapj.
Lehtonen Maarit	2025–
Menna Aune	1980–1983, 1992, 1997– 1998, 2011–2016

Mansner Peter	2021–2022
Meskanen Uuno	1976
Mulari Eila	1994–1995
Mustonen Pertti	1987–1988, 1990–1991
Mäkelä Liisa	2010–2011, 2015–2016
Mäntynen Taisto	2017–2024
Nikkanen Raimo	1984
Nuikki Reima	2006–2008
Oinonen Teuvo	1970–1972, 1975–1988 1990–1997
Ojanen Rakel	1974–1977
Ojansivu Taisto	1970–1971, 1974–1997
Ollikainen Arja	1975–1976
Ovaskainen Kari	1990–1996
Pehkonen Leena	2014–2015
Perttunen Susanna	2008–2010, 2012–2013 2017–2022
Pesonen Eki	2024–
Pitkänen Eeva	1989–
Pitkänen Ilona	1973–1976
Pulkkinen Erkki	1972–1973, 1975
Puro Matti	1973–1976
Päivinen Arto	2023–
Rimpilä Sirkka-Liisa	2015–2016
Rissanen Toini	1991–1992
Saarinen Pekka	2000
Salo Hely	1977–1978, 1982–1989
Schroderus Pirkko	2009–2011
Seppälä Minna	2009
Silkosuo Hannu	2004–2006
Silvas Maire	1970–1974, 1976–1977
Sirén Reijo	2002–2005
Särömaa Toini	1973–1974
Skogster Elizza	1998–2003
Skogster Åke	1986–1992, 1996–1997
Sorvali Anne	2021–2023
Sulin Veikko	1974
Suutarinen Pekka	1997–1998, 2001–2007
Syrjängpää Sirpa	2011

Tapaninen Ulla	2006–2008, 2016–2020
Teckenberg Ellen	1981–1984, 1989–1990 1992
Teir Ann-Christine	2022
Tiainen Esa	1979–1996, 1998–2001
Tulikoura Kari	1979–1989
Tuomola Tuire	1976–1979
Tuovinen Sulo	1977–1978
Tuomainen Laina	1970–1971
Tuomainen Veli	1970–1972, 1975 1985–1986, 1992–2002
Viinikainen Pentti	2009–2011, 2020–2024
Viitala Aino	1985–1996, 1999–2000

VISU:n johtokunta

Erkki Heikkilä pj., Matti Anttalainen, Martti Laajus tj. ja siht.	1993–1995
Irja-Maija Kunnas, Teuvo Oinonen, Kari Ovaskainen, Raimo Huvila kaupungin ja Timo Huttunen asiakaskunnan edustaja	
Erkki Heikkilä pj., Teuvo Oinonen, Kari Ovaskainen varapj.,	1996
Martti Laajus tj., siht., Aino Viitala, Raimo Huvila kaupungin edustaja	
Erkki Heikkilä pj., Teuvo Oinonen, Tomi Alanko, Esa Tiainen	1997
Kari Ovaskainen, työnhajaaja Suoma Pölönen/Irene Arokko, Marja Eerola/tsto	
Erkki Heikkilä pj., Tomi Alanko, Irja-Maija Kunnas, Esa Tiainen, työnjohtaja Irene Arokko, Raimo Huvila kaupungin edustaja	1998
Erkki Heikkilä pj., Irja-Maija Kunnas varapj., Tomi Alanko, Esa Tiainen, työnjohtaja Irene Arokko ja Lea Holopainen, työnhajaaja Tania Orismaa, Jarmo Pinola tsto, Raimo Huvila kaupungin ed.	1999
Erkki Heikkilä pj., Aino Viitala varapj., Veli Tuomainen, Esa Tiainen, Raimo Huvila kaupungin edustaja, Lea Holopainen työnhajaaja	2000
Erkki Heikkilä pj., Veli Tuomainen, Aino Viitala Esa Tiainen, Raimo Huvila kaupungin edustaja, työnjohtaja Lea Holopainen, työnhajaaja Timo Niemelä, Jarmo Pinola tsto	2001
Erkki Heikkilä pj., Aino Viitala vpj., Esa Tiainen Tomi Alanko	2002–2004
Raimo Huvila kaupungin edustaja, Tarja Nykänen työnjohtaja Erkki Heikkilä, pj., Aino Viitala, Esa Tiainen, Tomi Alanko varapj.	

Raimo Huvila kaupungin edustaja, työnjohtaja Tarja Nykänen Erkki Heikkilä pj., Pekka Suutarinen varapj., Aino Viitala, Esa Tiainen, sihteeri, Eeva Pitkänen 2007, Raimo Huvila kaupungin edustaja, Tarja Nykänen työnjohtaja	2005–2007
Erkki Heikkilä pj., Eeva Pitkänen varapj., Ulla Tapaninen, Esa Tiainen, Raimo Huvila kaupungin edustaja, Tarja Nykänen toiminnan johtaja	2008–2010
Viljami Kammonen kaupungin edustaja	2010
Eeva Pitkänen pj., Liisa Mäkelä varapj., Jarmo Pinola, Ulla Tapaninen, Viljami Kammonen kaupungin edustaja, Tarja Nykänen toiminnanjohtaja, Maija Luumi sihteeri	2011–2012
Eeva Pitkänen pj., Liisa Mäkelä varapj., Jarmo Pinola, Teijo Kakko, Viljami Kammonen kaupungin edustaja, Tarja Nykänen toiminnanjohtaja, Maija Luumi sihteeri	2013–2014
Eero Salo Kaupungin edustaja. uusi toiminnan johtaja Sirpa Hietaranta	2014
Eeva Pitkänen pj., Liisa Mäkelä varapj., Erkki Heikkilä, Salla Litmanen, Jarmo Pinola, Eero Salo kaupungin edustaja, Sirpa Hietaranta, työkeskuksen toiminnanjohtaja	2015

JÄSENMAÄRÄ

Vuosi	Naiset	Miehet	Yht.	(luku sis. nuoret -15 v ja 16–29	
perustajajäseniä			21		
1970-luvun lopulla			418		
1991	332	347	679	29	35
1992	330	345	675	36	35
1993					
1994	332	341	673	yht.	67
1995			663		41
1996			664	32	39
1997			664		
1998			657		
1999			637		
2000			639		
2001			605		
2002			575		
2003			603		
2004			545		
2005			561		
2006			498		
2007			501		
2008			483		
2009			487		
2010			487		
2011			460		
2012			444		
2013			433		
2014			420		
2015			405		
2016			403		
2017			n. 400		
2018			n. 400		
2019			n. 400		
2020			n. 350		
2021			n. 350		
2022			n. 290		
2023			n. 285		
2024			n. 285	ja 1 kunniajäsen	

JÄSENMAKSU

Vuosi	Jäsen	Kannatusjäsenmaksu jäsenmäärä	
1991			58
1992			48
1993	40 markkaa	50 markkaa	
1994	40 ”	50 ”	
1995	40 ”	50 ”	40
1996	45 ”	60 ”	30
1997	45 ”	60 ”	30
1998	45 ”	60 ”	33
1999	45 ”	60 ”	34
2000	45 ”	60 ”	41
2001	50 ”	70 ”	40
2002	10 euroa	15 euroa	45
2003	10 ”	15 ”	45
2004	10 ”	15 ”	45
2005	10 ”	15 ”	44
2006	12 ”	17 ”	31
2007	12 ”	17 ”	23
2008	15 ”	20 ”	27
2009	15 ”	20 ”	28
2010	15 ”	20 ”	31
2011	17 ”	22 ”	33
2012	17 ”	22 ”	39
2013	18 ”	25 ”	38
			+ vapaaeht. lisämaksu
2014	18 ”	25 ”	” ”
2015	20 ”	30 ”	” ” 36
2016	20 ”	30 ”	” ” 36
2017	20 ”	30 ”	” ”
2018	20 ”	30 ”	” ”
2019	20 ”	30 ”	” ”
2020	20 ”	30 ”	” ”
2021	20 ”	30 ”	” ”
2022	20 ”	30 ”	” ”
2023	20 ”	30 ”	” ”
2024	20 ”	30 ”	” ”
2025	20 ”	30 ”	” ”

EDUSTUKSET

Invalidiliitto ry

Liittohallitus

1992–2000	Taisto Ojansivu
2001–2005	Pekka Suutarinen
2018	Eeva Pitkänen

varalla

Liittoneuvosto

1998–2000	Erkki Heikkilä
-----------	----------------

Liittovaltuusto

2001–2009	Erkki Heikkilä, Taisto Ojansivu
2010–2013	Eeva Pitkänen pj., Erkki Heikkilä
2014–2018	Eeva Pitkänen

varalla

Liittokokousedustajat

1992	Taisto Ojansivu
1995	Taisto Ojansivu
1998	Kari Ovaskainen
2001	Kari Ovaskainen, Erkki Heikkilä, Pekka Suutarinen, Esa Tiainen
2004	Ei edustusta
2008	Erkki Heikkilä
2013	Erkki Heikkilä

varalla

Aino Viitala, Teuvo Oinonen,
Esa Tiainen, Veli Tuomainen,
Laina Tuomainen

Aino Viitala
Erkki Heikkilä, Esa Tiainen
Elizza Skogster

Veli Tuomainen, Jouni Kaukonen

Liiton talousvaliokunta

1994–1995	Taisto Ojansivu
-----------	-----------------

Liiton kansainvälisyystoimikunta

1998–1999	Pekka Suutarinen, pj.
-----------	-----------------------

Uudenmaan yhdistysten yhteistyöelin (Inva-YTV)

Invalidiliiton Etelä-Suomen alue

1997–1999	Taisto Ojansivu pj.
1998–1999	Kari Ovaskainen, jäsen/taloudenhoitaja
2000–2003	ei merkintää
2004–2009	Taisto Ojansivu, pj.
2007–2016	Eeva Pitkänen, Jouni Kaukonen

Liiton aluetoiminnan tuloksellisuusryhmä, sääntötyöryhmä, koulutustyöryhmä ja ohjaustyöryhmä

1991–1996	Taisto Ojansivu, koulutustyöryhmän pj.
1996	Taisto Ojansivu, tuloksellisuusryhmän pj.
2002	Pekka Suutarinen, Kari Ovaskainen/työkeskuksen johtokunta
2010–2017	Eeva Pitkänen, ohjaustyöryhmä ja pääkaupunkiseudun naisryhmä 2010–2013
2014–2016	Aune Menna, naisryhmä
2016	Heikki Aulio, kehitystyöryhmä

Suomen Invalidien Urheiluliitto (SIU)

Suomen Vammaisurheilu ja Liikunta (VAU)

1991–2001	Arto Pehkonen, pj.	varalla
1991–2004	Esa Tiainen, valtuusto	Veli Tuomainen, 1999–2002
1996–1998	Kari Ovaskainen, Pekka Suutarinen, hallitus	
1999–2004	Kari Ovaskainen, hallitus	
2005	Reijo Sirén, valtuusto	Esa Tiainen
2006–2007	Esa Tiainen, valtuusto	
2008–2012	Ilmari Hara, valtuusto	
2013	Eero Dahlman, valtuusto	
2015–2017	Pentti Viinikainen	

Paralympiayhdistys

2002	Arto Pehkonen
2003–2005	Arto Pehkonen pj.

Alueelliset kehittämistoimikunnat

1997–2000	Kari Ovaskainen pj., Tikkurila
1999	Eeva Pitkänen, Koivukylä
1999	Irja-Maija Kunnas, Myyrmäki
1999	Veli Tuomainen. Korso
2012	Ulla Tapaninen, Liisa Mäkelä, Pirkko Schroderus, Pentti Viinikainen/alueelliset vaikuttajat
2014	Jouni Kaukonen/vammaisneuvoja

Vantaan järjestörintki ry

		varalla
2001–2002	Kari Ovaskainen	
2003–2004	Tomi Alanko, varajäsen	
2007–2014	Ulla Tapaninen	Hannu Kervinen, 2010
2015–2017	Eeva Pitkänen	
2020–2023	Eeva Pitkänen	

Vantaan kaupunginhallitus

2017	Taisto Mäntynen
------	-----------------

Vantaan nuorisovaltuusto

200–2002	Ilari Kousa
----------	-------------

Vantaan Työrinki ry

2000–2002	Kari Ovaskainen
2003–2004	Tomi Alanko, varajäsen

Vantaan vammaisneuvosto

Vantaan Invalideista on tullut Vammaisneuvostolle kaksi puheenjohtajaa.

1979	Taisto Ojansivu
1991–1997	Teuvo Oinonen, pj. 1997–1998 varajäsen Pekka Suutarinen
1998–2006	Pekka Suutarinen
2007–2014	Erkki Heikkilä
2015–2016	Teijo Kakko, varajäsen
2017–2019	Eeva Pitkänen, Jorma Lehmus
2020–2025	Eeva Pitkänen

Yhdistyksen muut jäsenyydet:

Liiketyöntantajien Keskusliitto (LTK)

Hotelli- ja Ravitsemisalan Yrittäjiliitto (SHR)

Matkailu- ja ravintolapalvelut (Mara ry)

Laurea Teknohanke-yhteistyö

Foibe/Foibekartano, hyvän elämän yhteisö, 2017 Eeva Pitkänen, jäsen

TOIMIKUNNAT JA JAOSTOT

Askartelutoimikunta

Vetäjä

1991–2000 Eeva Pitkänen

2001 Ritva Sirén

2002–2008 Eeva Pitkänen

2009–2012 Pirkko Schroderus

2013–2016 Sirkka-Liisa Rimpilä

2017–2019 Ulla Tapaninen

2019–2021 Marja Seppälä

2022 Eeva Pitkänen

2022 Ann-Christine Teir

2023 Kirsi Hämäläinen

2024 Alli Lindroos

2025– Marja Seppälä

Jäsenet

Laina Tuomainen, Ellen Teckenberg, Senni

Jaatinen, Marita Aula, Tarja Vanharanta

Pirkko Kettunen, Ritva Sirén, Sirkka

Väisänen, Toini Rissanen, Aino Viitala,

Ethel Eskolin, Jutta Sundqvist, Eeva

Pitkänen, Vieno Antikainen, Liisa

Pulkkinen, Aune Salomaa, Pirkko

Schroderus, Hannu Kervinen, Marja Seppälä

ATK-kerho

Vetäjä

2014–2017 Heikki Aulio

2019–2020 Jaani Käpä

2023– Arto Päivinen

Hakunilan jaosto – yhdistyi tiistaikerhoon 2009

Vetäjä

1991–2000 Elsa Kettunen

2001–2007 Vieno Antikainen

2008 Kerttu Laurila

Jäsenet

Toini Partanen, Ensio Kettunen, Tuula

Lehto, Liisa ja Veikko Korhonen, Ulla

Pölönen, Erkki Virta ja Sirkka Väisänen

Kerttu Laurila, Eeva Pitkänen, Pirjo

Piitulainen, Marketta Helin

Hengellinen Piiri

Vetäjä

1991–1995 Laina Tuomainen

1996 Toini Rissanen

1997–2002 Laina Tuomainen

2003–2004 Hannu Silkosuo

2005–2006 Toini Rissanen

2007–2017 Aune Menna

2018–2021 Sirkka Dahlman

2022 Aune Menna

2023– Minna Tervo

Jäsenet

Pertti Mustonen, Ellen Teckenberg,

Veli Tuomainen, Erika Kauneela, Irja-Maija
Kunnas, Jutta Sundqvist,

Eila Silvonon,

Toini Rissanen, Kaarina Silkosuo, Raili

Sarkki, Laina Tuomainen, Hannu Silkosuo,

Anita Eriksson

Liisa Mäkelä

Minna Tervo

Historiatoimikunta

Vetäjä

1995 Irja-Maija Kunnas

Jäsenet

Tellervo ja Osmo Autero, Eino Ilonen

Joogaryhmä

2010–2011 opettaja Sirpa Veikkolainen

Juhlatoimikunta

Vetäjä

1995 Aino Viitala

2000

2010

Jäsenet

Eila Mulari ja Erkki Heikkilä

Puheenjohtajat, Aino Viitala

Erkki Heikkilä, Taisto Ojansivu, Pirkko

Schroderus, Eeva Pitkänen, Ulla Tapaninen,

Aune Menna, Liisa Mäkelä, Esa Tiainen,

Inkeri Vuorenmaa, Elvi Oinonen, Hannu

Kervinen

Kulttuuripiiri

Vetäjä

1996 Sirkka Väisänen

Jäsenet

Eeva Pitkänen, Irja-Maija Kunnas, Åke

Skogster, Taina Mustonen

Kuvataidekerho

Vetäjä

2012–2017 Minna Marttinen

2018–2019 Paula Nordfors

Länsi-Vantaan jaosto

Vetäjä

1991–2001 Åke Skogster
2002–Eero Rantanen
2003–2004 Seija Timonen
2005–2006 Matti Erilampi
2007–2019 Ulla Tapaninen
2020– Raija Väistö

Jäsenet

Martti Uljas, Anne Sorvali, Raimo Nikkanen, Hannu Hulkkonen, Eila Mulari, Ensi Surakka, Toivo Laaksonen, Jussi Rajakangas, Raija Väistö, Matti Erilampi, Ossi Matara-Aho, Seija Timonen
Eero Rantanen, Eric Sundberg, Kalevi Ruskolahti, Eila Airaksinen, Petteri Pelkonen, Eeva ja Jukka Yrjänäinen, Helena Malm, Toivo Laaksonen, Åke Skogster, Eero Rantanen, Ulla Tapaninen, Marjatta Rönnberg, Seija Timonen, Sinikka Thilman, Pirjo Autio-Sjögren, Irja Hietala, Tuula Koiranen, Eila Leino, Jouko ja Leena Lähimäki, Reetta Malinen, Liisa Nissinen, Liisa Nyman, Ritva Pitkänen, Tuula Pesonen, Eino Salminen, Laila Salonen, Leena Sankkinen, Hannu Väistö, Eeva Rauvala, Raila Turunen

Naistoimikunta/Naistenpiiri

Vetäjä

2008–2019 Minna Tervo
2019–2022 Riitta Seppänen
2025– Minna Tervo

Jäsenet

Susanna Perttunen, Riitta Seppänen

Nuorisotoimikunta

Vetäjä

1993 Johtokunta ja Sakari Karjalainen
1994–1995 Päivi Teittinen
1996–1997 Tomi Alanko
1998–2000 Rea Alanko
2001–2002 Tomi Alanko
2003–2005 Ilari Kousa
2007–2008 Reima Nuikki
2009–2012 Susanna Perttunen
2020– Riitta Seppänen

Jäsenet

Tomi Alanko

Susanna Perttunen

Pihakirpputoritoimikunta

2022–Toimisto, puheenjohtajat, Peter Mansner ja Inkeri Angelin

Retkeily- ja matkailutoimikunta

Vetäjä

1991–1992 Kari Tulikoura

1993 Johtokunta

1994–2003 Liisa Meurman

2005 Johtokunta

2010–2014 Aulis Rantanen

2015–2016 Erkki Heikkilä

2017 Heikki Aulio

2018–2019 Jorma Lehmus

2020–2024 Toimisto ja hallitus

2025– Eki Pesonen ja Tuire Myllyvuori

Jäsenet

Eila Mulari, Elizza Skogter, Helge

Malmström, Sirkka Puusa, Hanna Laine,

Aune Menna

Talonmiehet

Erkki Lehtinen, Esa Tiainen ja Erkki Pulkkinen

Pentti Viinikainen Jukka Sandén

Tiistaikerho/Maanantaikerho/Keskiviikkokerho

Vetäjä

1991–1993 Hely Salo

1994–1995 Helge Malmström

1996–1999 Hely Salo

2000–2004 Elvi Oinonen

2005–2011 Ritva Sirén

2012–2017 Riitta Seppänen

2023– Riitta Seppänen

Jäsenet

Seija Kangasniemi, Anja Turunen, Martti

Uljas, Helge Malmström, Jutta Sundqvist,

Toini Rissanen, Tellervo Autero, Ulla

Soininen, Sirkka Väisänen, Anita Eriksson,

Hely Salo, Laina Tuomainen, Aune

Salomaa, Elvi Oinonen, Raili Sarkki,

Per Salomaa

Toimitilatoimikunta

Vetäjä

1991–1996 Eino Ilonen

1997–2008 Esa Tiainen

2016–2020 Pentti Viinikainen

2021 Hallitus

Jäsenet

Helge Malmström, Erkki Pulkkinen

Esa Tiainen, Bjarne Sundqvist

Kalevi Mäkelä

2022–2024 Pentti Viinikainen Jukka Sandén, Tommi Huovinen
2025– Jukka Sandén ja Tommi Huovinen

Urheilutoimikunta

Vetäjä

1991–1993 Esa Tiainen
1994 Sakari Karjalainen
1995–2003 Esa Tiainen
2004 Kari Ovaskainen
2005 Reijo Sirén
2006–2013 Ilmari Hara
2014 Eero Dahlman
2015–2024 Pentti Viinikainen
2025– Eki Pesonen ja Jukka Sandén

Jäsenet

Kari Ovaskainen, Pertti Mustonen, Veli
Arja Karjalainen, Inkeri Angelin, Erkki
Tuomainen, Reijo Sirén, Eero Kauneela,
Aune Menna, Rea Alanko, Esa Tiainen,
Kivilä, Liisa Mäkelä, Pekka Suutarinen,
Reima Nuikki

Vaikeavammaistoimikunta

Vetäjä

1993 Matti Anttalainen
1994 Erkki Heikkilä

Jäsenet

Erkki Heikkilä

Vaikuttamistoimikunta

2001 Puheenjohtajat, Jouni Kaukonen, Elizza Skogster, Pekka Suutarinen

VALAVA (Vammaisten lasten vanhempain toimikunta)

Vetäjä

1991–92 Anne Tirranen
1993 Johtokunta ja Sakari Karjalainen
1994 Toimisto
1997–2008 Inkeri Angélin
2009 Loppunut, ydinryhmän pienuuden takia

Jäsenet

Susanne Lindqvist, Päivi Molarius,
Susanne Hovi

Invaviestin toimituskunta

Päätoimittaja

1999 Irja-Maria Kunnas
2000 Irja-Maria Kunnas

Toimituskunta

Erkki Heikkilä
Jouni Kaukonen, Pekka Suutarinen

2001	Jouni Kaukonen	Erkki Heikkilä, toimiston hoitaja, Pekka Suutarinen
2002	Jouni Kaukonen	Erkki Heikkilä, toimiston hoitaja, Pekka Suutarinen, Elizza Skogster
2003	Jouni Kaukonen	Erkki Heikkilä, Kari Malm, Elizza Skogster, Pekka Suutarinen
2004	Jouni Kaukonen	Pekka Suutarinen, Eeva Pitkänen, Erkki Heikkilä
2005	Jouni Kaukonen	Erkki Heikkilä, Eine Sahlakoski, Hannu Silkosuo, Kirsti Junnonaho
2006	Jouni Kaukonen	Erkki Heikkilä, Eine Sahlakoski, Hannu Silkosuo, Eeva Pitkänen
2007	Jouni Kaukonen	Erkki Heikkilä, Eeva Pitkänen, Ulla Tapaninen, Eine Sahlakoski
2008	Jouni Kaukonen	Erkki Heikkilä, Susanna Perttunen, Eeva Pitkänen, Eine Sahlakoski, Ulla Tapaninen
2009–2010	Jouni Kaukonen	Eeva Pitkänen, Susanna Perttunen, Eine Sahlakoski, Ulla Tapaninen, Pentti Viinikainen
2011	Jouni Kaukonen,	Eeva Pitkänen, Pirkko Schroderus, Eine Sahlakoski, Ulla Tapaninen, Pentti Viinikainen
2012–2014	Jouni Kaukonen	Eeva Pitkänen, Liisa Mäkelä, Aune Menna, Maija Luumi, Ulla Tapaninen, Tuulikki Lahti, Leena Pehkonen
2015	Jouni Kaukonen	Eeva Pitkänen, Liisa Mäkelä, Aune Menna, Salla Litmanen, Tuulikki Lahti, Leena Pehkonen, Sirkka-Liisa Rimpilä, Heikki Aulio
2016–2017	Heikki Aulio	Eeva Pitkänen, Liisa Mäkelä, Aune Menna, Sirkka-Liisa Rimpilä, Leena Pehkonen, Ulla Tapaninen, Jouni Kaukonen
2018		Jorma Lehmus
2019–2021	Jaani Käätä	toimitussihteeri Laura Päivinen, Eeva Pitkänen, Sirkka Dahlman, Liisa Mäkelä, Leena Pehkonen, Marja Seppälä ja Ulla Tapaninen, puheenjohtajat

Jäsentiedote

2022–	Ann-Christin Teir/puhtaaksikirjoitus toimistonhoitaja
2023	Puheenjohtajat, sihteeri, Arto Päivinen ja Heikki Kautiainen
2024	Puheenjohtajat, sihteeri, Arto Päivinen ja Eki Pesonen

LÄHDEAINEISTO

Yhdistyksen arkisto

Perustamisasiakirjat

Toimintasuunnitelmat 2004–2023

Toiminta-/vuosikertomukset 1991–2024

Syys- ja kevätkokousoyötykirjat 1992–2024

Johtokunnan/hallituksen pöytäkirjat 1993–2024

Toimikuntien kertomukset 2008–2016

Muut asiakirjat: kannanotot, jäsentiedotteet, esitteet, kutsut,
toimintakalenterit, luettelot yms.

Muuta materiaalia

Heikkilä Leena: omaa materiaalia ja kirjoituksia

Invaviestit 1996–2021

Mika Huovinen: *Kerhosta edunvalvojaksi*

Vantaan Invalidit 1970–1995

Tuulikki Lahti: Liisa Mäkelän In Memoriam

Lehtileikkeet 2003–2006

Internet

<https://fi.wikipedia.org/wiki/huutolaisuus>

<https://fi.wikipedia.org/wiki/syytinki>

https://fi.wikipedia.org/wiki/Vantaan_historia/Helsingin_pitäjästä_Vantaan_kaupungiksi

<https://fi.wikipedia.org/wiki/1960-luku>

https://fi.wikipedia.org/wiki/Suomi_1970-luvulla

https://fi.wikipedia.org/wiki/Suomi_1980-luvulla

https://fi.wikipedia.org/wiki/Suomi_1990-luvull

wikipedia.org/wiki/suomi 2000 luvulla
wikipedia.org/wiki/suomi 2010 luvulla
https://fi.wikipedia.org/wiki/Suomi_2020-luvulla
<https://fi.wikipedia.org/wiki/koronavirukset>
<https://fi.wikipedia.org/wiki/Covid-19>
<https://www.hyvinvointiala.fi/leikkaukset-sote-palveluista>
<tps://sosiaalipsykologit.fi/vammaisten-henkiloiden-kohtelu/>
<https://invalidiblog.wordpress.com/2017/01/25/invalidi-sanan-kayttaminen/>
<https://fi.wikipedia.org/wiki/Vammaisuus>
<https://www.invalidiliitto.fi/ajankohtaista/miten-vammaisuudesta-tulisi-puhua>
<https://www.google.com/search?client=firefox-b-d&q=Invalidiliitto>
<https://www.suomi.fi/organisaatio/invalidiliitto-ry/823454a7-bb6c-4d4c-881f-7860c001add0>
<https://www.google.com/search?client=firefox-b-d&q=Invalidis%C3%A4%C3%A4ti%C3%B6>
<https://www.livesaatio.fi/opisto>
<https://www.helsinki.fi/fi/uutiset/talous/nae-ihminen-ala-vammaa>
<https://sosiaalipsykologit.fi/vammaisten-henkiloiden-kohtelu/>
<https://stm.fi/vammaispalvelulaki>
<https://sotainvalidit.fi/talvisodassa-vammautuneet-osa-5/>
Jatkosodassa ja Lapin sodassa kaatui yhteensä 59400 suomalaista sotilasta. Haavoittuneita oli noin 145 000. Heistä 77 700 sai pysyvän vamman.
<https://www.google.com/search?client=firefox-b-d&q=Jatkosodassa+vammautuneet>
[ketju-lehti.fi/aiheet/tyo/suomalaisen-vammaishuollon-historiallinen-kehityson-aktivoinnin-tavoitteen-ohjaam](https://www.ketju-lehti.fi/aiheet/tyo/suomalaisen-vammaishuollon-historiallinen-kehityson-aktivoinnin-tavoitteen-ohjaam)
<https://www.google.com/search?client=firefox-b-d&q=yya-sopimus>
<https://sotainvalidit.fi/sotainvalidityon-kahdeksan-vuosikymmenta/>
<https://www.epressi.com/tiedotteet/koulutus/invalidisaatio-viettaa-80.-juhlavuottaan-tana-vuonna.html>
<https://www.livesaatio.fi/tietoa-meista/historia>
<https://verneri.net/Ylei/liikunta>
<https://www.google.com/search?client=firefox-b-d&q=Montako+k%C3%B6hyysrajan+alapuolella>
<tps://sosiahttps://www.google.com/search?client=firefox-b-d&q=sote+uudistus+historia>
wikipedia.org/wiki/Maakunta- ja soteuudistus

<https://www.google.com/search?client=firefox-b-d&q=Milloin+sote-uudistus+alkoi>
<https://www.org/wiki/2025>
<https://www.sitra.fi> >artikkelit vuoden-2025-puheenaiheet-pida-naita-silmalla/
[fi.wikipedia.org/wiki/ Maria Corina Machado](https://fi.wikipedia.org/wiki/Maria_Corina_Machado)

Valokuvat

Yhdistyksen arkisto/
Arto Päivinen kuvien työstäminen
Invaviestit
Kerhosta edunvalvojaksi
Vantaan Invalidit 1970–1995
Google
Länsi-Vantaan jaosto
Leena Heikkilä
Aune Menna
Minna Tervo
Veikko Toivonen

Omin sanoin

Jouni Kaukonen
Aune Menna
Taisto Ojansivu
Eeva Pitkänen
Minna Tervo

Oikolukijat

Jouni Kaukonen
Aune Menna
Eeva Pitkänen
Rajja Väistö

Haastattelut Leena Heikkilä

- Heikki Kautiainen
- Elvi Oinonen
- Eki Pesonen

Palveleva apteekki Koivuhaassa

- Henkilökohtainen ja ratkaisukeskeinen palvelu
- Rungas tuotevalikoima ja -varasto
- Avarat, valoisat ja esteettömät liiketilat
- Rokotuspalvelu
- Neuvonta omavastuuasioissa
- Lääkkeiden ennakkotilaus
- Ilmainen parkkialue apteekin edessä

 APTEEKKI
KOIVUHAKA

Koivuhaan liikekeskus
Kuriiritie 23-25, 01300 Vantaa
Ma-Pe 9-20 | La 12-18 | Su 12-18

